

Fá-lun Fofá

法轮佛法

**Fá-magyarázat
az USA-ban**

Li Hongzhi

Tartalomjegyzék

<i>Fá</i> -magyarázat New Yorkban.....	3
1997. 03. 23	3
<i>Fá</i> -magyarázat San Franciscóban	20
1997. 04. 06	20
<i>Fá</i> -magyarázat a New York-i összejövetelen	32
1997. 03. 22	32
Szójegyzék	46

Fá-magyarázat New Yorkban

1997. 03. 23

Egymástól távol, a mély óceánok által elválasztva, nagyon nehéz egyszer találkozni veletek. Mindazonáltal, bár ti nem láttok személyesen, tulajdonképpen én veled vagyok, ameddig műveled magad. Ameddig műveled magad, a végéig viselhetem a felelősséget veled szemben. Azonkívül minden időben és minden pillanatban óvlak téged. (taps) Ha valaki ezt nem így csinálná, az azt jelenti, hogy eretnek *Fát* terjeszt, rosszat tesz, és könnyelműen mennyei titkokat árul el. Természetesen mindezt már megtapasztaltátok a gyakorlatban, ezen a területen nem is szükséges többé sokat magyaráznom. Csupán ha meg tudok csinálni valamit, akkor mondom el; ha nem tudom megcsinálni, nem is mondom el. Innen eredően a *Dáfá* egész idő alatt nagyon egészséges módon fejlődik.

Amikor utolsó alkalommal találkoztam veletek, nem volt ilyen sok ember. Természetesen szintén sokan vannak, akik a munkájuk miatt nem jöhetnek. Ez azt jelenti, hogy a legutóbbi találkozásunk óta sokan közülünk ugyancsak az Útra jutottak, és megkapták a *Fát*. Hogy ez a *Fá* gyorsan tud fejlődni és széles körben elterjedni, úgy gondolom, hogy az a *Dáfá* ereje. Ugyanakkor a *Fá* terjesztése közben a helyes utakat járjuk. Ténylegesen is elértük, hogy viseljük a felelősséget a tanulókkal szemben és a felelősséget a társadalommal szemben; csak akkor célozhatunk meg egy ilyen hatást. Mert csak nagyon kevés alkalom létezik, hogy találkozzam egyszer veletek, és nem könnyű egyszer az USA-ba jutni; szükségem van vízumra, és ez kissé körülményes. Ha már egyszer találkozhatom veletek, lehetőleg szeretnék segíteni nektek néhány problémát megoldani. Ha bármilyen kérdéseitek vannak, fel is tehetitek azokat. Meg fogom válaszolni nektek. Teljesen ki fogjuk használni ezt az időt, hogy segítsünk nektek, és hogy megválaszoljunk néhány nehéz kérdést, amiatt hogy a *Dáfá* még jobban fejlődhessen az USA-ban. Tulajdonképpen néhány konkrét dologról akartam beszélni a tanulókkal, de némely jelenlevők tegnap már kaptak néhány „extra dolgot”. Mivel valamivel korábban jöttek, tegnap megválaszoltam néhány kérdésüket. De az nem tesz semmit, ma nem is szükséges sajnálkoznod miatta. Ha tegnap nem kaptál semmit, annak ellenére még felteheted a kérdéseket. Megválaszolhatom azokat számotokra.

Most arra használom ezt az időt, hogy elmagyarázzam nektek egyszer a művelés dolgait, tehát a *Fát*. Tudom, hogy ti ebben az időben gyorsan megemelkedtetek, és pedig nagyon gyorsan. Amikor utolsó alkalommal visszamentem az USA-ból Kínába, már mondtam a tanulóknak Kínában, azt mondtam: Az USA egy nagyon különleges hely. Ott nagyon sok elit csoport található, mindenekelőtt a kínaiak elitjei. Ezeknek az embereknek az alapja viszonylag jó, mély megértésük van a *Dáfá* számára, és viszonylag gyorsan meg tudják érteni. A szinteket is viszonylag gyorsan át tudják törni. Ezek a ti kedvező előfeltételeitek. De ugyancsak nem kellene önteltnek lennetek. Ti is rendelkeztek bizonyos ragaszkodással és különféle akadályokkal, amelyeket le kellene gyűrni, csupán aztán tudtok még gyorsabban megemelkedni.

Most elmagyarázom egyszer a betegség-karma kérdését. Ez is egy olyan kérdés, amelyik sok tanulómat, aki nem tanulta mélyrehatóan a *Fát*, mindig is összezavart. Persze a könyvben már írtam arról, hogy nekünk művelőknek hogyan kellene eljárunk a betegségekkel. Ezt még egyszer el fogom magyarázni egy másik oldal szempontjából. Valójában minket, gyakorlókat nem szabad összetéveszteni a hétköznapi emberekkel. Tudjátok, mihelyt a régi korokban egy ember feladta az otthonát és szerzetes lett, akkor az emberek nem tekintették többé hétköznapi embernek. Ő már félisten volt. Mi hát a különbség az emberek és az istenségek között? Az embereknek érzelmi kötelékeik vannak, és pedig nagyon erős érzelmi kötelékeik. Az emberek hát e miatt az érzelmi kötelékek miatt élnek a világon. Ezek nélkül az érzelmi kötelékek nélkül nem is tudsz a világon élni. Amit szeretsz, amit előnyben részesítesz, ahogyan örülsz, ahogyan haragszol, a családi érzelmi kötelék, a házastársak közötti érzelmi kötelék, a gyerekekhez való érzelmi kötődés, hogy ezt szívesen teszed, és azt nem, hogy te szeretsz valamit, vagy sem, és így tovább, mindez az emberi érzelmi kötelékekhez tartozik. Ha nem léteznének ezek az érzelmi kötelékek, úgy a hétköznapi emberek társadalma sem létezne többé. Ami az érzelmi kötődéseknek ezt az állapotát illeti – mindazt, amit az emberek a hétköznapi emberek állapotának megfelelően tesznek, nem nevezheted hibásnak. De akkor miért mondta különböző korok sok embere, hogy az emberek összes felismerése téves volna? Mert

azok, akik ilyesmit mondtak, már nem voltak többé hétköznapi emberek. Már egy másik szintről szemlélték az embereket. Ámde ha te a hétköznapi emberek között vagy, nem mondhatod, hogy ez hibás. Tegnap azt mondtam, hogy a hétköznapi embereknek ez a társadalma nagyon rossz; mégis ez is egyike az egész világegyetem által fentről lefelé átszótt szinteknek¹, és ez a legalacsonyabb szint; ez is a kozmikus tulajdonságok, a *Dáfá* megtestesülése a legalacsonyabb szinten. Az bizony szintén nem megy, ha az emberek hiányoznak ezen a szinten. Az sem lehetséges, hogy minden ember buddhává művelje magát. Az sem lehetséges, hogy az emberi társadalom ne létezzon többé. Ez mármost így létezik. Csak ez a környezet nagyon különleges, magas szintek embereit képezheti ki. Tehát ha te magas szintről szemlélsz embereket, akkor az másképp van. Ezért mondtam én, hogy művelőként neked nem szabad mindazt, amit látsz, amivel érintkezésbe kerülsz, és amit megélsz, a hétköznapi emberek nézeteivel megítélned. Neked akkor magas mércékhez kell igazodnod.

Ha egy hétköznapi ember beteg, és nem megy a kórházba, és nem vesz be gyógyszereket, az nem felel meg a hétköznapi emberek alapelveinek, az nem felel meg az emberi világ alapelveinek. Az emberek nem tudják elfogadni. Ha egy ember beteg, természetesen gyógyszereket kell bevennie; ha egy ember beteg, természetesen kórházba kell mennie kezelésre. Persze az emberek így járnak el ebben a kérdésben, és ez nem hibás. De művelőként neked akkor nem szabad összetévesztened magad egy hétköznapi emberrel. Pontosabban fogalmazva, többé már nem vagy ember. Előbb azt mondtam, hogy az embereknek mindenféle érzelmi kötelékeik és vágyódásaik vannak, ők az érzelmi kötelékeknek élnek. Te azon vagy, hogy fokozatosan könnyedén vedd ezeket, és fokozatosan lemondj róluk, míg a művelés közben teljesen lemondasz róluk. Az emberek ezekért élnek, de te nem ezekért élsz, akkor hát lehetsz hasonló az emberhez? Akkor nem vagy többé hozzá hasonló. Tehát ha mármost ez így van, akkor miért nem használod a dolgoknak, saját magadnak és azoknak a dolgoknak, amikbe ütközöl, a megítélésére a magas szintek alapelveit, amelyek másfolyenek, mint az emberekéi? Így van ez. Ezért, ha nekünk, művelőknek valami kellemetlenség fordul elő valahol a testünkön – én azt mondtam nektek, hogy az nem betegség. De az az állapot, amelyet a hétköznapi emberek betegségnek tartanak, hasonlít arra az állapotra, amelyik akkor fordul elő, amikor eltávolítják a karmát, ami egy művelő testében létezik. A hétköznapi emberek ezt csak nagyon nehezen tudják megkülönböztetni, ezért beszélnek a művelésnél a felismerésről. Ha nem lennének ugyanolyanok, mindegyik ember művelné magát; akkor nem létezne többé felismerés. A testén csak szép és csodálatos dolgokat tapasztalna; még ha fel is merülne egy picike kellemetlenség, olyan formában mutatkozna meg, mint egy istenségénél; tehát mit gondolsz, ki nem művelné akkor magát? Mindenki művelné magát. De akkor az nem is számít többé, akkor az nem is számít többé művelésnek. Nem is engedhető meg ezen a módon művelődni, mert bizony nem létezik többé felismerés. Ezért elkerülhetetlen a művelésnél, hogy levizsgáztassanak az igaz és a hamis által, azért hogy lássák, hogyan jársz el azzal. Művelőnek tekinted magad, vagy teljesen normál hétköznapi embernek? Nem azt vizsgálják meg ennél, hogy ez az ember tudja-e művelni magát? Természetesen a felszín szempontjából nézve úgy tűnik, hogy teljesen normál ember lennél, és nem lennél más, mint egy hétköznapi ember, de a valóságban te művelő vagy.

Tegnap beszéltem még a *Fofában* való művelésről. A művelés a legnagyobb dolog a világegyetemben. Egy ember egy ilyen szintre fog felemelkedni, arhát, bódhiszattva, buddha, *dao* vagy istenség lesz. Egy ember – karmával tele a testében – istenséggé akar válni, mit gondolsz, ez nem egy komoly dolog? Nem kellene egészen határozottan ezzel a magas mércével szemlélned ezeket a dolgokat és őszinte érzületet megkövetelned magadtól? Ha te ezeket a dolgokat még mindig a hétköznapi emberek nézeteivel szemléled, akkor vajon nem csak hétköznapi ember vagy? Egy ilyen komoly dolog. Buddhává hagynak válni, te azonban még mindig embernek tekinted magad, és még mindig az emberi alapelvekkel ítéled meg ezeket a dolgokat, akkor ez nem megy többé. Akkor ez már nem olyan komoly, és már nem is művelheti magát az ember. A buddhák, *daók* és az istenségek nem olyanok, mint ahogyan azt a mai szerzetesek és a mai emberek gondolják. Tudjátok, a buddháknak és az istenségeknek nincsenek olyan érzelmi kötelékeik, mint a hétköznapi embereknek. Nem is rendelkeznek a hétköznapi emberek gondolkodásmódjával és azokkal a fogalmakkal sem, amelyekkel a hétköznapi emberek próbálják megérteni a dolgokat. Teljes egészében egy másik szint gondolkodásmódja az övék. Nem rendelkeznek az embereknek a dolgokról való összes gondolati fogalmaival és nézeteivel. Manapság az emberek elembertétezték, emberi érzésekkel látták el és emberi ízlés szerint ábrázolták a buddhákat és a bódhiszattvákat. Némely emberek azért mennek a templomba, hogy imádják a Buddhát és füstölőpálcikákat égessenek. Nem azért mentek oda, hogy

műveljék magukat, és tiszteljék a Buddhát, hanem hogy kérjenek valamit. Makacsul kérlelik a Buddhát. Gondoljátok csak át, milyen rossz szív ez!

Korábban az emberek csak tiszteletből imádták a buddhákat. Csak azért jöttek, hogy tiszteljék, imádják a buddhákat, vagy azért hogy buddhává műveljék magukat, mert a buddhák nagyszerűek, a buddhák megvédik az emberiséget a makroszkopikusban, nem arról volt szó, hogy te saját magad számára könyörögj valamiért. De a mai emberek már nem ilyenek. A korábbi emberek őszinte gondolattal gondoltak a buddhákra, a bódhiszattvákra. Csak akkor mondták ki a „buddha” vagy „bódhiszattva” szót, ha csordultig volt a szívük tisztelettel, rendkívül pompásnak és nagyszerűnek tartották őket. De a mai embereknek már nincs ilyen beállítottságuk. Egyszerűen kinyitják a szájukat, és már beszélnek is a buddháról, tetszőlegesen beszélnek erről, mintha buddhák és bódhiszattvák függnének az ajkaikon. Sőt a buddha-képeket is mindenhova önkényesen bevésik vagy odafestik, ráadásul még bárhová oda is állíthatják. Még Amitábha buddhának és Máriának, a szentséges Szűz Anyának a szobraikat is felállítják a temetőben. Valóban úgy tűnik, mintha az emberek azt parancsolták volna az istenségeknek, hogy felügyeljék a holtakat, mintha az emberek azt parancsolták volna az istenségeknek, hogy ezt vagy azt tegyék. Az nem ez az érzület? Gondoljátok csak át, milyen szentséges és nagyszerű egy istenség. Egyszer meglendíti a kezét, és az egész emberiséget boldoggá teheti; egyszer meglendíti a kezét, és az egész emberiséget hagyhatja elpusztulni, és te ezen a módon kezeled őt? Ha nem rendelkeznének könyörületességgel az emberek iránt, egy szempillantás alatt nyomtalanul megsemmisítenék őket, mihelyt az emberek tudatlanságból rosszat tesznek. Csupán amióta a mai emberek nem tudják többé megérteni ezt, mernek ilyesmit tenni. Valójában ők megrágalmazzák a buddhát, úgy, ahogyan utolsó alkalommal mondtam. Utolsó alkalommal azt mondtam nektek, hogy ráadásul az étlapokon olyasmi szerepel, mint „Buddha átugrik a falon”. A buddháknak nincs ragaszkodásuk egy bizonyos ízhez. „Mihelyt megérezné a kellemes illatot, átugrana ide a fal túlsó oldaláról, azért hogy egyen”, ez nem a leggonoszabb rágalom a buddhával szemben? Aztán létezik még az úgynevezett „arhát fogás” és, és, és. Az arhát szintén nem rendelkezik a hétköznapi emberek ragaszkodásával valamilyen meghatározott ízhez. Te azt mondod, hogy az étel egy olyan fogás volna, amit egy arhát eszik; nem káromlod őt egyenesen? Az ő szemében a hétköznapi emberek között az étel piszkos, tehát az ő nézetei teljesen másfajta, mint az emberekéi. Pénz és vágyakozások miatt a mai emberek egy ilyen állapotot hoztak létre az istenségekkel és a buddhákkal szemben. A buddháknak, *daó*knak és istenségeknek nincsenek emberi nézeteik, ők nem rendelkeznek a hétköznapi emberek gondolkodásmódjával. De úgy, mint ahogyan az előbb mondtam, ha az emberek odamennek, hogy imádják a buddhát, nem egy tiszteletteljes szívvel és a művelésre való kívánsággal akarják imádni a buddhát, ahelyett kérlelik a buddhát: „Áldj meg, hogy fiam szülessen, gazdag legyek, hogy egy szerencsétlenség el legyen távolítva és problémák legyenek megoldva”, mindenkinek ezek az érzületei vannak. Azonban a buddhák nem törődnek ilyesmivel. A buddhák alapjától fogva váltják meg az embereket. Ha hagynának téged úgy élni, mint egy istenséget, úgy, hogy az egészen kényelmes lenne neked a hétköznapi emberek között, és sok pénzed lenne, de semmiféle szerencsétlenség, semmiféle nehézségek nem érnének, te valóban nem akarnád többé buddhává művelni magad, te nem akarnád többé istenséggé válni. Te már most istenség lennél, milyen kényelmes lenne. De ilyesmi nem lehet.

Életről életre az ember karmát termel. A saját karmája vezet nehézségekhez, szenvedésekhez, szomorúságokhoz, pénzhányhoz és betegségekhez az erre következő életében, illetve ebben az életében. Csak akkor kaphatsz boldogságot, ha kiegyenlítetted a karmádat, és csak akkor lesz újra jó. Tehát ha rosszat tett az ember, és nem fizeti vissza, az nem megy. A világegyetemben létezik ez az alapelv. Bár az előző élet dolgai és a következő élet dolgai úgy tűnnek a szemedben, mintha két különböző embertől lennének; valójában viszont az életedet az egész életed lefolyása szerint ítélik meg. Ha te aludtál, és aztán azt mondod, hogy az, amit tegnap tettél, és az, amit ma tettél, két különböző dolog volna, és hogy a tegnapi dolgokat nem te csináltad volna – mindent te csináltál, egy ember. Ők ezen a módon szemlélik az életet. Ezért előbb azt akartam mondani átvitt értelemben, hogy ezeket a kérdéseket nem egy hétköznapi ember nézeteivel kellene szemlélni. Ha egy hétköznapi ember beteg, pontosan gyógyszereket kell bevennie. De művelőként, az ugyancsak nincs is úgy, hogy én feltétlenül nem hagylak téged gyógyszereket bevenni. De talán nem a művelésről beszélünk? Talán nem a felismerésről? De másrészt nem is követelem meg tőled, hogy mindent felismerj. Amilyen sokat tudsz felismerni, olyan sokat ismersz fel. Ha úgy véled, hogy nem megy, „egyszerűen nem tudom elengedni ezt a szívet, továbbra is gyógyszereket kell bevennem; ámbár gyakorlok, mégis gyógyszereket kell szednem.” Hogyan szemlélem akkor én ezt a dolgot? Csak az alacsony

megvilágosodási képessége miatt sajnálom őt. Ezt a vizsgát nem gyúrta le. Tulajdonképpen megemelkedett volna, és egy nagy lépést tett volna a beteljesülés felé, de nem tette meg ezt a lépést. Én csak ezért sajnálom őt, de nem mondtam, hogy ez az ember nem csinálhatja meg többé. Én azt sem mondtam, hogy ez az ember egyáltalán nem művelheti magát többé, ha gyógyszereket szedett. Mert hát a megvilágosodási képességről van szó – mindenki más, minden egyes ember veleszületett alapja is más. Csak akkor tudsz átmenni ezen a vizsgán és további felismeréseket nyerni, ha megemelkedtél. Ha nem tudsz megemelkedni, és nem ismerted fel alaposan ezt a dolgot, akkor az azt jelenti, hogy te ennél az egy dolognál még hétköznapi ember vagy. Mindazonáltal ugyancsak nem is lehet azt mondani, hogy ez az ember egyáltalán nem csinálhatja meg.

Még egyszer beszélek a gyógyszerszedés és a karma-eltávolítás közötti összefüggésről. Éppen most magyaráztam el, hogy az életről életre felhalmozott karma az ok a betegségekre. Mi hát a karma? Minél kisebbek a részecskéi, tehát minél kisebbek a szemcséi a más dimenziókban létező karmának, annál erősebb az ereje. Ha behatol ebbe a mi dimenziókba, ezek a mikrobák, a legmikroszkopikusabb vírusok. Akkor mondd csak hát, véletlen a betegség? A mostani orvosi tanítással, a mostani tudománnyal nem hagyja magát felismerni. Csak egyfajta létező jelenséget ismernek fel, amely a felszínen mutatkozik meg ebben a legnagyobb részecskék rétegéből, a molekulákból képződött dimenzióban. Akkor ezt betegségnak, daganatnak, valamilyen helyen levő gyulladásnak és így tovább és így tovább tartják. Mindenesetre a mostani tudomány nem látja, mi az alapvető ok a betegségekre. Mindent azokkal a kevéske alapelvekkel magyaráz, amelyeket a hétköznapi emberek felismerhetnek. Természetesen, ha egy ember betegséget kap el, normális módon ezt hagyják megfelelni az embervilág eme szintje alapelveinek. Normális módon az embervilágban létezik egy külső feltétel, amelyik kitörésre készíti ezt a betegséget, aztán úgy tűnik, hogy ez tökéletesen megfelel ezen embervilág alapelveinek. Valójában csak egy külső feltételről van szó, amelyik azért bukkan fel, hogy ez megfeleljen ezen embervilág alapelveinek és egy ilyen állapotnak ebben az embervilágban. Az alapvető ok azonban, a betegségek nem ebben a dimenzióban keletkeztek. Ezért a te mostani gyógyszerszedésed éppen arra szolgál, hogy megölje ezt a betegséget, ezeket a vírusokat a felszínen. A gyógyszerek valóban képesek arra, hogy megöljék a vírusokat a felszínen. Ámde egy gyakorló művelési energiája már magától megsemmisíti a vírusokat és a karmát. De ha a felszínen a gyógyszer megöli a más dimenziókból behatolt vírusokat – mivel minden tárgynak van élete –, akkor a vírusoknak azon az oldalon, azaz a karmának azon az oldalon tudomása van erről, akkor már nem jön át ide, és így te azt hiszed, hogy a gyógyszerszedés által meggyógyultál volna. De én mondom neked, hogy ott felgyülemlett. Életről életre gyűjt össze az ember ilyen dolgokat. Ha a felgyülemelés elért egy bizonyos mennyiséget, akkor ez az ember nem menthető meg többé, és a halálánál akkor alaposan megsemmisítik. Az élet elveszett, mindörökre elveszett, ilyen szörnyű ez; egy ilyen összefüggést mutatok fel ezennel. Nincs úgy, hogy egy embernek tilos gyógyszereket szednie. Ha a hétköznapi emberek betegek, feltétlenül orvosilag kell kezelteniük magukat.

De mint művelők, hogyan kellene eljárunk ezzel? A testedet talán nem tisztítjuk meg? A tested hasonlít egy fa évgyűrűihez, életről életre, már a közepétől kezdve van karmája, minden rétegben létezik karma. Miközben műveled magad, én a közepétől kezdve állandóan kifelé tolom ezt a karmát, kitolom, és kitolom, és kitolom, és kitolom, teljesen kívülre tolom ki számodra a karmát. De nem szabad mindennek a testfelszínen lefolynia. Ha minden a testfelszínen folyik le, akkor nem tudod elviselni. Ebből csak egy rész folyik le a testfelszínen, és már azt hiszed, hogy hirtelen beteg lettél, a rosszullét nem lenne kibírható többé, a fájdalom nem lenne kibírható többé, te nem tudod többé elviselni, és hétköznapi embernek tartod magad, és aztán gyógyszereket szedsz. Akkor hát szedj gyógyszereket. Mi nem is mondtuk azt, hogy egy hétköznapi embernek nem szabad gyógyszereket szednie. Mi csak azt mondjuk, hogy a megvilágosodási képességed nem elégséges, és ezt a vizsgát nem gyúrta le jól. Mi azt sem rendeltük el, hogy nem szabad gyógyszereket szedned, ha műveled magad. Mi nem állítottunk fel ilyen szigorú előírásokat, ámde én a *Fában* levő alapelveket magyarázom el nektek. Tehát te szeretnél megszabadulni ettől a karmától, ámde a gyógyszerszedés által újra visszanyomta a karmát, hogyan lehetne megtisztítani a testedet? Természetesen mindent el tudnánk tolni számodra más dimenziókon keresztül. De ennek a világegyetemnek a *Fájában* létezik egy alapelv: Ha lebontják számodra a karmát, ezért neked szenvedést kell elviselned. A szenvedéseket, amelyeket korábban más embereknek okoztál, szintúgy saját magadnak kell elviselned. De művelőként nem lehet hagyni téged mindent ugyanazon az úton és módon elviselni, akkor meghalhatnál ettől, és nem művelhetnéd többé magad. Művelőként a megsebzett élőlényeknek szerencséjével egyenlited ezt ki, miután eljutottál a beteljesüléshez; mindazonáltal el kell viselned a

lelki szenvedés részét. Miközben elviseled ezt a részt, amivel másoknak tartoztál, már kiegyenlítetted ezt a karmát, mert bizony szenvedtél; a problémák nem szigetelődnek el egymástól. Ennek a karmának a kiegyenlítésénél, a szenvedésben művelőnek kell tekintened magad. Ha nem tartod betegségnek, e vonatkozásban valóban egy magas szint felismerésével bírsz, és nem egy hétköznapi ember gondolataival. A látóköröd és a gondolataid erre a kérdésre való tekintettel talán nem emelkedtek meg? Nem erről a kérdésről van szó? Az egy vicc, hogy az ember már egyedül a testi gyakorlatok által magasra művelheti magát. A gyakorlatok segédeszközök a beteljesüléshez.

Egy ember szintje sohasem emelkedhet meg anélkül, hogy a szívét megemelte volna a művelésnél. Az sincs úgy, mint ahogyan az emberek mondják, hogy valaki már buddhává művelheti magát, ha csupán a szútrákat olvassa. Némelyek még azt hiszik, hogy valaki már buddhává művelheti magát, ha ilyen és olyan sok jó dolgot tesz. Mindez egy vicc. Mindez a szándékos cselekvés módszere. Ha te nem műveled magad ténylegesen, mit használ a szútrák olvasása? Az ember egyáltalán nem válhat buddhává anélkül, hogy művelné magát. Amikor Sákjamuni akkoriban átadta a Dharmát, nem léteztek szútrák, amikor Jézus akkoriban a tanítását terjesztette, a Szentírás sem létezett; az emberek csak ténylegesen művelték magukat. Ha nem műveled ezt a szívet, akkor már felfelé juthatsz? Anélkül hogy elérnéd annak a szintnek a követelményeit, már felfelé juthatsz? Minden lehetséges érzés és vágyakozás, mindenféle ragaszkodás és egy hétköznapi ember pénzvágya, mindez még erősebb, mint az a szív, hogy buddhává válj, és már fel is kellene tudnod menni a mennybe? Ez egyáltalán nem lehetséges. Én úgy gondolom, mindannyian világosan megértettétek. Ez azt jelenti, művelőként ő már rendkívüli ember. Tehát rendkívüli emberként hogyan kellene akkor eljárnia a test gyengélkedő állapotával? A hétköznapi embereknek betegségeik vannak, de a te testednél úgy van, hogy én kifelé tolom számodra a karmát. Ha a felszín felé tolom – az idegvégződés az emberi test felszínén a legérzékenyebbek –, akkor a test nem érzi jól magát, mintha beteg lenne, azonkívül némelyeknek nagyon rossznak tűnik, ilyesmi fog előfordulni. Ha ilyen lehet, gondold csak át, ha te hétköznapi embernek tekinted magad, és betegségnek tartod, – természetesen ez is elmegy, akkor hát vegyél be gyógyszereket. Ezen a vizsgán nem mentél át, legalábbis ennél a kérdésnél hétköznapi ember vagy. Ha eljön az ideje, hogy ezen a vizsgán át tudsz menni, akkor te ennél a kérdésnél rendkívüli vagy. Azonban te buddhává akarod művelni magad, és így minden kérdés vonatkozásában rendkívüli felismeréseidnek kell lenniük. Amíg nem tudod elengedni azt a szívet, nem tudsz majd túljutni ezen a vizsgán, akkor nem tudsz eljutni a beteljesülésig. Ezért, ha elszalasztod ezt az esélyt, akkor nem mentél át ezen a vizsgán. Ez az oka annak, amiért néhány asszisztens, sokéves tanuló közülünk, akik pontosan tudják ezt, gondot csinálnak belőle, alighogy látják, hogy a tanulók gyógyszereket szednek. Természetesen ők nem bánhatnak úgy a többiekkel, mint én, mivel mindannyian már jól ismerik egymást, és így azt mondja: „Ámde nem szabad gyógyszert szedned”, így és úgy mondja neki. Természetesen a másik akkor megint csak nem ismeri fel: „Miért nem szabad gyógyszert szednem, ha gyakorlok?” Ha nem ismeri fel ezt, akkor a dolog nehezen oldható meg. Mi nem írtuk elő szigorúan, hogy nem szabad gyógyszereket szednetek; én csak az alapvet magyaráztam el, mit jelent egy művelő számára a gyógyszerek szedése vagy nem-szedése, és én nem mondom azt, hogy a hétköznapi embereknek nem szabad gyógyszereket szedniük.

A mi *Fánkat* már csak így adjuk át, hogy az ember az embervilágban műveli magát; nincs úgy, hogy minden művelő feltétlenül buddhává válhat. Némelyik nagyon szorgalmasan halad előre, és nagyon állhatatos, akkor nagyon gyors lesz az útja a beteljesüléshez. Némelyik talán nem halad olyan szorgalmasan előre, akkor nagyon lassú lesz az útja a beteljesüléshez. Úgy tűnik, hogy némelyik műveli magát, de nem műveli magát igazán; úgy tűnik, hogy elhiszi, de nem hiszi el igazán, akkor valószínűleg nem juthat el a beteljesüléshez. De ami a művelést illeti, talán nem művelte magát hiába. Ebben az életben nem művelte magát sikeresen, nem sikerült neki, akkor meg kell nézni a következő életben, talán sikerül neki a következő életben. Talán nem szeretné magát többé művelni, de mindazonáltal elengedett bizonyos ragaszkodást ebben a *Dáfában*, a *Fofát* is hallotta, a hétköznapi emberekkel összehasonlítva viszonylag jól is művelte magát, akkor talán ki lehet alakítani a szerencsését a következő életben, a következő életben talán nagyon gazdag lesz, és magas pozícióval rendelkezik. Mindezek a dolgok aztán csak szerencsére válthatók be, mivel nem tudja felfelé művelni magát, de nem is fogja hiába művelni magát, ez éppen az alapelv. Azt gondolom, ha az ember művelőként ma hallhatja a *Fát*, úgy én remélem, hogy ti mindannyian a végéig tudjátok művelni magatokat. Az nincs úgy, hogy minden ember hallhatja a *Fát*. Valóban, én mondom nektek, mert az USA, ez a hely valami különleges. Tulajdonképpen két évvel ezelőtt felhagytam azzal, hogy a *Fát* magyarázzam, azonban az USA-ban nagyon sok kínai van, azonkívül sok jószívű ember van az

amerikaiak között, én szeretném, hogy ők is megkapják a *Fát*. Valójában már nem is tanítom rendszerezetten, hanem a helyzetekre vonatkozóan magyarázom el. Mert a könyvek már kéznél vannak, és mindenki tanulhatja. A gyakorlólhelyek is már ott vannak, és mindenki gyakorolhat együtt. Ha egy ember *Fofát* akar hallani, csak több ezer évente adódik egy esély, és neked nincs is meg feltétlenül a sorskapcsolatod hozzá. Mert a reinkarnáció hat útjánál az emberek különböző állatokként, különböző növényekként és anyagokként szülehetnek újra. Több száz évente, talán ezer évente fogsz egyszer emberként újraszületni. Ráadásul ezeknél a több száz, több ezer évente történő újraszületeéseknél éppen abban az időszakban kell embernek lenned, aztán még azon a helyen kell újraszületned, hogy találkozhass ezzel a *Fával*, aztán még képesnek kell lenned eltalálni azt az időt az embervilágban, hogy alkalmad legyen hallani és ezen a tanfolyamon részt venni. Természetesen sok-sok ilyen sorsalkalomnak kell összejönnie, csupán akkor kaphatod meg ezt a *Fát*, ez egyáltalán nem olyan egyszerű.

Amit én magyarázok el, az *Fofá*; úgy gondolom, hogy ti mindannyian tudatában vagytok ennek. Nem a hétköznapi emberek közötti alapelvekről beszéltem, azonkívül sok dolgot, amit elmagyaráztam, még soha senki nem magyarázott el a hétköznapi embereknek; ezek nem is tartoznak a hétköznapi emberek tudásához.

Előbb még egyszer elmagyaráztam a kérdést a gyógyszereszedéssel kapcsolatban, mert ez a probléma minden területen viszonylag szembetűnő. Némely emberek a *Dáfát* akarják szabotálni, és ezt mondják a gyógyszerek nem szedésének a kérdésével kapcsolatban: „Alighogy ezt az iskolát gyakoroljuk, nem engednek bennünket többé gyógyszereket szedni.” A valóságban nincs úgy, hogy én nem engedlek téged gyógyszereket szedni. Természetesen a jelenlevő asszisztenseinknek ügyelniük kell a munkamódszereikre; azt nem lehet rákényszeríteni másokra, hogy ne szedjenek gyógyszereket. Mi csak az alapelveket magyarázzuk el világosan. Ha valaki művelni akarja magát, akkor műveli magát; ha nem akarja művelni magát, akkor az is egy hétköznapi ember ügye, még ha mérget is vesz be. Ha a szíve nem mozdul meg, senki sem tehet ellene semmit. Mi csak a sorskapcsolatra ügyelhetünk, és a jóra beszélhetjük rá az embereket. Az emberek kényszerítése nem művelés.

Beszélek még egy további kérdéstről. Mert az egész mai délután mindnyájatok rendelkezésére áll. Ha végig elmagyaráztam, tehettek fel kérdéseket, én meg fogom válaszolni őket nektek. A fiatal embereknek, akik a „kulturális forradalom” után születtek a szárazföldi Kínában, csak nagyon felületes ismereteik vannak a buddháról, bódhiszattvákra és istenségekre. Amit én átadok, az *Fofá*. Néhányan tudják, hogy ez jó. Mindazonáltal néhány fogalmat nem értenek. A buddhista iskola dolgairól csak egészen keveset tudnak, tehát a buddhista iskoláról való ismereteik nem nagyon világosak.

A következőkben röviden fogok elmagyarázni valamit Amitábha buddháról és Sákjamuni buddháról. Amit elmagyarázok, azonban más, mint ami a szútrákban áll. Amit elmagyarázok, azt Sákjamuni buddha is elmagyarázta 2500 évvel ezelőtt, de az akkori szerzetesek nem adták tovább a későbbi nemzedékeknek. A szútrákat csak 500 évvel később foglalták össze rendszerezetten, miután Sákjamuni buddha elhagyta a világot. Tudjátok, most 500 éve, Kínában éppen a *Yuan*-dinasztia uralkodott. Mégis ki tudja, mit mondott akkoriban Dzsingisz kán? De ez mindenképpen *Fofá*, a hiányos részeket és a szóbeli tanításokat mindig is tovább adták. Mindenesetre az olyan tényezők, mint az időpont, a helyszín, a helyzet, a Buddha szavainak a jelentése, és hogy milyen különböző személyekhez intézte őket, mindezek elvesztek, és többé már nem állnak rendelkezésre. A továbbadás folyamán – mindannyian, akik még nem jutottak el a beteljesülésig, még emberi nézetekkel rendelkeznek. Az emberek mindannyian hajlamosak arra, hogy azokat a dolgokat, amelyek megegyeznek a saját nézeteikkel, belekeverjék és megváltoztassák a *Fofát*. Azokat a részeket, amelyeket nem értettek meg, elhagyták, és fokozatosan az emberi érzések szerint változtatták meg a buddhákat, bódhiszattvákat és istenségeket. Azt, ami saját magának megfelel, amit meg tud érteni, azt továbbadja. Ami nem felel meg a saját lelki igényeinek, ami nem felel meg a saját nézeteinek, arról nem akar beszélni, és emiatt nem adta tovább.

Beszéljünk először Sákjamuni buddháról. Sákjamuni buddha tényleg létezett a történelemben. Több mint 2500 évvel ezelőtt, az ősi Indiában hátrahagyta a művelőknek a buddhista iskolája művelési módszerét, amit úgy hívnak: „Parancsolat, Meditáció, Bölcsesség”. Különbözik a buddhizmus csak egy olyan elnevezés, amelyet csupán azok a mai emberek használtak, akik politikailag

elkötelezték magukat. Sákjamuni buddha egy vallást sem ismer el. Azt sem mondta, hogy a tanítása egy vallás lenne; az emberek nevezték meg vallásként. Ő csak a *Fofát* adta át, és az iskolájának a beteljesüléshez vezető módszerét magyarázta el, amelyet úgy hívnak: „Parancsolat, Meditáció, Bölcsesség”. Természetesen a kimerítő részleteket már feljegyezték a szútrákban, én nem fogok sokat beszélni ezekről. Ti mindannyian tudjátok, hogy Amitábha buddhának van a Szukhávati világa, Bhisadszjagurunak a Tiszta lazúrkő világa, minden buddha egy mennyországot, egy világot igazgat. A buddhának, bódhiszattvának és tathágtának ezek a fogalmai nekünk, kínaiaknak a kifejezései. A mennyben a tathágtát a *Fá* királyának nevezik, ő az uralkodója a mennyországának. Mindazonáltal az uralkodási módszere nem olyan, mint az embereknél, hogy hivatali intézkedések és törvények segítségével igazgasson, ilyesmije nincs. Teljes egészében együttérzéssel és jóságos gondolatokkal uralkodik. Mindenki más szintén ilyen jó. Csak akkor léphetsz be abba a világba, ha megfelelsz annak a mércének. Tehát minden buddhának van egy saját maga által igazgatott világa; de korábban senki sem hallotta, milyen világot igazgat Sákjamuni buddha. Senki sem tudta, ki volt korábban Sákjamuni buddha. Senki sem tudta, hol található Sákjamuni buddha világa. Némely szerzetesek azt mondják, hogy Sákjamuni buddha a Szahá világban tartózkodna. De én mondom nektek, hol van a Szahá világ? Ez a mi három világgörünkön belül található. Hogyan lehetne ez egy buddha-világ? Egy ilyen piszkos hely! Mindenki meg akar válni ettől a helytől, hogyan lehetne ez egy buddha-világ? A szerzetesek nem tudják pontosan elmagyarázni, a vallásban sem jegyezték fel. Valójában Sákjamuni buddha egy nagyon magas szintről származott. Ez a világegyetem óriási nagy, utána majd elmagyarázom egyszer a szerkezetét, a világegyetem szerkezetét. A legalacsonyabb szint, ahol Sákjamuni buddha tartózkodott, mielőtt lejött, az a szint, ahonnan közvetlenül emberként született újra, a világegyetem hatodik rétegében található. Ez azonban nem a menny hatodik rétege, hanem a világegyetem hatodik rétege. Utána el fogom magyarázni, milyen nagy ez a világegyetem.

A világegyetem hatodik rétegében van egy mennyországa, egy mennyország, amit ott teremtett. *Dafan* világnak hívják. Ez azt jelenti, Sákjamuni buddha a *Dafan* világból született újra az embervilágba. Annak érdekében, hogy a Dharmát terjessze, és embereket váltson meg, valamint megváltsa a tanítványait, a *Dafan* világból született újra az embervilágba. És azoknak a tanítványoknak, akiket Sákjamuni buddha oktatott, és akiket neki kell megváltania, mindnyájuknak legalább a világegyetem hatodik szintjéig kell majd művelniük magukat, nekik ilyen magasra kell művelniük magukat. Ezért, miután Sákjamuni buddha lejött, egész idő alatt figyelemmel kísérte a tanítványait az újrászületéseknél és a művelésnél, ő egyáltalán nem ment vissza a világába. Létezik egy hely a három világgörön belül, amelyet *Dafan* mennynek neveznek, és ott található ő. *Dafan* menny szintén egy olyan elnevezés, amit ő használt. Mivel ő a *Dafan* világból jött, ezért *Dafan* mennynek nevezte el. Innen törődik a tanítványaival. Mindegyik tanítványát ellátta egy jellel. A jele a szvasztika „卍” jel. Az ezzel a jellel ellátott tanítványok mind az övéi. Azt, hogy ki tartozik Sákjamuni buddha tanítványai közé, ki nem, magas szinteken ezt már egy pillantással tudják. Mivel igen magasra kell művelniük magukat – Sákjamuni buddha egy ilyen magas szintig fogja megváltani őket –, egy életükben nem tudják magukat sikeresen művelni. Így 2500 éve egyre csak újra művelték magukat. Most az utolsó átfutásnál vannak, és el kell érniük a beteljesülést. Az ebben az életben elért beteljesülés után minden tanítványát el fogja vinni; mindannyian el fogják hagyni a Szahá világot. A mi *Dáfá*-tanítványaink között szintén sok tanítványa van Sákjamuninak, akit ellátott a jellel, és aki azon van, hogy megkapja a *Fát*. A Sákjamuni által jellel ellátott tanítványok legtöbbször azonban szerzetes, a hétköznapi emberek között szintén vannak néhányan. A hétköznapi emberek között a legtöbben már megkapták ezt a mi *Fánkat*. Ezt szeretném itt még elmondani nektek, én terjesztem ezt a *Fát*, de ez szintén nem jelenti azt, hogy neked feltétlenül a mi *Fálun* világunkba kell menned. Amit én terjesztek, az az egész világegyetem alapelve. Én valami ilyen hatalmas dolgot terjesztek, és nekik is mindnyájuknak meg kell kapniuk ezt a *Fát*, mert az új világegyetem már létrejött, a *Fá* helyreigazítja a mennyet és a földet; csupán akkor térhetnek vissza felfelé, ha a kozmikus *Fához* hasonlultak. Sákjamuni buddha ezt már régen szisztematikusan elrendezte a tanítványai számára, ő tudott erről a napról. Én tudom, hogy a *Dáfában* szintén még nagyon sok tanítvány létezik különböző világokból és más ortodox iskolákból, aki a *Fát* a *Dáfában* kapja meg. Sákjamuni buddha legtöbb tanítványa a *han*-területen található. Indiában már egy sem létezik. De szintén létezik egy rész azokból, akik szétszórtan élnek a világ különböző tájain, nagyon kevés. A legtöbben a *han*-területen található, a *han*-terület a szárazföldi Kína.

Éppen Sákjamuni buddháról és a tanítványairól beszéltem röviden. Most egyszer Amitábha buddháról mesélek. Ha Amitábha buddháról van szó, mindenki tudja, hogy létezik egy Szukhávati világ. Hol van tehát a Szukhávati világ? Ki is tehát Amitábha buddha? A buddhista szútrákban léteznek elbeszélések Amitábha buddháról, erről a részről nem fogok többé beszélni. Arról a részről mesélek, amelyet nem jegyeztek fel a szútrákban. Tudjátok, az emberek között létezik egy hagyomány a világegyetem szerkezetének egy részéről, amit a Buddha magyarázott el. Létezik egy hely, névleg Szuméru világ, tehát a Szuméru-hegy mondájáról van szó. A mi mostani Földünk és a három világgörön belüli és kívüli égitestek délre találhatóak a Szuméru-hegytől. Dzsambu-dvípának nevezik (a Déli Világnak). A Föld délre található ettől a Szuméru-hegytől. Néhányan így értik ezt: „A Szuméru-hegy alatt vajon a Himaláját érti? Az akkori India volt Dzsambu-dvípa (a Déli Világ)?” Ez két különböző dolog. Ő egy buddha, ő nem az embervilág tudásának szemszögéből beszél, ő az istenségek szempontjából beszél az alapelvekről. A gondolatai nem vonatkoznak tehát az emberek álláspontjára.

Ez a Szuméru-hegy ténylegesen létezik. Akkor miért nem láthatják az emberek, még távcsövekkel sem látható? Mert nem a legnagyobb molekulák rétegének a részecskéiből áll. Én mondom nektek, hogy a molekulákból álló részecskéket – még csak nem is szükséges az atomokból képződött részecskékről beszélünk –, magukat azokat az anyagokat, amelyek olyan molekuláris részecskékből állnak, amelyek egy réteggel kisebbek, mint a mi részecskéink a legkülső felszínen, az emberek már nem láthatják. Ezt a Szuméru-hegyet viszont atomok alkotják. Ezért az emberek aztán igazán nem láthatják. Mindenesetre azok a tudósok, akik asztronómiával és kozmológiával foglalkoznak, az utóbbi időben talán felfedeztek egy jelenséget, felfedezték, hogy ott, – teljesen mindegy, mennyi csillagrendszer is látható a világegyetemben –, ha egy bizonyos helyig előrenyomulnak, többé már egyáltalán nem léteznek csillagrendszerek. Ezen az oldalon csupa csillagrendszer található, sok-sok galaxis. De amikor eljutnak egy bizonyos helyre, hirtelen eltűnik az összes. Ők ezt kozmikus falnak nevezik. Nem tudnak semmi magyarázatot adni erre. Miért nem létezik a másik oldalon többé már semmi? A valóságban a Szuméru-hegy akadályozta meg őket ebben. Mert ez a hegy túlságosan nagy. Milyen nagy? A csúcsa a világegyetem második rétegének a közepén található. Túlment ezen a mi kis világegyetemünkön, óriási nagy. Tehát egy ilyen nagy hegy, az emberek egyáltalán el sem tudják képzelni. Az emberek számára nem lehetséges, hogy más részeit láthassák. A földgolyó egy olyan kicsi gömböcske; ha te a földgolyó másik oldalán Pekinget szeretnéd látni, azt egyáltalán nem tudod. Ez egy ilyen nagy hegy, egyáltalán el sem tudod képzelni, milyen nagy. Azt is mondták, hogy a Szuméru-hegy egyes más helyein léteznek még más világok is, erről már nem fogunk olyan sokat beszélni. Miért létezik hát egy ilyen hegy? Beszéljünk egyszer erről a Szuméru-hegyről.

Én mondom nektek, valójában a Szuméru-hegy Amitábha buddha, Avalókitésvara bódhiszattva és *Dashizhi* bódhiszattva alakjának egyfajta megnyilvánulása. Nem is lehet egészen egy alakként megnevezni, mert nekik, mint buddháknak, emberi alakjuk van. De megint csak egyesülhet egy alakká, vagy feloszolhat, és eközben anyagokká válhat, mégis van egy alakja. Az, hogy feloszlik, és anyagokká válik, az átváltozásán múlik. Az emberek nem láthatják a buddhát, és aztán azt mondják, hogy a buddhának nincs teste; a teste atomokból áll, természetesen nem láthatod a testét, így az is helyes, ha azt mondd, hogy nincs teste. Tehát ha ez a Szuméru-hegy atomokból áll, mi nem láthatjuk az emberi szemünkkel, de bizonyos szempontból Amitábha buddhát, Avalókitésvara bódhiszattvát és *Dashizhi* bódhiszattvát ábrázolja, ezért ez a Szuméru-hegy nem egyetlenegy hegy, hanem három hegy, ugyanakkor még mozgásban is van. Az ebben a mi anyagi dimenzióinkban levő tárgyakon kívül, amelyek úgy tűnnek, mintha halottak lennének, és nem mozognának, minden tárgy mindegyik tetszőleges dimenzióban mozgásban van. Tudjátok, hogy a molekulák mozgásban vannak, az atomok szintén, minden mozog. Az elektronok köröznék az atommag körül, minden mozgásban van. Az anyag mozog. És az a Szuméru-hegy változik, néha egy egyenes vonalat képez, néha egy háromszöget. Ha az emberek különböző szemszögekből és különböző állapotokban látják, nem feltétlenül látják az igaz arcukat. Ha egy egyenes vonalban sorakozik fel, akkor egyetlenegy hegyet látsz. Néhány művelő láthatta korábban; a véleményeik különbözőek voltak, pontosan azért, mivel ők nem látták a valódi állapotát. Tehát ha ez Amitábha buddha, Avalókitésvara bódhiszattva és *Dashizhi* bódhiszattva egyfajta jelképe, akkor milyen célt szolgál? A valóságban a Szukhávati világ, amiről ti beszéltek, pontosan a Szuméru-hegyen belül található. Mindazonáltal ennek a hegynek nincs olyan természete, ahogyan mi, emberek azt a létező anyagból ismerjük. A Szuméru-hegy alatt minden víz. Az idő korlátozott, én csak ennyit mondok erről.

Most elmagyarázok valamit ezeknek a kozmikus tereknek az összetételéről. Hogy milyen nagy is ez a világegyetem, ezt alig lehet emberi nyelvvvel kifejezni. Mert az emberi nyelv nem elégséges erre. Ha ki is mondják, az agyad nem tudja majd felvenni, te sem tudod felfogni. Túláságosan gigantikus, olyan gigantikus, hogy egyszerűen elképzelhetetlen. Még egy istenség számára is elképzelhetetlen, ezért egyetlenegy buddha, *dao* és egyetlenegy istenség sem tudja pontosan megmondani, milyen nagy a világegyetem. Az előbb azt mondtam, hogy az a világegyetem, amelyre normális módon gondolunk, a valóságban éppen a kis világegyetem területére vonatkozik. Amikor utolsó alkalommal az USA-ba jöttem, azt mondtam, hogy több mint 2,7 milliárd olyan csillagrendszer, mint a galaxisok, – körülbelül ez a mennyiség, tehát szűkös 3 milliárd – ez a tömeg egy világegyetemet képez. És ennek a világegyetemnek van egy külső héja és egy külső pereme. Ez az a világegyetem, amiről mi normális módon beszélünk. De ezen a világegyetemen túl, még távolabbi helyeken is léteznek még világegyetek. Egy meghatározott területen belül megint csak létezik 3000 ilyen világegyetem. Ennek a 3000 világegyetemnek van egy külső héja kívül; és így újfent a világegyetem második rétegét képezik. A világegyetem második rétegén kívül létezik még egyszer körülbelül 3000 világegyetem, amelyek olyan nagyok, mint a világegyetem második rétege, egy külső héjjal, és így újfent a világegyetem harmadik rétegét képezik. Ez úgy van, mint ahogyan a kis részecskék az atommagokat képezik, az atommagok atomokat képeznek, atomok molekulákat képeznek, úgy, mint az az állapot a rendszerben, amelyikben a mikroszkopikus részecskék nagyobb részecskéket képeznek. Ez a világegyetem, amelyikről beszélek, ez csak ebben az egy rendszerben létező állapot. Ezt nem lehet nyelvvvel kifejezni, az emberi nyelv nem képes arra, hogy világosan kifejezze. Ilyen körülmények között ez egy ilyen állapot, azonban sok-sok rendszer létezik, sok-sok, olyan sok, mint a számtalan atomból álló molekulák; mindenütt megtalálhatók a világegyetemben. Mondd csak, hány ilyen világegyetem van végső soron ebben a világegyetemben, mint ez a mi kis világegyetemünk; senki sem tudja pontosan megmondani. Éppen a világegyetem második, harmadik rétegeről beszéltem; én azt mondtam, hogy Sákjamuni buddha a világegyetem hatodik rétegéből jött, ezt azonban erre az egy rendszerre vonatkoztatva írtam le, egy ilyen rendszerben. Úgy, ahogyan kicsi részecskék nagy részecskéket képeznek, nagy részecskék még nagyobb részecskéket képeznek, ez egy rendszer. Mindazonáltal nem csak ez az egy rendszere létezik a részecskéknek, ez az égi rendszerben mindenütt megtalálható sok-sok részecske különböző szintekről.

Ez a világegyetem rendkívül bonyolult, a svédországi tanfolyamon ezt valamivel pontosabban elmagyaráztam. A világegyetem 81. rétegéig magyaráztam el. A valóságban a világegyetem 81 rétegénél sokkal több létezik, ezt nem lehet emberi számjegyekkel megszámlálni. Mert az emberek legnagyobb számjegye a *zhao* (trillió), a buddhák legnagyobb számjegye a *jie*, egy *jie* 2 milliárd évnek felel meg, 2 milliárd év képez egy *jiét*. A *jiével* sem lehet kiszámítani, hány rétege van ennek a világegyetemnek; ezzel nem arra gondolunk, hány rétege van a mennynek, hanem hány rétege van a világegyetemnek, ilyen gigantikus. Ha akkor itt az emberekről van szó, ők túláságosan parányiak. Utolsó alkalommal azt mondtam, maga a földgolyó is csak egy porszem, és ráadásul egy nagyon jelentéktelen. Ezen a területen belül azonban számtalan nagyon bonyolult térszerkezet létezik. Milyen formája van ennek a térszerkezetnek? Erről az utolsó alkalommal már szintén beszéltem. A dimenzió melyik rétegében él a mi emberiségünk? Mi a felszíni anyagban élünk, amely a legnagyobb molekuláris részecskékből áll; mi a molekulák és csillagok között élünk. Egy csillag szintén egy részecske, a gigantikus világegyetemben bizony az is egy jelentéktelen porszem, a galaxis végül szintén csak egy jelentéktelen porszem. Ez a világegyetem, a kis világegyetem, amelyiket éppen elmagyaráztam, szintén csak egy jelentéktelen porszem. A legnagyobb részecske, amit a mi emberiségünk szemével látni lehet, a csillag, és a legkisebb részecske, amit az emberiség lát, a molekula, mi, emberek pontosan a molekulák és égitestek közötti részecskéken belül élünk, pontosan ezen a dimenzióba. Te nagyon szélesnek és tágasnak találsz, a valóságban azonban, egy másik távlatból nézve, nagyon szűk és kicsi.

Most megint egy másik szemszögből magyarázom el. Az atomok és molekulák közötti tér talán nem a dimenzió egy rétege? Úgy tűnik, hogy nem olyan könnyen érthető. Én mondom neked, a mai tudósok tudják, hogy az atomok és molekulák közötti távolság egy olyan távolság, amit kétszáz ezer atom sorba állítása adna ki. De minél kisebb egy tárgy, vagyis minél kisebbek a részecskék, annál nagyobb az összterfogatuk, mert egy réteg felületéről és nem egy elszigetelt pontról van szó. A molekula tehát nagyon nagy, de minél nagyobbak az anyagok magvai, illetve a részecskék, annál kisebb a dimenziójuk térfogata, annál kisebb az egész dimenziójuk térfogata; ha belépsz abba a dimenzióba, meg fogod állapítani, hogy az még szélesebb és kiterjedtebb. Hogy beléphess ebbe a

dimenzióba, természetesen meg kell felelned az állapotának; ha te ezt az emberi gondolkodással próbálsz meg felismerni, emberi fogalmakkal és azzal a módszerrel, ahogyan az emberek a kézzelfogható anyagi világot próbálják megérteni, semmi esetre sem foghatsz fel, akkor nem is mehatsz bele. Az emberiség azt állítja, hogy a tudománya ilyen és olyan nagyon fejlett volna, milyen szármalmas! A molekuláknak ezt az egy térrétegét sem törték át egyáltalán, más dimenziókat nem látnak, és ennek ellenére az emberek még büszkéek magukra. Nem is szólva arról, hogy lássák azt az atomokból képződött dimenziót; én mondom nektek, a térrendszereknek létezik egy nagy felosztása: Az atomok és atommagok közötti köztes tér egy dimenzió, az atommagok és a kvarkok közötti köztes tér egy dimenzió, miközben a kvarkok és neutrínók közötti köztes tér szintén egy dimenzió. Az, hogy hány réteg létezik az anyag ősforrásáig, nem számlálható meg az emberiség számjegyeivel és a *jie* számával sem, amiről a buddhák beszélnek.

Ha az emberiség valóban szeretné megismerni az anyagot, csak az emberi tudás mai területén belül értheti meg. Az emberek sohasem tudhatják majd meg, mi a legalapvetőbb dolga e világegyetem anyagának, ezt sohasem tudják majd kikutatni és megállapítani, ezért ez a világegyetem örökkön örökké egy rejtély marad az emberek számára. Természetesen ezzel nem arra gondolunk, hogy a magas szintű élőlények sem tudnak erről soha, a hétköznapi emberek nincsenek abban a helyzetben, hogy tudjanak erről a világegyetemről, a művelőknek azonban van egy módszerük – csak a művelés marad. Az emberiség sohasem tudja majd elérni ezt a technikai eljárásai révén, a buddhák állapotának azokat a hatalmas képességeit elérni, és hogy keresztülpillanthasson a tér és a világegyetem olyan sok rétegén. Mivel az embereknél minden szenvedély és vágyakozás, mindenfajta ragaszkodás létezik, ha ők tényleg el tudnák érni a buddhák állapotát, csillagháborúk és kozmikus háborúk fordulnának elő. De az istenségek nem fogják megengedni ezt az emberiségnek; ezért biztosan veszélyes számára, ha az emberiség tudománya egy bizonyos fokot elér, mivel az emberiség erkölce nem lehet olyan magas, és emiatt az emberiség civilizációját megsemmisítik. Ez nem igazságtalanság, azon múlik, hogy az emberek saját maguk nincsenek már rendben, az emberiség erkölce nem tud lépést tartani. Másképpen mondva, ha az emberek erkölcsileg lépést tudnának tartani, istenségek lennének, akkor nem is lenne szükségük többé emberi eljárásokat bevetni a kutatásnál; alighogy kinyitnák a szemüket, egy pillantással már mindent látnának. Ez a világegyetem pontosan ilyen; ha szeretnéd megismerni, túl kell lépned ezen a szinten.

Amiket az előbb elmagyaráztam, azok a különböző nagy részecskékből álló világok voltak. Valójában nem csak ezek léteznek. Még ebben a mi mostani molekuláris dimenzióinkban is létezik még sok-sok dimenzió, az emberek nem láthatják mindet. Az előbb azt mondtam, hogy a molekulákból képződött legnagyobb rétege a részecskéknak azok a legkülső felszínen képződött anyagok, mint az acél, vas, fa, az emberi test, műanyag, kő, föld, még a papír is és így tovább és így tovább. Ezek a dolgok, amiket az emberiség lát, a molekulák legnagyobb rétegéből álló részecskék legnagyobb rétegéből állnak, ezek láthatók. Ha a rétegben olyan molekulák képezik a részecskét, amelyek valamivel kisebbek, mint a részecskék legnagyobb rétege, akkor te ezt már nem láthatod. És a molekulák megint csak képezhetik a még kisebb részecskék rétegének egy dimenzióját, a legkisebb – molekulákból álló részecskék – és a felszínen levő legnagyobb részecskék között sok-sok rétege létezik a dimenzióknak, ez azt jelenti, léteznek különböző nagyságú, különböző molekulákból álló részecskék, és ezek alkotják a nagyon bonyolult, különböző molekuláris dimenziókat. Az emberek nem hiszik, hogy egy ember egyszerre eltűnhet, és hirtelen egy másik helyen újra felbukkanhat. Ha a teste teljesen molekulákból áll, de a részecskéi nagyon finomak – ez művelés által elérhető –, akkor átmehet ezen a dimenzión. Egyszerre eltűnt, te már nem látod; egyszerre ott újra felbukkant, egészen egyszerűen.

Éppen most magyaráztam el a dimenziók szerkezetét, valamivel pontosabban, mint utolsó alkalommal. Nem szabad túl sokat elmagyarázni az embereknek, az embereknek nem szabad olyan sokat tudniuk. Az emberek úgysem tudnák felkutatni és meghatározni mindazt, amit elmagyaráztam. Az emberiség mai tudománya a lényében egy helytelen álláspontból fejlődött ki, az összes ismeret a világegyetemről, az emberiségről és az életről téves, ezért a művelési körben mi, művelők egyáltalán nem ismerjük el a mai tudományt, egy tévedésnek tartjuk azt. Természetesen minden hétköznapi ember ezt tanulta, olyan sok szakterületre osztották fel, minden területen léteznek némi feljegyzendő sikerek. Az alapjuk azonban téves, ezért a ti emberi felismeréseitek örökre egy olyan fajtája a felismerésnek, ami nagyon messze eltért az igazságtól.

Az emberiség felismerései a tudományról mindig tapogatózóak. Vakok tapogatják az elefántot, ilyen a mai tudomány. Megtapogatta az elefánt felső lábszárát vagy az ormányát, aztán azt mondja, hogy a tudomány ilyen lenne. Valójában nem láthatja a teljes igazságot. Miért mondtam én ezt pontosan így? Az emberiség most azt hiszi, hogy az emberek fejlődése az evolúción keresztül jött létre, de az evolúciós elmélet egyáltalán nem létezik. A művelési körben mi azon a véleményen vagyunk, hogy az emberek saját magukat sértik meg abban a tekintetben, hogy az emberek saját maguk hozzák összefüggésbe magukat a majmokkal, ezt nagyon nevetségesnek tartjuk. Az emberek egyáltalán nem az evolúció által jöttek létre. Amikor Darwin előhozakodott az evolúciós elméletével, az nagyon hézagos volt, a legnagyobb hiányosság az volt, hogy az evolúciónál teljesen hiányoznak az átmeneti formák a majmoktól az emberekhez és az őskori élőlényektől az újkor élőlényeikhez. Nemcsak emberek, hanem élőlények és állatok is, minden hiányzott. Hogyan lehet ezt megmagyarázni? Valójában az embereknek a különböző történelmi korszakokban különböző létállapotai voltak. Más szóval, az akkori embereknek megfelelően jöttek létre az életkörülményeik is.

Ha éppen erről a problémáról van szó, még egyszer beszélek az emberek mostani nézeteiről. Az erkölcs romlása által sok nézet megváltozott egy s más. Korábban sok próféta is megmondta, hogy az emberek egy bizonyos időszakban úgy öltöznek ki, mint a kísértetek. Úgymond, vörösre festik a hajukat, középen csak egy hajtincset hagynak, mindkét oldalt teljesen leborotváltják. Egy bizonyos időszakban az emberek többé még csak a kutyákhoz sem hasonlíthatják magukat. Sok ember tekinti a kutyát a fiának, gyermekének, tejjel etetik, még a ruhái is nagy értékű márkás termékek, egy kocsihoz tartoznak, és a fiuként nevezik meg. Az utcán sok koldus van, én is találkoztam ilyen emberekkel, hiszen ilyesmi létezik az USA-ban is, kinyújtja a kezét: „Adj, kérlek egy negyeddollárost”, ő valóban nem hasonlíthatja magát a kutyához. De én mondom nektek, az emberek nélkül ezen a Földön nem létezett volna semmi. Pontosán azért, mert emberek léteznek, létezik ezen a Földön minden tárgy és minden lény. Az összes állat, élőlény és növény az emberekért születik, az emberekért hal meg, az emberekért jön létre és az embereket szolgálja. Emberek nélkül nem létezik semmi. A reinkarnáció hat útja is az emberekért van. A Földön mindent az emberek számára teremtettek meg. Mindezek a nézetek manapság az ellenkező irányba váltanak át. Hogyan lehet állatokat az emberekkel egy sorba helyezni?! Most az állatok az emberek testére tapadnak, és átveszik az emberek helyett az uralmat, az Ég ezt nem engedi meg! Hogyan szabadna ezt? Az emberek a legnagyobbak, ők istenséggé, buddhává művelhetik magukat. Azonkívül az emberek mind magas szintekről származnak. Ezeket az élőlényeket azonban, a legtöbbet közülük itt teremtették meg, a Földön teremtették meg őket. Ezt a problémát csak mellékesen említem meg.

Az éppen általam említett evolúciós elmélet a mi szemünkben nem létezik. A történelem hosszú folyamában az emberiség többször is átélte a különböző korszakok civilizációit. Minden alkalommal, amikor az emberiség erkölce romlásba jutott, a civilizációja megsemmisült, a végén egészen kevés ember maradt meg és élte túl; ők örökölték egy keveset a történelem előtti kultúrából, és egy újabb kőkorszak után tovább fejlődtek. A kőkorszak szintén nem csak egy időszakra vonatkozik, több kőkorszak is létezett. A tudósok most felfedeztek egy problémát, sok régészeti lelet nem egy korszakból származik. Ha erőltetetten az evolúciós elmélet gondolatmenetének a sablonjai szerint magyarázzák, a tényeket tekintve semmit sem lehet megmagyarázni. Mi megállapítottuk, hogy az ezen a Földön élő emberek, különböző történelmi korszakok emberei, különböző korszakok civilizációit hagyták hátra. Az ősi Egyiptom piramisairól az összes mai ember azt mondja, hogy ezeket az egyiptomiak építették. Ezeknek semmi közük a mostani egyiptomiakhoz. Az embereknek, a népeknek még a saját történelmükről való ismereteik is tévesek. A piramisoknak egyáltalán semmi közük sincs az egyiptomiakhoz. Ezeket egy történelem előtti civilizációban építették, azután a szárazföld egy átalakulásánál a piramisok a vízbe süllyedtek. A következő civilizáció megjelenése előtt, amikor egy új szárazföldet teremtettek, újra felemelkedtek a tengerfenékről. Azok az emberek már réges-régen nem léteztek többé, azután jelentek meg a mostani egyiptomiak. Miután az egyiptomiak felfedezték az effajta piramisok rendeltetését, ők maguk ugyancsak építettek néhány effajta kis piramist. Megállapították, hogy nagyon is jó koporsókat őrizni bennük, aztán koporsókat tároltak bennük. Léteznek az újonnan építettek és a régiek, úgyhogy a mai emberek már nem tudják megkülönböztetni, melyik időszakból származnak, így zavarták össze a történelmet.

Sok ember azt mondja, hogy a maják kultúrájának valami köze lenne a mai mexikóiakhoz. A valóságban semmi köze a mai mexikóiakhoz, ők csak spanyolok és bennszülöttek keveréke. A maja

kultúra az utolsó történelmi civilizációs időszakból származik, azt az emberiséget megsemmisítették Mexikóban, csak egészen kevés ember tudott elmenekülni. De ennek a maja kultúrának közvetlen összefüggése van a mongolokkal. Ezeket a részleteket már nem magyarázom el. Az emberiség semmit sem tud a történelmi leszármazásáról, így van ez a fehéreknél is. Az utolsó özönvíz idején az emberiség utolsó civilizációját megsemmisítette az özönvíz. Minden olyan magas hegyet a Földön, amelyik alacsonyabb volt 2000 méternél a tengerszint felett, elárasztott. Csak azok az emberek éltek túl, akik 2000 méter felett laktak. Noé bárkájának a története igaz. Ennél az özönvíznél a nyugati kultúra teljesen megsemmisült. A keleti kultúra is közel volt ahhoz, hogy megsemmisüljön, azonban a hegylakók, úgymint a parasztok, akik a Himalája- és *Kunlun*-hegységben éltek, nagy nehezen megmenekültek. A kínaiak, akik a *Kunlun*-hegységben laktak, túléltek. Mivel abban az időben a keleti kultúra nagyon fejlett volt, a korábbi *Hetut*, *Luoshut*, *Yi jinget*, *taijit*, nyolc trigramot és így tovább továbbadták. Az emberek azt mondják, hogy ezeket valaki a későbbi nemzedékekből hozta létre, mindez úgy volt, hogy az a valaki újra nyilvánosságra hozta ezeket, miután megváltoztatta őket; egyáltalán nem ő hozta létre ezeket, hanem mind a történelem előtti kultúrához tartoztak. Ámbár ezeket a dolgokat Kínában hátrahagyták, a történelem folyamán – nem csak ezeket, a régi korokban még több dolgot hagytak hátra –, a továbbadásnál egyre kevesebbek lettek. Így egy nagyon mély háttérrel és nagyon hosszú történelemmel rendelkező népről van szó, ez pontosan Kína. De a fehérek kultúráját teljesen elárasztotta az az özönvíz, semmi sem maradt hátra. Akkoriban az európai kontinens szélén létezett még egy darab szárazföld, ez szintén elsüllyedt. Ez volt az ő legfejlettebb területük; elsüllyedt. Ezért a fehérek olyan körülmények között fejlődtek újra, ahol semmi sem létezett többé, egyáltalán nem létezett többé civilizáció, és pontosan ez az ő mostani tudományuk.

Az ősi tudomány Kínában más volt, mint a Nyugat kísérleti tudománya. Sok régész is beszélgetett velem ezekről a kérdésekről, én mindent elmagyaráztam nekik, ők is úgy találják, hogy ez probléma, mivel sok zavaró kérdésük van, amelyet nem lehet megválaszolni. Előbb az emberek világegyetemről való felismeréseiről beszéltem, többet egyáltalán nem lehet felismerni. Manapság sok tudós létezik, akinek a kutatásainál már a kiindulópont is téves; különösen, ha neki ezen az egy területen bizonyos sikere van, akkor nem tudja többé elengedni; annak, amit felismert, ad egy meghatározást, és egy ilyen korlátozást alakít ki. A jelenlevők között nálunk sokan vannak, akik külföldön tanulnak, doktori címmel és diplomával rendelkezők, és akiknek a gondolatai nyitottak; ti meg fogjátok állapítani: A meghatározásaik a látókörükön belül és az ő területükön helyesek, de alighogy túllépsz a felismeréseiken és a látókörükön, meg fogod állapítani, hogy ezek újra tévesek, korlátozzák az embereket. Egy valóban kiváló tudósnak megvan a bátorsága, hogy áttörje ezeket a korlátokat. Beleértve Einsteint is, a felismerései látókörén belül a magyarázata helyes, ha túllép ezen a látókörön, megállapítja, hogy Einstein magyarázata téves. Ez nincs így? Mert ha egy ember megemelkedik, ha a gondolkodásod közeledik a magasabb szintek igazságához, minél magasabb, akkor úgy fogod találni, hogy az alacsonyabb szintek felismerései tévesek, így van ez.

Az emberiség felismerése az anyagról talán nem téves? Az emberek pontosan a legnagyobb molekuláris részecskékből álló felszíni anyagok és az égítetek közötti köztes térben találhatóak, és így már nem tudják világosan uralni. Ebben a keretben fejlődnek ide-oda, és már ez lenne a végérvényes tudomány, ez lenne aztán az egyedüli felismerés az anyagról, és ezek lennének a legfejlettebb dolgok. Ezek csak az anyagi világról való felismerések egy parányian kicsi, parányian kicsi részecskén belül a gigantikus, bonyolult kozmikus dimenziókban, és ehhez még egy kicsi dimenzióra korlátozódik. Az égítetek szerkezete, amiről az előbb beszéltem, csak egy rendszerre vonatkozik; te egy parányi rendszerben, egyetlenegy porszem rendszerében, megszámlálhatatlan milliárdnyi dimenzió belül szereztél egy pici felismerést a dimenziókról; vagyis egy parányi dimenzióban felismert dolgok, akkor hát mondd csak, helyesek ezek? Ebből kifolyólag az emberi tudomány fejlődésének a kiindulópontja már téves, és következésképpen a felismerései is. Az emberiség eredete és az élet még bonyolultabb, ha elmagyarázza az ember. Ezt már nem magyarázom el. Mert ha még többet magyarázok el, akkor az ember eljut az élet eredetének a kérdéséhez, ez túlságosan bonyolult. És azonkívül, ha túl sokat és túl magasán magyarázzák el, az emberek már nem is hiszik el. Mert az embereknek pontosan emberi gondolataik vannak. Én kijelentem itt: ha egy istenség hallja, elhiszi, mert ő egy istenség gondolataival rendelkezik. Ő látta a látókörén belül, a gondolkodásmódja teljesen különbözik az emberektől.

Úgy, ahogyan az előbb elmagyaráztam, érthető volt? Csupán meg szeretnék kérdezni benneteket: Ha így magyarázom el, meg tudjátok érteni világosan? (taps) Én gyakran beszélek egy

szóról, már tegnap is újra és újra kihangsúlyoztam ezt a pontot, és pedig a sorskapcsolatról. Sokan közülünk még több embernek akarják bemutatni ezt a *Dáfát*. Ha te némely embernek bemutatód, azonnal nagyon jónak találja, ráadásul önszántából szeretné tanulni, így talán sorskapcsolata van hozzá. Ha viszont némely embereknek bemutatód, nem akarják meghallgatni, még a saját rokonaid sem, nem is hisznek benne, akárhogyan is magyarázod nekik, egyszerűen nem hiszik el. Én mondom nektek, talán nincs sorskapcsolatuk hozzá. Természetesen ez az állapot nem csak a sorskapcsolat egy formája által jött létre. Némely embereknél előfordulhat, hogy a megvilágosodási képességük nem jó, vagy a nagy karma okozza.

Ma külön elmagyarázom ezt a sorskapcsolatot. Mi a sorskapcsolat? Ezt már korábban is elmagyaráztam egyszer. A művelési körben újra és újra utalnak erre a sorskapcsolatra. Hogyan jön létre egy sorskapcsolat? Én mondom nektek, azt a sorskapcsolatot, amiről a művelési körben beszélünk, igazából nem lehet egyértelműen egy rövid történelmi időszakból elmagyarázni. Túlmegegy ember egyetlen életén, sőt több életén, és még egy még hosszabb időszakon is. Ez a sorskapcsolat nem szakad meg. Miért nem szakad meg? Tehát az előbb beszéltem a karma-kiegyenlítés kérdéséről, ennél megmondtam, hogyan szemlélik az ember életét. Egy élőlény megtekintésénél az életének az összességét nézik meg, és nem csak egy életét. Úgy, mint amikor alszol, ma és tegnap, és te nem akarsz elismerni, hogy tegnap is te voltál, az nem megy! Ezért a sorskapcsolat egy nagyon hosszú idővel áll összefüggésben. Lehet jó dolgokat örökölni, rossz dolgokat is lehet örökölni. Ez tehát azt jelenti, hogy ez a sorsszerű kapcsolat az emberek között sem szakad meg. Az a sorskapcsolat, amire normális módon gondolunk, a legtöbb esetben a rokonsági sorskapcsolatra vonatkozik, különösképpen a házassági sorskapcsolatra. Erről beszélnek a leggyakrabban. Tulajdonképpen korábban már elmagyaráztam ezt a házassági sorskapcsolatot, ez egy hétköznapi emberek közötti dolog. Mivel a sorskapcsolatot magyarázzuk el, azért beszélek róla. Hogyan okozták ezt? A legtöbb esetben így van: Ez az ember az egyik előző életében a másik ember számára egy jótettet hajtott végre, annak az embernek nem volt semmije, hogy visszaadja, az előző életében talán nagyon jelentéktelen volt az állása, vagy nagyon szegény volt. Egy nagy előnyt kapott tőle, akkor a szívében a visszafizetésre gondol, ez tehát szintén egy házassági sorskapcsolathoz vezethet. Szintúgy léteznek emberek, akik az egyik előző életükben szerettek valakit, vagy mindketten szerették egymást, azonban nem volt meg a sorskapcsolatuk, és nem tudtak családot alapítani, ez aztán egy házassági sorskapcsolathoz vezethet a következő életben. Mert egy ember kívánsága nagyon fontos, amit birtokolni akarsz, amit tenni akarsz, ha azt monddod: „Én buddhává akarom művelni magam”, akkor talán a Buddha segíteni fog neked. Miért? Ez az egy gondolat túlságosan is értékes, egy ilyen keserves környezetben buddhává akarod művelni magad. De ha egy ember démon akar lenni, abban sem lehet megakadályozni, egyszerűen mindig rosszat tesz, hogy tudnád ebben megakadályozni? Te mondd neki, ő nem is hallgat rád, és egyszerűen csinálja azt. Ezért egy ember kívánsága nagyon döntő.

Ehhez jönnek még a sorskapcsolatok a rokonokhoz és jó barátokhoz, a tanulókhöz és tanítványokhoz, és még azok a sorskapcsolatok, amelyek hála vagy harag által jöttek létre. Ezek mind ahhoz vezethetnek, hogy kialakuljon egy család vagy egy csoport, hogy az embereknek társadalmi viszonyaik legyenek a világon, úgyhogy a konfliktusokat, a hálát és a haragot viszonzni fogják az emberek között. Mindez sorskapcsolat, ezt az egészet így gondoljuk el. Ez nem egy életben jött létre. Ez talán több életben vagy egy előző életben jött létre. Ez erre a helyzetre vonatkozik. Mi azt is megállapítottuk, hogy mivel létezik egy ilyen viszony, akkor tehát egy ember életében létezik hála és harag, megvannak a rokonai és barátai, a felesége és gyermekei, és így tovább, és így tovább. Így ennél a csoportnál nagyon valószínűleg létezik hála és harag. Ő jó hozzá, vagy rossz hozzá, ő vissza akarja fizetni neki, és így tovább, ezek a dolgok aztán egy csoportos újraszületéshez fognak vezetni. De ők nem úgy jönnek össze, hogy mindenki egy időben születne újra, nem. Ők különböző időben jönnek a világra, léteznek idősebbek és fiatalabbak, mindenesetre bizonyos viszonyok fognak létezni ebben az embercsoportban, ők egymás után fognak újraszületni. Ha ők nem egy csoportba tartoznak, vagy nincs sorskapcsolatuk egymással, ha valakinek semmi köze hozzád, és te találkozol vele az utcán, neked úgy tűnik, mintha ő egy másik világban élne. Látszólag egyáltalán semmi közöd hozzá. Te ilyen embereket is észre fogsz venni, úgy tűnik, hogy ti olyan emberek vagytok, akik két különböző úton járnak. Így ő nem a te csoportodból való, neked egyáltalán nincs sorskapcsolatod vele. Emiatt születik újra az ember természetszerűleg egy csoportba, jön egymásután a világra különböző időben. Némelyek szülők lesznek, némelyek gyerekek lesznek, némelyek barátok lesznek, némelyek ellenségek lesznek, és némelyek jötevők lesznek. Az a sorskapcsolat, amit előbb elmagyaráztam, pontosan erre vonatkozik.

Természetesen a művelők sem tudnak kilépni ebből a sorskapcsolatból. Mert te persze művelni akarod magad. Ha egy ember műveli magát, – korábban azt mondták: „Ha egy ember műveli magát, úgy az elődei szintén gyűjtöttek *de*-t, ők mindannyian hasznot fognak húzni ebből.” De ez nem jelenti azt, hogy nekik nem szükséges többé visszafizetniük a bűneiket, és mindannyian buddhák lesznek, ha te műveled magad, és buddha leszel. Tehát ez nem megy. Tehát tudják, hogy te műveled magad, és ebben az életben megkapod a *Fát*; a te köröd emberei között talán léteznek olyanok, akik a rokonaid voltak és újraszülettek, talán léteznek emberek, akik a hálában és haragban összekapcsolódtak veled, és neked hagynod kell, hogy megkapják a *Fát*. Egy ilyen összefüggést okozhatott. Természetesen a művelésnél nem beszél az ember családi kötelekekről. Tehát ha nem beszél erről, így áttöri ezt a korlátozást. Magányban műveli magát, vagy a dolgait egyetlenegy valakinek adja tovább, saját maga keresi és választja ki a tanítványait. Korábban minden korban így művelték magukat. A minden lény átfogó megváltása pontosan erre a sorskapcsolatra vonatkozik, amiről mi ma beszélünk. Ennek a sorskapcsolatnak van valami köze hozzánk, jelenlévőkhöz. Nagyon valószínű, hogy megvan a sorskapcsolatod, hogy megkapd a *Fát*. Hogyan is kötik meg ezt a sorskapcsolatot? Sokan ezen emberek közül azért jöttek, hogy megkapják a *Fát*, ők egy céllal jöttek. Ők különböző korokban lehettek rokonok, jó barátok vagy tanítványok is, vagy egy másfajta sorskapcsolatról van szó. Mindenesetre a művelésnél nem beszélnek a hétköznapi emberek érzéseiről, ilyesmi nem létezik. Én gyakran mondom: Ha valaki azért jött, hogy megkapja a *Fát*, úgy talán korábban tett egy ilyen fogadalmat; ő saját magától akart idejönni és elviselni a szenvedést, hogy megkapja a *Fát*. Ez a tényező is létezik. Emiatt mondom én gyakran: A *Fá* ez alkalommal való megkapásánál, ebben az időben és ebben az életben nem hagyhatod magad befolyásolni egy téves gondolat által; különben mindörökké bánni fogod, és többé már nem teheted jóvá. Én ténylegesen látom, hogy a sorskapcsolatnak ezt a szálát nagyjában és egészében véve nagyon szorosan megkötötték, senkit sem hagynak hátra, mindenki azon van, hogy megkapja a *Fát*. Csupán különböző tempóban halad előre.

Most egy további kérdésről beszélek, nevezetesen a művelési formáról. Mivel tegnap röviden beszéltem már erről is. Néhány tanítványunk szóba hozta a házasodás vagy nem-házasodás kérdését. Némelyek nem akarnak házasodni, a hegyekbe akarnak menni és ott művelni magukat. Néhányan más véleményen voltak. A mi *Dáfá*-művelésünknel is sok-sok tanítványnak van ez a gondolata. De mindegyik tudja, hogy ennél az általam terjesztett *Fánál* az ember főleg a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát. Nekünk az a művelési célunk, hogy a főtudatot és a fő-összellemet emeljük meg. Mivel te viseled el teljesen tudatosan a szenvedést, teljesen világosan látod, hogy az érdekedet megsértik; és a szíved mozdulatlan marad, akkor vajon nem saját magadat műveled? Ha nem te kapod meg ezt a *Fát*, akkor ki más? Ha a műveléshez tényleg a hegyekbe megy az ember, és kikerüli a konfliktusokat, lassabban fog művelődni. Csupán egy hosszú idő után csiszolják le azokat a ragaszkodásokat. Tehát ha nem kapja meg ezt a *Fát*, nagy valószínűséggel a mellék-összellemet műveli. Mert ha a hegyek mélyén műveled magad, nem rendelkezel ilyen körülményekkel. Valószínűleg lótuszülésben fogsz ülni és elmélyedni a meditációban, és egy nagyon hosszú ideig meditálni. Abban az állapotban nem vagy teljesen tisztában azzal, hogy te saját magadat műveled-e, vagy sem. Mivel te nem emelkedtél meg valóban ebben a bonyolult környezetben, így van ez. A szerzeteseknél is lehet a fő-összellemet művelni, de csupán a hétköznapi emberek társadalma igazán az a hely, ahol az emberszívet a leginkább acélozzák.

Azok a művelési módszerek, amelyekről korábban hallottunk – mindegy, hogy milyen vallás vagy művelési módszer is volt bármelyik korból –, amelyeket átadtak az embereknek, mind ugyanaz volt: A hegyekbe vagy a templomokba ment az ember, hogy ott művelje magát. A világi kötelekeket szétszakította, a rokonságot sem akarta többé. Ha a szülők a templomba mentek, hogy meglátogassák a gyermekeiket, az ember nem fed fel magát. „Kit keresnek hát?” „Pontosan téged kereslek, te vagy a fiam.” „Ó, Amitábha buddha, ti alamizsnaosztók tévedtek, engem így és így hívnak.” Mert a vallásban már kapott egy nevet. „Én egy buddhista tanítvány vagyok, és nem a te fiad.” A világi kötelekeket valóban szétszakították. A mai szerzetesek természetesen már nem művelik magukat, ők még pénzt küldenek haza. Ha az ember valóban műveli magát, akkor a világi kötelekeket szétszakítják. Tehát miért mondják, hogy a szerzeteseket nem szabad embereknek tekinteni, alighogy elhagyják az otthonukat? Így szól az alapelv. Ő már most egy istenség, egy félisten. Bár ma már nem művelheti magát így, mégis sok embert gyakran akadályoz ez az ősi művelési módszer, ez a forma; szintén ezt a módszert akarják használni, hogy a *Dáfát* műveljék. A jövőben ez menni fog, most nincsenek meg ehhez a feltételek. Az általam ma terjesztett *Fánál* jelenleg csak ebben az egy

formában lehet művelődni, én, mint Mester, szintén nem a hegyekben tartózkodom. Ezért nem kellene állandóan arra gondolnod, hogy a hegyekbe akarj menni, alighogy a művelésre gondolsz. Alighogy a művelésre gondolsz, el akarod hagyni az otthonod, alighogy a művelésre gondolsz, már nem akarsz házasodni, alighogy a művelésre gondolsz, meg akarod változtatni a hétköznapi emberek állapotát, ez nincs így. Nagyon sok művelési módszer létezik, a 84.000 iskola közül nem csak ebben a mi iskolánkban művelik magukat ezen a módon. Tehát úgy gondolom, hogy nem kell hagynunk magunkat befolyásolni pár korábbi művelési módszertől és a hagyományos nézetektől. Amit ma tanítok neked, az egy teljesen új művelési forma, amelyikkel valóban a leggyorsabban lehet megváltani téged. A jövőben újfent léteznek majd annak az időnek a művelési módszerei. Valójában én leírtam a könyvbe: Ha egy ember művelni akarja magát, hogyan lehetne hát ez ilyen egyszerű?! Ide-oda műveled magad, a valóságban azonban egyáltalán nem te saját magad vagy az, és még csak nem is tudsz erről semmit!

Én mondom nektek, az ősi időkben sok istenség észrevette, hogy az ember fő-össz jellemét nagyon nehéz megváltani. Így azt a módszert használták, hogy a mellék-össz jellemét váltották meg. Egyik így csinálta, és így váltott meg embereket, és jónak találta, egy másik aztán szintén jónak találta ezt a megváltási módszert, így mindenkit ezen a módon váltottak meg. Aztán egy ilyen általuk elismert megváltási forma jött létre. Mindenesetre ez tisztességtelen az emberekkel szemben, ez az ember műveli magát, de egy másikat váltanak meg. Pontosan azért, mert tisztességtelen, nem merik nyilvánosságra hozni, azt sem merik hagyni, hogy mások tudjanak róla. Én ezt kinyilvánítottam az embereknek. Miért? Mert én hagyom, hogy az emberek valóban megkapják a *Fát*. Én megváltoztatom ezt az állapotot, hogy te saját magadat művelhesd. Ugyanakkor ez előnyös a társadalomnak, ha az emberek így művelik magukat; miközben megemelkedsz, teljes bizonyossággal jó ember vagy a társadalomban, ez a legjobb. Emiatt változtattam meg ezt a dolgot. Mindazonáltal némely istenségek a felmérhetetlenül hosszú idő alatt szintén ezen a módon művelték magukat felfelé, tehát a mellék-össz jellemüket művelték, és így jutottak felfelé, emiatt mindannyian akadályoznak engem, hogy ezt továbbadjam. Gondoljátok csak át, nagyon nehéz ezt a *Fát* terjeszteni, megkapni sem egyszerű. Végül minden istenség, buddha és *dao* megértette, milyen dolgot is teszek pontosan, ők látták, hogy a hatás nagyon jó, most mindannyian megértették.

Amikor én akkoriban Kínában terjesztettem a *Fát*, nagyon nehéz volt, természetesen most sokkal könnyebben megy. Mindenekelőtt az USA-ban nektek már sokkal egyszerűbb, hogy halljátok a *Fát*. Előbb azt mondtam, hogy a mi művelési utunkat nem kell befolyásolniuk a korábbi nézeteknek, mi pontosan ezen a módon műveljük magunkat. Természetesen, miután ti, ez a csoport ember kézre művelte magát, a jövőbeli embereknek meglesz az ő művelési állapotuk. A jövőbeli emberek nem fognak ilyen sokat tudni a *Fáról*, mert ez egy különleges történelmi korszak, és mi ezt a dolgot terjesztettük. A még későbbi jövőben az embereknek azt sem szabad tudniuk, ki vagyok én, alakot sem hagyunk hátra nekik. Bár most hangszalagokra és videóra felvettetek valamit, nem fogjuk hátrahagyni a jövőnek, mindent letörlünk. Amikor Sákjamuni buddha korábban a művelésre oktatta a tanítványait, nem engedte meg a tanítványainak, hogy pénzt vagy tárgyakat őrizzenek meg. Gondban volt, hogy létrejöhetne náluk az anyagi érdekekhez való ragaszkodás. Emiatt semmivel sem hagyta őket rendelkezni, csak egy kasájával és egy kéregetőcsészével. De az embereknek gyakran sok olyan ragaszkodásuk van, amelyet nagyon nehéz eltávolítani. Egy időben sok ember gyűjtött kéregetőcsészéket. Némelyek azt mondták: „Az én csészém rézből van, az én csészém jádéból, az én csészém szép, vagy az én csészém ezüstből van.” Némely szerzetesek sok csészét gyűjtöttek. Akkor Sákjamuni buddha azt mondta: „Ha nektek megvan ez a tárgyakhoz való ragaszkodásotok, akkor menjetek újra haza. Mert otthon nálatok minden létezik, te nyugodtan gyűjtheted és megőrizheted őket. Miért nem tud az ember még csak egy kéregetőcsészét sem elengedni? A szerzeteseknek mindent el kell engedniük, miért nem lehet ezt a gondolatot, hogy megőrizzék a kéregetőcsészéket, még csak el sem távolítani? Semmi kincse sincs már, és mégis egy csészéhez ragaszkodik?” Sákjamuni buddha tehát ezzel arra gondolt, hogy ennek a gondolatnak, ennek a kicsi ragaszkodásnak sem kell megmaradnia, mindezt el kell távolítani, nem engedik meg, hogy létezzen egy ilyen szív.

Korábban, Sákjamuni idejében a szerzetesek csészéje nagyon kicsi volt, csak egy étkezésre lehetett ennyivalót koldulni. A mai szerzetesek viszont egy ilyen nagyot vesznek. Korábban bögréket vettek, most tálakat vesznek, a koldulásnál egy tál tartanak a kezükben. És ráadásul egyáltalán nem akarják, ha ételt adsz nekik; pénzt akarnak. Az anyagi érdekek és a pénz iránti szív olyan erős, van ott még szó művelésről? Én mondom nektek, a pénz a legnagyobb akadály a művelők számára. Éppen

a szerzetesekről beszéltem. A *Dáfá*-művelésnél egészen biztosan nem tárgyakra fektetnek hangsúlyt, hanem a szívre. Mert az ember a hétköznapi emberek társadalmában dolgozik, miközben műveli magát. Ezért nincs mitől félni, akármennyi pénzed is van, csak attól lehet félni, hogy a gazdagsághoz való ragaszkodásodat nem távolítod el. A házadat aranyrudakból építették fel, de te nem gondolsz arra, nem tartod fontosnak. Az ember a hétköznapi emberek között műveli magát, és mindenféle foglalkozás létezik; ha üzleteket köt, úgy sok pénzt keres. Ez nem tesz semmit, ha a szíve nem mozdul meg. Nem tartja fontosnak, mindegy, hogy van vagy nincs, és így átmentél ezen a vizsgán. A házad továbbra is aranyból van, ez nem tesz semmit. Mi csak azt kérjük, hogy távolítsd el ezt a ragaszkodást. A művelésnél nincs úgy, hogy valami anyagit távolítanak el. Az csak így felel meg az embervilágban való művelésnek. Ha a művelésnél az összes ember semmit sem csinál többé, akkor mit lehetne még enni a társadalomban? Ez nem megy. Mi csak az emberszívre figyelünk, mi egyenesen az emberszívet célozzuk meg, mi valóban a *xinxingedet* emeljük meg, nincs úgy, hogy valami anyagit távolítunk el, ezt világosan meg kell különböztetni a korábbi hagyományos művelési módszerektől. De ebben a tekintetben nagyon komolyan meg fognak vizsgálni, hogy vajon megvan-e ez a szíved, vagy nincs. Én egyszerűen csak úgy mondom: Ha egy művelő ebben a mi *Dáfánkban* műveli magát, akkor pontosan ezt az utat járja. Neked mindezeket a ragaszkodásokat könnyedén kell vened. Ami a jövő hivatásos művelőket illeti, ők csak egy kéregetőcsészét vesznek, és koldulni mennek, vándorolni mennek. Csak miután a világ összes szenvedését elviseltesd, juthatsz el a beteljesülésig. A jövő szerzeteseknek így kell művelniük magukat.

Ha már éppen szenvedésekről van szó, én mondom nektek: Ha egy ember műveli magát, biztonsággal mondható, hogy az fájdalmas, szenvedésekbe fog ütközni. Boldogságban is van része, ha *Dáfát* művel. Mindenesetre a művelésnél lesznek nehézségek, ez biztos. De az emberek gyakran tartják rossz dolognak, ha valaki egy kicsi szenvedést visel el, és valakivel egy pár kellemetlenség történik. „Hogyhogy ilyen és olyan rosszul érzem magam?” Ha te egész életed hosszán át kényelemben élnél, úgy azt mondom neked, biztosan a pokolba fogsz menni. Egyáltalán nem is szükséges mondani, hogy egész életed hosszán át kényelemben élsz; ha te egész életed hosszán át nem kapsz el egyetlen betegséget sem, a halál után te százszázalékosan a pokolba fogsz menni. Amíg egy ember él, karmát hozol létre. Lehetetlen, hogy semmi karmát se hozz létre. Mert ha kinyitod a szádat, már megsebezhet valakit. A szádból jövő szavak már akaratlanul meg fognak sebezni valakit. Te mondasz valakinek valamit, ő nem figyelt erre, de egy másik talán hallotta, és az megsebezte őt. Ameddig egy ember él, ennie kell, a járásnál is szét fogsz taposni élőlényeket. Természetesen mi azt mondjuk, ameddig egy ember él, karmát hoz létre. Ha egy betegséget sem kapsz el, a karmádat nem lehet eltávolítani. Miközben te betegségekben szenvedsz, a karmádat valóban eltávolítják. Miután eltávolították, jobb lesz. Gyakran van ez így: Miután elkaptál egy súlyos betegséget, és azután újra egészséges vagy, észre fogod venni, hogy az arcod kipirul; bármit is csinálsz, minden simán megy. Mert a karmádat eltávolították, és szerencsévé fog átváltozni – *de-vé*. Mivel hát szenvedést viseltél el, minden simán fog menni nálad, könnyű is véghezvinni. Az emberek ezt nem látják, és így rossz dolognak tartják, amikor egy kicsi szenvedést viselnek el. Tulajdonképpen mi félnivaló van a szenvedésnél?! Ez mármost fájdalmas, megembereled magad, és megpróbálsz elviselni, azután látni fogod, hogy minden másképp megy, bármit is teszel. Én azt mondom, az ember művelésénél mármost szenvedésről van szó. Ha el tudod engedni, garantáltan el fogsz jutni a beteljesüléshez. Valamivel magasabban kifejezve: Ha te el tudod engedni azt az életről és halálról való gondolatot, akkor valóban egy istenség vagy!

Korábban Amitábha buddha azt mondta: „Ismételgesd a nevem, úgy újraszülethetsz a Szukhávati világban.” Hogyan lehetne hát ez lehetséges? A szavai jelentését nem lehet felületesen érteni. Alkalmassint be lehet menni a Szukhávati világba, ha a Buddha nevét folyamatosan ismételteted; de az emberek mindannyian felületesen értik meg a Buddha szavait. A *Fofá* különböző szintek jelentéseit tartalmazza. Ha te az *Ő* nevét ismételteted, úgy te azon vagy, hogy gyakorolj. Az ismételtetés által egyáltalán semmi több nem marad a fejedben, hanem csak az „Amitábha buddha” szavak; egy gondolat helyettesít 10.000 másik gondolatot, az ismételtetés elűz minden gondolatot, semmi több nem marad, csak az Amitábha buddha. A Buddha nevének az ismételtetésénél számtalan ragaszkodás fog felbukkanni, és a legkülönbözőbb zavarások léteznek, ellen tudsz állni mindezeknek? Minden ragaszkodást el kell engedni; mihelyt a szív kiürül, a művelés célja beteljesedik. Ha a Buddha nevét ismételteted, ez megint csak a Buddha tisztelését jelenti. Mivel te a Szukhávati világba akarsz bemenni, persze ismételteted, természetesen a Szukhávati világ Buddhája törődni fog veled, mivel te buddhává műveled magad. A jelentés ebben nagyon mélyreható.

Némelyek azt mondják: „Ha az ember a halál előtt Amitábha buddhát ismételteti, bemehet a Szukhávati világba.” Mit kell hát ennél elérni? Ha te valóban el tudod engedni az életről és halálról való gondolatot, valóban odamehetsz. A különbség az emberek és istenségek között éppen ebben áll. Ha el tudod engedni az életet és a halált, te egy istenség vagy; viszont ha nem tudod elengedni az életet és a halált, te egy ember vagy; ez a különbség. Mi ide-oda műveljük magunkat, és elengedünk minden ragaszkodást, nem engedjük el az életet és a halált is? Ha valaki egészen el tudja engedni az életet és a halált, akkor mihez ragaszkodik még? „Én már megkaptam a *Fát*, a haláltól sem félek, az életről is le tudok mondani, akkor mihez lehet még ragaszkodni?” Így szól az alapelv. Amikor egy ember a halál előtt áll, nagyon ijedt: „Ó, hamarosan meg fogok halni, hamarosan elveszítem a lelkemet.” Milyen érzése van akkor? Viszont némely emberek nem félnek a haláltól, és tovább ismételtetik Amitábha buddhát, akkor mondd csak, nem a Szukhávati világba mennek? Ők mindent elengedtek, számukra nincs többé jelentősége az életnek és a halálnak. Az ember ezen egy gondolatának egy hosszadalmas művelés az alapja. A hétköznapi emberek gondolatai rendkívül bonyolultak, nekik mindenféle ragaszkodásuk van, hogyan ne féljenek a haláltól? Én azt mondom, a Nagy Út a legegyszerűbb és a legkönnyebb; bár azt mondják, hogy sok dolog egészen egyszerű lenne, viszont ha minden részletében elmagyarázzák, sok elmagyaráznivaló van. De ha egyenesen megmondják neked, nem is tudod felfogni, az emberek nem is érthetik meg olyan mélyen. Ők megpróbálnak mindent a szavak felszínén, a felszín szempontjából megérteni, ezért kell elmagyarázni nektek a *Fát*.

Fá-magyarázat San Franciscóban

1997. 04. 06

Éppen hogy találkoztunk New Yorkban. Csak egypár nap telt el, és itt már újra látjuk egymást. Tulajdonképpen szerettem volna időt hagyni nektek a feldolgozásra, mivel az, amit utolsó alkalommal magyaráztam el, nagyon magas volt. Ha te azt, amit az utóbbi időben elmagyaráztam, pontosan átgondolod, talán észre fogod venni, hogy az, amit elmagyaráztam, a valóságban sokkal magasabb. Valójában a lényegét magyaráztam el. Mert erre létezik egy ok, nevezetesen, nektek magas képzési és tudásszintetek van. Azonkívül néhányan közületek valamivel később kapták meg a *Fát*. És ezek az emberek, akik a *Fát* későn kapták meg, nagyon gyorsan emelkednek meg. Így a követelmények is magasak velük szemben, és a szintjük is nagyon gyorsan emelkedik. Ti úgy találjátok, hogy a nehézségi fok valamivel magasabb, és valamivel több nehézség adódik, tehát úgy tűnik, hogy valamivel több megpróbáltatás létezik; ez elkerülhetetlenül így van. Sok mindent, amit ma elmagyarázok, eddig még nem magyaráztam el. Mivel a művelésre szánt idő nagyon korlátozott, én – olyan gyorsan, mint lehetséges – teljesen át akarom nektek adni a *Fát*, hogy olyan gyorsan műveljétek magatokat, mint lehetséges, és olyan gyorsan jussatok el a beteljesüléshez, mint lehetséges.

Tegnap még beszéltem egy ilyen kérdéstről; ti talán ismeritek a „Nyugati utazás” című kínai könyvet. A nyugatra való utazása közben, hogy elhozza a szútrákat, *Tang Seng* szerzetes mindenféle nehézségeken ment keresztül, 9-szer 9, tehát 81 nehézségen; ha csak egy is hiányzott, az nem ment, akkor még azt is be kellett pótolnia. Tehát egyáltalán nem volt olyan egyszerű. Ti ma túlságosan is egyszerűen kaptátok meg a *Fát*; még ha nem is lennétek az USA-ban, vehetnétek egy repülőjegyet, és egy szempillantás alatt már itt lennétek. Ehhez képest ti tényleg nagyon egyszerűen kaptátok meg a *Fát*, de ha művelitek azt, akkor már nem olyan egyszerű. Azt is átgondoltam, vajon tanulhatja-e az ember, vajon megkaphatja-e, és hogyan jár el ezzel a *Fával*, ezt nézzük csak meg még egyszer. Az erre szánt idő nem húzódhat el túl sokat. A felismerésekről, hogy vajon meg akarja kapni ezt a *Fát*, vagy sem, még össze-vissza gondolkodik, még mérlegel: „Hogy tanulnám-e vajon?” Így vagy úgy. – Ezt mi is átgondoljuk. Ezért úgy találom, hogy előnye is vannak, ha az idő picit szűkös. Nem mindenki kaphatja meg ezt a *Fát*, mi sorskapcsolatokról beszélünk. Ez azt jelenti, ha az idő szűkös, azok, akiknek a *Fát* nem kell megkapniuk, talán nem tudnak idejönni. Ha az idő mégis túl hosszan elhúzódik, egy ilyen probléma fordulhatna elő: Azok, akiknek a *Fát* nem kellene megkapniuk, talán idejöhetnének; aztán zavarnának és szabotálnának bennünket. Ők nem hisznek ebben, és zavaró hatásuk lehetne. Természetesen a kapunk nagyon szélesre van kitérve. Mindegy, hogy milyen ember is vagy, amíg tanulni tudod, viseljük érted a felelősséget. De azért meg kell néznünk magunknak egyszer az emberszívet is.

A *Fofá* átfogó és mélyreható. A *Fá*, amit ma elmagyarázunk, túlmegy a szokványos felismeréseken, ahogyan a *Fofát* megértik; mi az egész világegyetem *Fáját* és az egész világegyetem tulajdonságait magyarázzuk el. És ennek az óriási világegyetemen minden egyes rétege rendelkezik a világegyetem tulajdonságaival, tehát a *Fá*-alapelvekkkel, a „*Zhen, Shan, Ren*” mindegyik szinten való megtestesüléseivel. És a *Fá*-alapelvek minden szinten óriásiak, összetettek és sokrétűek. Ha te egy szint alapelveit világosan el akarod magyarázni, lehetséges, hogy az egész életed ideje rámege erre, és mégsem tudod őket teljesen kimondani. Ilyen összetettek és sokrétűek. Tudjátok, hogy Sákjamuni buddha a tathágata szintjén magyarázta a *Fát* az embereknek és a magukat művelő tanítványainak. Eközben kimerítette egész életének az idejét, és mégis csak az iskolája dolgait magyarázta el. Sákjamuni buddha azt mondta, hogy a művelésnél 84.000 iskola létezik; ez még nem foglalja magában a taoistákat. A kínai taoista iskolákban azt mondják, hogy náluk is létezne még 3.600 iskola; ez még nem foglalja magában a nyugati vallások istenségeinek általunk általánosan ismert művelési módszereit. Azonkívül az a felismerés, hogy 84.000 iskola létezik, amiről Sákjamuni buddha beszélt, csak azon a területen van, amit a tathágata szintjén magyarázott el. Tehát ha az ember túlmegy ezen a területen, még csak azt sem tudja, hány művelési módszer létezik, és hány különböző tathágata-buddha és *Fá*-alapelv létezik, amit felismertek és tanúsítottak, ez tehát nagyon nagy. Azt

lehet mondani, hogy a *Fofát* még csak a tenger és az óceánok határtalanságával sem lehet leírni. Amilyen nagy a világegyetem, olyan nagy ez a *Fá*. Ilyen az összefüggés.

Én ma csak az emberi nyelvvel, és pedig az emberiség mai legegyszerűbb és legfelületesebb nyelvével adtam nektek egy áttekintést a nagyon nagy és nagyon mélyreható egész világegyetemről, és magyaráztam el összefoglalóan. Ha ti ezt a *Fát* valóban teljesen meg tudjátok érteni, és valóban művelni tudjátok magatokat ebben a *Fában*, akkor az általatok érzékelt és felismert dolgok olyan magasak és mélyrehatóak, hogy nem fejezhető ki a nyelvvel. Ameddig műveled magad, idővel egyre többet fogsz érzékelni és felismerni. A „*Zhuán Fálun*” olvasásánál egyre többet fogsz felfogni. Ha neked nagyon jó alapod van, és ebben a nagy *Fában* műveled magad, valóban elegendő létezik számodra a műveléshez; bármilyen magasra is akarsz művelni magad, olyan nagy lesz a *Fá*, ez a *Fá* egyszerűen mindent magában foglal. Tudjátok, már a „*Zhuán Fálun*” könyvben megmondtam, hogy a benne tartalmazott *Fá*-alapelvek nagyon átfogóak. Látod, hogy minden írásjegy mögött, rétegről rétegre, számtalan buddha, *dao* és istenség található, ők megszámlálhatatlanok. Mert minden szintnek megvannak a mindenkori szint alapelvei, és minden szinten léteznek a mindenkori szint buddhái, *daói* és istenségei. Gondoljátok csak át, milyen nagynak is kell lennie ennek a *Fának*. A valóságban én ezt is csak összefoglalóan magyaráztam el nektek. Az igazi megértés attól függ, hogy az igaz művelésnél saját magad próbálsz felismerni, saját magad műveled magad, és saját magad érted meg. Ezért mondom el nektek ezt az alapelvet: semmi esetre se gondoljátok, hogy az már elég, ha már elolvastátok egyszer a „*Zhuán Fálun*” könyvet és megtanultátok a gyakorlatokat, és hogy ez már minden, ha tudjátok, hogy jók, és aztán együtt gyakoroltok a többiekkel. Ha te meg akarsz emelkedni, minden teljesen attól a könyvtől függ. Ezért egyre és egyre újra olvasnod kell. Miközben a könyvet olvasod, elmélyíted a felismeréseidet, és megemelkedsz. És a beteljesüléshez vezető módszerünkkel – a gyakorlatokkal, a szinted állandóan emelkedni fog. Tehát, semmiképpen se gondolkodjatok így: „Én már elolvastam egyszer a könyvet, és jónak is találom, én a többiekkel együtt gyakorlok, és a gyakorlásnál sem csináltam megszakításokat.” De ez a *Fá* a fődolog. Mindenképpen vened kell magadnak a fáradságot a *Fá* tanulására.

Ez a világegyetem olyan nagy, és a szerkezete szintúgy olyan bonyolult. Én már elmagaráztam nektek a dimenziók összetételét, az anyagok például molekulákból és még mikroszkopikusabb részecskékből állnak, az a dimenzió, amit mi ismerünk, szintén ezekből a részecskékből áll. Azok a részecskék, amiket a mostani tudomány ismer, molekulák, atomok, neutronok, atommagok, elektronok és aztán még kvarkok és neutrínók is. Mi létezik még, ha ez így megy tovább, többet már a mai tudomány sem tud. Tehát azt mondom, hogy azt a szintet, amelyen minden egyes rétegnek ilyen részecskéi találhatóak – nekünk egy rétegfelületnek kell neveznünk. A valóságban a részecskék nem egy felületen oszlanak el, hanem mindenütt megtalálhatóak azon a szinten, nem egy felület formájában léteznek, az emberiségnél nem létezik erre kifejezés, mi tehát felületnek nevezzük, csak így lehet leírni – tehát ezen a szinten, a részecskék azon rétegének a szintjén egy dimenzió képződik. A részecskék és a részecskék között dimenziók vannak, és magukon a részecskéken belül ugyancsak dimenziók vannak. És a részecskék ugyancsak képezhetnek különböző nagyságú részecskéket, tehát a különböző nagyságú részecskék között, amelyek hasonló részecskékből állnak, szintén vannak dimenziók. Pontosan éppen ez a dimenzióknak az a képzete, amit utolsó alkalommal magyaráztam el nektek.

Korábban én mindig mondtam, hogy az atomoktól a molekuláig egy nagyon nagy kiterjedésű dimenzió van; mi, emberek azoknak a legnagyobb részecskéknél – amelyek molekulákból állnak – a rétege és azoknak a részecskéknél – az égitesteknek, amelyeket látunk – a rétege között élünk. Az emberek ebben a dimenzióban élnek. Egy égitest szintén egy részecske. Ha ez még tovább megy így, akkor a Tejútrendszernek is van egy külső héja. A Tejútrendszer és a megszámlálhatatlan tejútrendszerek széteszlanak a világegyetemben. Ők is fognak alkotni egy dimenziót, vagy sem? Közöttük is léteznek kapcsolatok. Tehát a Tejútrendszeren kívül létezik egy kozmikus terület is. Tehát ez a kozmikus terület is egy réteg részecske? Ez is egy réteg részecske. Ez a világegyetem túlzottan nagy, olyan nagy, hogy egyszerűen nem lehet leírni. Azonkívül 3000 világegyetem, amely pont olyan, mint az a világegyetem, amelyikben mi élünk, egy még nagyobb réteg világegyetemét képezi; kívül létezik rajta egy héj, és ez ugyancsak egy még nagyobb réteg világegyetemének egy részecskéje. Azonkívül azok a részecskék, amelyekről éppen beszéltem, egy pontból kiindulva terjednek szét, a valóságban minden réteg részecskéi az egész égitesten eloszlanak. Mindenesetre, amit éppen elmagaráztam, csak két rétege volt a világegyetemeknek, és ti már elképzelhetetlennek találjátok

ezt. A valóságban ezt a jövőendő emberi tudomány sem tudja majd felismerni, az emberiség sohasem ismerheti fel ilyen magasan. Akkor is, ha mi már ennyire elmagyaráztuk, ez a réteg részecske ebben az átláthatatlan világegyetemben szintén nem más, csupán egy porszem, éspedig egy icipici porszemecske. Mit gondolsz, milyen nagy ez a világegyetem! Amit én korábban mindig is elmagyaráztam nektek, az pontosan ez a fajta dimenzió.

Utolsó alkalommal még egyszer beszéltem a dimenziók összetételéről. Az atomok és molekulák közötti, a csillagok és molekulák közötti fajta dimenzióon kívül, minden réteg atomrészecskéi ugyancsak különböző nagyságú részecskéket képeznek, a különböző nagyságú részecskék rétegei között tehát ugyancsak dimenziók vannak. Vegyük például a molekulákat, általában mi tudjuk, hogy a molekulák és atomok között tér van; ha tehát az atomok egy molekulát képeznek, sok atomot kell egy sorrendbe elrendezni, akkor áll össze egy molekula. Ha tehát egy picit kevesebb atomrészecske a nagyobb részecskék egy rétegét képezik, akkor közöttük és a még nagyobb részecskék között, amelyeket több atomrészecske képez, ugyancsak van egy réteg dimenzió. Mert én azt mondtam, hogy a molekulák képezhetik mindazokat a dolgokat, amelyek a legkülszínebbek, és azokat, amelyeket mi emberek láthatunk, bezárólag az acéllal, vassal, vízzel, levegővel, fával és még a mi emberi testünkkel is. Ez a felszíni anyagnak az a rétege, amelyik azoknak a legnagyobb részecskéknek a rétegéből áll, amelyek molekulákból állnak, és amelyet az emberek láthatnak. Tehát a molekulák állították össze még azoknak a részecskéknek a második utolsó rétegét is, amelyek egy picit kisebbek, mint a legnagyobb molekularészecskék; még a harmadik utolsó réteg részecskét is képezhetik, mindez molekulákból áll. Mert a molekulák különböző nagyságú részecskéket képezhetnek. És ezek között tehát ugyancsak vannak dimenziók, ezért ez a világegyetem nagyon bonyolult. És ez még nem minden, mert a dimenziók minden rétegében léteznek még függőleges dimenziók is, nevezetesen különböző szintek dimenziói. Ez azt jelenti, hogy léteznek ilyen különböző szintű dimenziók, amelyek alatt a vallásokban a menny különböző fokait értik. Azonkívül a különböző szintek dimenzióiban még léteznek különböző egységvilágok is, ez nagyon bonyolult. Én csak egy általánosan létező jelenséget magyaráztam el nektek.

A valóságban az effajta dimenziók mellett létezik még egy fajta durva dimenzió, nevezetesen a legkülső felszínen levő dimenzió. Én gyakran magyarázom nektek – természetesen utolsó alkalommal valaki szintén feltett egy kérdést, hogy nem értett meg egy mondatot az egyik cikkemben az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” gyűjteményből, éspedig: „... az emberi társadalom pontosan középen található, a legkülső és legfelszínebb rétegen...”². És mi a jelentése a legfelszínebb rétegnek? A kozmikus alapelvek szerint nem létezik belső és külső, nem létezik a nagy és kicsi képzete sem, ahogyan azt az emberiség értette meg; teljesen más, mint a mi emberi elképzelésünk. Én ma éppen ezt a „külsőt” magyarázom el. Miért mondják, hogy az emberiség a legtávolabbi peremen és a legkülső felszínen található? Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy amellet a dimenzió mellett, amit korábban elmagyaráztam, még létezik egy másfajta dimenzió. Ez a fajta dimenzió olyan, mint az a dimenzió, amelyben a mi mai emberiségünk él, és ez teljesen más, mint az a dimenzió, amelyben az istenségek találhatóak. Azok a dimenziók, amiket korábban magyaráztam el, mind még mikroszkopikusabb nagyenergiájú anyagokból állnak. És az a dimenzió, amit ma magyarázok el, a felszíni anyagokból áll. Ezekben a felszíni anyagokban szintén sok-sok különböző elem és különböző részecske létezik. Ez a nagyon különleges felszíni dimenzió olyan, mint mi, emberek. A testedben léteznek különböző nagyságú sejtek, amiket persze részecskéknek is szabad nevezni. Minden sejt felszínén van egy réteg bőr, és szintúgy azoknak a részecskéknek a bőréig, amelyek a mi emberi testünk felszínének a bőrén találhatóak, és ezt a bőrt alkotják; az emberi test felszínén levő részecskék bőre képezi az ember felszínének a hús-vér bőrét. Ez a bőr a rendkívül mikroszkopikus szinten ugyancsak rendkívül kiterjedt dimenziókból áll, egyik a másik után. A hússzövet, amelyik a testben levő részecskék bőréből áll, teljesen más, mint a felszínen belüli szerkezet. Ennél a világegyetemnél ugyanúgy van, természetesen nagyon bonyolult. Milyen formája és állapota van annak a dimenzióknak, amelyben mi, emberek élünk? Feltéve, hogy minden részecskéből áll; teljesen mindegy, milyen nagyok vagy milyen kicsik a részecskék, minden részecskének van egy külső héja.

Ma lényegében ezt a külső héjat magyarázom el nektek. És ezeknél a külső héjaknál, jóllehet a részecskék részecskéket burkolnak be, és megint csak részecskék részecskéket burkolnak be, és bár úgy tűnik, hogy némely részecskék belül vannak, a földgolyó persze pontosan középen van, de a valóságban mind a külsőhöz tartoznak. Ez az, amiért azt mondom, hogy az emberek a legkülsőben

találhatók. Mind a legkülsőhöz tartoznak, mert mindnek van kapcsolata a legkülső héjjal. A külső héj egy kötetlen rendszer, a világegyetemnek van a legnagyobb külső héja, és ők mind összeköttetésben állnak ezzel a legnagyobb külső héjjal. Az a dimenzió, amelyikben a mi emberi hús-vér testünk létezik, szintén ebben a formában van. Ebben a dimenzióban léteznek ennek a dimenzióknak a sajátosságai, ez teljesen más, mint az istenségek világa és azok a dimenziók, amelyeket korábban magyaráztam el. És a világegyetemben minden anyag ezekből a dimenziókból származik.

Ma valaki még megkérdezett a füstölőpálcikák égetéséről. Én azt mondtam, ha ennek az oldalnak az anyagai eltűntek, a túloldal dolgai szabaddá válnak, akkor szabadon engedik őket. Ugyanakkor ennek az oldalnak a dolgai átmehetnek a másik oldalra. Így ennek az oldalnak az anyagai mégis nagyon értékesek a másik oldal számára. Mert akkor, amikor ennek az oldalnak az anyagait elégették, már megváltoztak, és többé már nem hasonlítanak azokhoz az anyagokhoz, mint amikor még ezen az oldalon voltak. Korábban egy ilyen mondatot mondtam: Ha a Földön való művelésnél még csak egy maroknyi földet is vissza tudsz vinni, azok ott fent csodálatra méltónak fognak tartani. Így gondoljuk ezt el. Azt mondják, hogy a Szukhávatí világban mindenütt arany van. Ha tehát te a Szukhávatí világba jutsz, észre fogod venni, hogy ott még csak egy kő vagy egy porszem sem létezik. Így lehetséges, hogy az rendkívül értékes, ha te csak egy picit is odaviszel magaddal ebből az anyagi világból. Nekünk embereknek van egy mondásunk: A ritkaságok értékek; a ritkaságok különlegességek. Természetesen a valóságban nincs feltétlenül így, ezt mármost így gondoltam el. Mert hát ott minden anyag innen származik. Természetesen, ezzel szintén nem arra gondolunk, hogy nekünk, embereknek külön meg kellene tennünk ezt a dolgot; ennél a világegyetem mechanizmusa működik.

Tovább magyarázom ezt a világot, amelyik a felszínből áll, nevezetesen a csillagokat³, amelyeket a szemünkkel látunk. És minden csillagnak megvannak a saját más dimenziói – sok-sok dimenzió –, amelyek különböző részecskékből állnak. Azonban a legnagyobb réteg dimenzió a felszínen, amelyik részecskékből áll, az nevezetesen a saját héja, a legkülső felszíne. Éppen az emberi testet vettem az összehasonlításhoz. Most ezt a világegyetemet veszem az összehasonlításhoz. Ez a világegyetem, amelyikben mi, emberek élünk, ennek a világegyetemnek a külső héja.

Tehát ez a világegyetem túlságosan nagy, mi a valóságban megint csak ennek a világegyetemnek a közepében vagyunk. Én azonban éppen azt mondtam, bár úgy tűnik, hogy a részecskéket különböző részecskék burkolják be, a valóságban te mégis a külső oldalon vagy található, mert mind a szerkezet, mind az anyagok és ennek a dimenzióknak a kötelékei, amelyikben létezel, a külső dimenziók rendszeréhez tartoznak, és a külső dimenziók befolyásolják őket. Ez a helyzet. Azonkívül még azt is mondtam, hogy Sákjamuni buddha azt mondta, egy homokszemben 3000 nagy világ létezne. A valóságban Sákjamuni buddha ezzel szintén arra gondolt, hogy a mikroszkopikus dimenziókban, amelyek a homokszem részecskéinek a felszínéből állnak, sok-sok különböző világ létezik. Ma azonban még egyértelműbben megmondom nektek: A homokszem külső héja – a bőre – a különböző rétegek részecskéinek a külső héjaival bezárólag, amelyek a homokszemet alkotják, ugyanahhoz a rendszerhez tartoznak, mint a mi anyagi terünk ezen az oldalon. A sok-sok élőlény formája és alakja a különböző nagyságú részecskékben, amelyek molekulákból állnak, egy és ugyanaz, mint a mi emberiségünk formája és alakja. Ez azt jelenti, hogy a homokszemben levő emberek pont úgy néznek ki, mint mi, emberek. Léteznek ott feketék, fehérek és sárgák. Azonkívül a jövőben meglepődve fogjátok látni, hogy az öltözetük nem sokban különbözik a mi embereinktől az ókorban. Ehhez jön még, hogy a világuk még mikroszkopikusabb szintjén egyfajta teljes körű változás fog történni. Ezt a fajta változást ezelőtt sohasem magyarázták el, nevezetesen, hogy különböző mikroszkopikus világok szintén rendelkeznek az égitestek bizonyos területeivel. Amit éppen elmagyaráztam, az égitesteknek azok a területei, amelyek a homokszem részecskéiből állnak.

Azok az élőlények, amelyekről beszéltünk, és amelyek a mikroszkopikus világokban léteznek, egy másik rendszerhez tartoznak, az égitestek élőlényei egy másik rendszeréhez. Ebben szintén léteznek az ő buddháik, *daóik*, istenségeik és emberek, állatok, anyagok, hegyek, víz, ég, föld, levegő és minden anyag, amely az ő mikroszkopikus világegyetemükben létezik. Azonkívül még léteznek a még mikroszkopikusabb, még-még mikroszkopikusabb világok. Ezért korábban a művelőink közül sokan látták azokat a buddhákat, akik abból a mikroszkopikus világból, a föld vagy egy kő parányi kis homokszemének abból a mikroszkopikus világából jöttek ki. Azok a buddhák szintén nagyon erősen meg tudnak nagyobbodni. Abban a rendszerben, amelyik egy réteggel kisebb ennél, szintén léteznek buddhák, *daók*, istenségek és emberek; és a buddhák náluk szintén át tudnak változni és ebbe

a mi világunkba jönni, hiszen ők buddhák. Milyen nagyra tudnak átváltozni? A legnagyobbá olyan nagyra tudnak átváltozni, mint a tejútrendszer. Ha tehát lekicsinyítik magukat, olyan kicsik lehetnek, hogy a nyomukat sem lehet többé megtalálni. Mert ők annak a mikroszkopikus világnak a buddhái, és éppenséggel különböznek a mi égitestünk buddháitól. Azonban ugyanolyan a kinézetük, és a műveléssel szembeni követelmények is ugyanolyanok, ők éppen olyan nagyszerűek, és a *Zhen, Shan, Ren Fája* éppen úgy átszövi őket fentről lefelé.

Ez a világegyetem egyszerűen túlságosan titokzatos és csodálatos; és azon a területen, amelyik még-még-még kisebb nála, szintén léteznek még ilyen égi rendszerek, amikben a még kisebb buddhák, *daók*, istenségek, emberek és anyagok léteznek. Nincs azonban úgy, hogy csak egy homokszemben létezik élet, hanem szétoszlik a világegyetem minden anyagának a különböző nagyságú részecskéibe és a belső és úgyszintén a külső részecskehéjakba. Tehát ezt éppen a mikroszkopikus szempontból magyaráztam el; ha ez a grandiózus égitest egy bizonyos mértékig megnagyobbodik, akkor túlmegy ennek a mi égitestünknek a területén. De ennek az égitestnek a területét nem lehet ennek a világegyetemnek a kifejezéseivel összefoglalni, teljesen más, mint ez a fogalom. Ha a világegyetem olyan nagy lett, hogy elért egy bizonyos határt, akkor a világegyetem hirtelen egy üres helyre jut, ahol semmi sem létezik. Tehát ha ez még tovább megy, akkor ismét megállapítjuk, hogy léteznek még nagyobb égi rendszerek. Akkor ez már egyáltalán nem azonos ezzel a mi égi rendszerünkkel. Ez az égi rendszer teljesen túlmegy ennek a mi világegyetemünknek a képzetain. Így az abban a még nagyobb világegyetemben levő buddhák, *daók* és istenségek aztán különösen nagyok, ők úgy tekintenek ránk, mint ahogyan mi tekintünk a mikroszkopikus világok és mikroszkopikus égitestek buddháira, *daóira*, istenségeire, embereire és tárgyaira. Ezért ők egy másik rendszerből valók, és szörnyen nagyok. Nem is szólva arról, hogyan szemlélnék ők bennünket, embereket, ők úgy szemlélik ezt a mi égi rendszerünket, mint ahogyan mi, emberek szemlélnék egy régészeti leletet. Ők nagyon furcsának találnak bennünket, nagyon titokzatosnak és csodálatosnak is, igazán jónak, igazán érdekesnek is. Ők szintén úgy találják, hogy ez az élet tele van csodálatos dolgokkal. Ez a parányi égi rendszer is tele van vitalitással, ők is így látják ezt. Azonban nekik nincs az a képzetük, hogy ők, pontosan úgy, mint mi, az égi rendszer területén belül életként léteznek, ez egyáltalán nincs nekik. Az ő szempontjukból te pontosan egy mikroba élete vagy, és egyáltalán semmi közöd hozzájuk. Ezért a művelőink közül sokaknak ugyanaz az érzésük van, amikor egy kőben, egy homokszemben vagy akár egy még kisebb mikroszkopikus részecskében jelenségeket látnak.

Ha a tanulóink közül némelyeknek nyitva van az égi szemük, látják, hogy az égi szemükben hegyek és vizek léteznek, és hogy kifelé rohannak. Nagyon gyorsan rohannak kifelé, sok-sok hegyen, folyón át és még sok-sok városon keresztül is. Állandóan kifelé rohannak az égi szemükben. Azok a jelenségek, amelyeket láttál, úgy én azt mondom neked, hogy nem kívülről származnak, ők valóban és igazán pontosan azoknak a világoknak a létformái, amelyek a fejedben levő sejtekből és a még mikroszkopikusabb részecskékből állnak. Én gyakran mondom, ha te láthatod, észre fogod venni, hogy egyedül egy pórusban talán sok város létezik, és az is lehetséges, hogy vonatok és autók közlekednek benne. Ámbár ez különösen misztikusan és valószínűtlenül hangzik. Ez a világ mármost egy nagyon sokrétű és bonyolult világ. Teljesen más, mint a mai tudományunk felismerései. Én gyakran mondom, már akkor, amikor megalapozták a mai tudományt, már egy téves alapon, hiányos ismeretekkel fejlesztették ki; ezért korlátozódik csak erre a keretre. Ha az igazi tudományról van szó, ez a mai tudomány az adottságok szerint, ahogyan mi ennek a világegyetemnek az életét és az anyagát valóban megismertük, még nem számít tudománynak. Mert ha ennek a tudománynak az útját járják, sohasem lehet felfedezni ennek a világegyetemnek a titokzatosságát és a csodálatos dolgait. Az emberek hiszik csak, hogy egyedül az emberek az egyedüli élet a világegyetemben; nagyon szájalmasak, ennyire szájalmasak. Hogy léteznek földönkívüliek – a földönkívüliek valóban és ténylegesen voltak a Földünkön, és eközben még néhány fénykép is készült, mégsem hisznek ebben. Nekik éppen ez a tudomány köti meg a kezeiket. Olyan emberek, akik hagyják magukat az érzéseik által vezérelni, nem végeznek kutatómunkát; a gondolkodásuk zavaros. Csak azt akarják elhinni, amit az emberek már elfogadtak, és nem törődnek azzal, hogy valóban helyes-e vagy sem; csak azt akarják elhinni, amit a könyvekből tanultak. Ez a formája annak a dimenzióknak, amit elmagyarázok. Mivel az emberi nyelv nagyon korlátozott, nehéznek találom, hogy kifejezzem; nem tudom, megértettétek-e vagy sem? (taps)

A buddhák, *daók* és istenségek, akikre gondolunk, bezárólag velünk, emberekkel és minden anyaggal, amit látunk, olyan dimenziókban léteznek, amelyek számtalan világegyetemet tartalmaznak, megszámlálhatatlanul sok világegyetemet, trilliókkal sem lehetne megszámlálni őket. Az égi rendszerek egy ilyen nagy területe egy kötetlen rendszer. Rajta túl létezik aztán egy még nagyobb égitest, az megint csak egy másik kötetlen rendszer. Tehát rajta túl még szintén léteznek még nagyobb, még nagyobb és még nagyobb rendszerek, a világegyetem mármost ilyen grandiózus. Ezzel szemben a mikroszkopikus világokban ez megint csak rendkívül mikroszkopikus, rendkívül mikroszkopikus. Az a hely, ahol mi, emberek élünk, majdnem a központban fekszik, mindegy, hogy a makroszkopikustól vagy a mikroszkopikustól kezdve, az embervilág majdnem középen fekszik. És különböző részecskék különböző dimenziókat alkotnak, ezenfelül még léteznek a felszíni világok is, amelyeket a különleges különböző részecskék állítanak össze. Tudjátok, amikor még Kínában voltam, némely tanulók azt mondták, hogy egy tanítvány fő-összelleme elhagyta a testét, és belépett ennek az anyagi dimenzióknak a világűrjébe, és bebarangolta. De miért nem látta sem a buddhák világát, sem az istenségek világát? Miért voltak azok, amiket látott, teljes egészében ennek a mi anyagi dimenzióknak a jelenségei, de nem istenségek? Mert ő a külső burok egy ilyen dimenziójába lépett be, és ez az a dimenzió, amelyben emberek élnek. Ez a mi anyagi dimenziónk egyik formája, ilyesvalamit látott. Ez a dimenzió effajta létformája, erről a dimenzióról beszélek.

Egyes tanítványok megkérdeztek: „Honnan ered az ember élete?” Mivel beszéltem az anyag eredetéről, ezt a kérdést is elmagyarázom egyszer. Nem kell úgy gondolnotok, hogy én tudományt magyarázok; a *Fofá* mindent tartalmaz. Korábban már beszéltem az anyag eredetéről. Mi az eredet? Én sohasem magyaráztam el nektek, mi az anyag eredete. Nem szabad elmagyaráznom azonban a különböző nagy égi rendszerek eredetét, amelyekről éppen beszéltem. Mindazonáltal elmondhatom nektek, mi az anyag és az élet eredete, amelyek különböző szinteken léteznek ebben a mi égitestünkben. A valóságban az anyag eredete mármost víz. A világegyetem eredetének a vize viszont nem a hétköznapi embereknél, a Földön létező víz. Miért mondják, hogy az anyag eredete víz? Minden alkalommal, amikor a különböző szinteken létező legmikroszkopikusabb anyagok elértek egy bizonyos állapotot, többé nem létezik anyag. És ha többé nem létezik anyag, akkor anyagrészcskék sem léteznek többé. Ha tovább szemlélődik az ember, észre fog venni egy dolgot, nevezetesen valamit, amiben semmilyen anyagrészcskék sem láthatók, azt a nagyon csendeset, amit én szokásosan holt víznek nevezek, azt őseredetnek is nevezik, tehát élet nélküli víznek. Ha valamit beledobsz, egy fodrot sem lehet látni; a hangrezgés sem okozhat hullámzást benne, teljesen csendes. És az anyag legalapvetőbb összetétele pontosan ebből a fajta vízből származik.

Hogyan áll össze? Ebben a világegyetemben létezik *Fá*, ez a *Fá* pontosan a *Zhen, Shan, Ren*, amelyekről beszélünk. Ezek a fajta kozmikus tulajdonságok állítják össze a vizet az anyag legkezdetibb, legparányibb és legőseredetibb monorészecskéivé, amelyeket legőseredetibb részecskéknek is lehet nevezni. Azonban ezek kötetlenek, és semmik, olyanok, mint egy légbuborék. És aztán két őseredeti részecskét kombinálnak egymással, és ebből jön létre egy nagyobb őseredeti részecske. Azután két ikertest-részecskét megint csak egy még nagyobb részecskévé kombinálnak össze. Ezen a módon kombinálják össze a részecskéket állandóan, amíg a különböző szintek részecskéi összeállítják a különböző anyagok alakjait, az életet, az anyagokat, a levegőt és a fényt, a vizet, az időt és így tovább és így tovább, mindazt, ami a létezéshez szükséges. A részecskéknek különböző elrendezési módjai lesznek, és ma az elrendezés sorrendjeinek nevezzük őket.

A részecskék elrendezésének a sorrendjei különbözőek, így ez ahhoz vezet, hogy a felszíni anyagok azon a szinten különbözőek. Ezen a módon a mikroszkopikustól a makroszkopikusig állandóan nagyobb és még nagyobb részecskéket állítanak össze, végül a mai emberiségünk által felismert neutrínókat, kvarkokat, elektronokat, neutronokat, atommagokat, atomokat és molekulákat állítják össze. A felszíni anyagokig, amiket felismerünk, és a még nagyobb égi rendszerekig. És ha a felszíni anyagok elérték ezt a lépést, akkor az elrendezések különböző sorrendjei miatt egészen nagy a különbség közöttük. Mindannyian tudjátok azonban, hogy a fa molekulákból áll; a vas szintén molekulákból áll, a műanyag szintén molekulákból áll. Bezárólag ennek a mi dimenzióknak a vizével, ez szintén vízmolekulákból áll, amik még nagyobb részecskékből állnak, amelyeket a még mikroszkopikusabb vízből kombinálnak össze. Tehát mi azt mondjuk, mivel a még mikroszkopikusabb részecskék állítják össze a felszíni anyagokat, így én azt mondom nektek, hogy az egész világegyetem, amit mi felismerhetünk, pontosan vízből áll. És annak a víznek a sűrűsége rendkívül nagy, és teljesen csendes víz. Abból áll.

Talán hallottatok arról a mítoszról a régi időkben, hogy némelyik *Dao*-művelő még vizet is facsart ki egy kőből. Én mondom nektek, ez bizony úgy hangzik, mintha a mai embereink gondolkodásmódjával és nézeteivel, a mai tudománnyal nem lehetne megmagyarázni. Azt gondolják, hogy meséket mondasz, történeteket az Ezeregyéjszaka meséiből. Én mondom nektek, ez ténylegesen és valóban úgy volt. Mert minden anyag vízből áll össze. Vasból és acélból is lehet vizet facsarni, még fel is oldódhatnak vízzé. Mindegy, hogy milyen kemények az anyagok, az alaprészcskéik vízből származnak. Ha ebből a szemszögből próbálják megérteni a *Fofá* isteni képességeit, úgy azt gondolom, akkor ezt már nem nehéz megérteni többé. Éppen ilyen nagy ereje van, pontosan az eredeti anyagokká minősítheti vissza őket. A formának, amit éppen elmagyaráztam, egy lépcsőzetes tulajdonsága van, különböző nagy szinteken különböző ilyen víz létezik.

Mi észrevettünk még egy dolgot. Éppen azt mondtam, hogy ennél a mi vízünknel szintén így van: az a nagyon mikroszkopikus víz összeállítja a nagyobb részecskék egy rétegét, amelyek végül vízmolekulákat alkotnak, és így alkotja meg ennek a mi világunknak a vizét. Akkor a különböző szintek eredetvize képezhet-e megint csak egy réteg olyan részecskét, amely nagyobb, mint az emberiség anyagi világa? És aztán megint csak a saját vizüket alkotják meg? Valójában éppen most mondtam, azt mondtam, ez a világegyetem – hogy mi végezetül a világegyetem, nem szabad elmondanom. Azt azonban elmondhatom nektek, hogy különböző szinteken az anyag különböző eredetei léteznek, ez azt jelenti, hogy különböző eredetvize létezik az anyagnak. Minél magasabb a szint, annál nagyobb a víz sűrűsége. A különböző dimenziók különböző részecskéit, különböző vizét és különböző életeit állíthatja össze. Tudjátok, az emberi test, az acél és a vas – mind ennek a mi dimenzióknak az életei és tárgyai. Tehát azok az élőlények, amelyeket ismerünk, amelyekkel az emberek érintkezésbe jöhetnek, és amelyeket az emberek a szemeikkel láthatnak, a valóságban szintén ebből a vízből származnak, csak ez a hétköznapi emberek világának a vize. Ez az a víz az emberiségnél, amelyik a legfelszínesebb, és ami a csendes eredetvízből képződött. A távolság közöttük már nagyon nagy. És azok az élőlények és anyagok, amelyeket mi, emberek a szemeinkkel láthatunk, szintén ebből a vízből képződtek. Tudjátok, hogyha ti a kezetekkel zöldségeket préseltek és nyomtok össze, végül semmi más nem marad, csak víz. Ugyanez történik a gyümölcsökkel. A mai tudósok azt mondják, hogy az emberi test 70%-a vízből áll. Azonban még nem tudják, hogy a csontok és a haj szintén vízmolekulákból áll. A valóságban mindez víz. Tehát minden ebben a mi anyagi dimenzióknak, ami még mikroszkopikusabb részecskékből képződött, vízből képződött.

Ezek a mikroszkopikus anyagok különböző felszíni anyagokat képezhetnek, és ezt pontosan az okozta, hogy a részecskéik elrendezéseinek a sorrendje különböző. Ha te varázsolni tudsz – természetesen sok ember varázsolta korábban, a vizet jéggé változtatták, vagy egy tárgyat egy másikká. Ez nagyon misztikusan hangzik, de a valóságban egyáltalán nem misztikus. Ha te meg tudod változtatni a molekulái elrendezéseinek a sorrendjét, egy más dologgá válik. Akkor hogyan változtatják meg az anyag felszíni alakját? Természetesen az még egyszerűbb, hogy megváltoztassák az alakot. Amint az alak megváltozik, egy másik dologgá válik. Minél magasabbak a buddhák, *daók* és istenségek szintjei, annál nagyobb az erejük, hogy ilyesmit csináljanak. Tudjátok, az ember nagyon tehetségtelen. Mennyiben? Ha egy ember meg akar oldani valamit, ha csinálni akar valamit, a kezeit és lábait kell használnia erre, neked testi munkával kell megoldanod. Ezzel szemben egy buddhának nem szükséges így csinálnia, egy buddhának csak rá kell gondolnia, és már sikerült is. Mert egy buddhának sok isteni képessége és sok természetfeletti képessége van, ő saját maga még nagyon erős művelési energiával is rendelkezik. A művelési energiájának minden részecskéje saját magának az alakjával rendelkezik, és ezek a részecskék ugyancsak még kisebb részecskékből állnak, minden az ő alakjával rendelkezik. Képzeld csak el, ha csak egyszer is arra gondol, már ki is megy a művelési energiája. A rendkívül mikroszkopikus szinteken megváltoztatja a különböző szintek részecskéinek a szerkezetét, és ehhez jön még, hogy eközben a leggyorsabb dimenzió idejét használja fel, így egy szempillantás alatt elintézi. Egy buddha nagyon gyors a cselekvésnél, és ez a mi dimenzióknak és ez a mi időnk nem korlátozzák azt. Egy szempillantás alatt már a legalapvetőbb szempontból változtatott át egy tárgyat egy másikká. Ez az elve annak, hogyan hatnak a *Fofá* isteni képességei. Miért változnak meg a dolgok, amint egy buddha arra gondol? Amikor egy buddha arra gondol, a művelési energiájának a számtalan részecskéje és a felmérhetetlen bölcsessége egyidejűleg változtatják meg különböző szinteken a dolgokat; az összesség szintén vele együtt változik; a művelési energiájának a nagyobb részecskéi a dolgok felszínét is megváltoztatják. A legegyszerűbb részecskétől kezdve a legfelszínesebb részecskékig a művelési energia egyidejűleg változtat meg egy tárgyat a mikroszkopikustól kezdve egészen a felszínig. Így varázsolta elő a dolgot a buddha egy szempillantás

alatt, és intézte el egy szempillantás alatt az ügyet. A semmiből létrejön valami; azokból a molekulákból, részecskékből, amelyek a levegőben léteznek, tárgyakat alkothat, amelyeket te láthatsz; így csinált valami láthatót a semmiből. Miért ilyen erőteljesek a *Fofá* isteni képességei? Az emberi tudomány és technika sohasem tudja ezt elérni.

A *Fofá* ereje az emberiség számára nem elérhető tudományos és technikai módszerek által, mert az emberek számára nem lehetséges, hogy a tudományos és technológiai fejlődés során az erkölcs vele együtt emelkedjen. Ez lehetetlen. Azonkívül ennél a tudományos és technológiai fejlődésnél az embereknek mindig megvan az a nagyon erős ragaszkodásuk, hogy valamit meg akarnak oldani. És így újra szembefordulnak a világegyetem *Fá*-alapelveivel, ezért lehetetlen, hogy a *xinxing*jük ilyen magas szintet érjen el. És ehhez jön még, hogy az embereknek még sok-sok érzésük és vágyuk is van, és különböző fajta ragaszkodásaik: harci szellem, irigység, örömréztet, kapzsiság és így tovább. Ha ők valóban ilyen magas szintű tudományos és technikai eszközök felett rendelkeznének, csillagháborúk törnének ki a világegyetemben, a nagy kozmikus háborúk valóban kitörnének. A buddhák, *daók* és istenségek azonban nem engednek meg ilyesmit; semmi esetre sem engedik meg, hogy az emberek a világegyetemet összevisszaságba juttassák, ezért az istenségek az ellenőrzésük alatt tartják az emberiséget. Nem engedik meg, hogy az emberi erkölcs ne emelkedjen meg, miközben a tudományos és technikai eszközök ilyen magas szintet érnek el; teljesen lehetetlen.

Én gyakran mondom, hogy az emberiség különböző történelmi időszakokon keresztül fejlődött a mai napig. Ez azt jelenti, az emberiséget többször megsemmisítették a történelem folyamán különböző *jie*-katasztrófák által, és aztán megint új emberiségek keletkeztek; ilyen különböző periodikus változásokat élt át. Miért? A művelési körök emberei a következőt fedezték fel: Minden alkalommal, amikor az emberiség veszélyes helyzetben található, vagy a történelem kiselejtezi, az emberiség erkölcsé rendkívül romlott. Némelyek azt mondják, hogy a görög kultúra ilyen és olyan jó volt, de hol vannak most azok az emberek? Ma azonban felvetődhetne egy kérdés a görög kultúráról: azt a kultúrát, amit az a görög kultúra hagyott hátra, garantáltan a görög civilizáció fejlődésének az utolsó szakaszából hagyták hátra; mi megállapítottuk, hogy ott szintén létezett homoszexualitás és transzszexualitás, azonkívül nagyon fényűzően éltek, korruptan és erkölcsileg nagyon züllötten, mi láttuk, hogy azok az emberek már nagyon romlottak voltak. Miért tűntek el? Éppen azért, mert az erkölcsük már nem volt rendben. Ha az embereknek csupán emberi kinézetük van, még nem lehet emberként megnevezni őket. Miért nem nevezik meg emberként a kísérteteket? Nekik csak egy részecskeképpel van kevesebb, mint neked. És a majmok és a gorillák is, miért nem szabad őket emberként megnevezni? Mert az emberek nemcsak emberi testet, hanem az emberek erkölcsi normáit és erkölcsi nézeteit is birtokolják. Ha az emberek elveszítik az erkölcsi nézeteiket, az emberek erkölcsi normáit és az emberi lét irányvonalait, akkor már nem emberek. Ezért én teljesen nyíltan megmondhatom nektek, hogy az istenségek a mai emberi társadalom embereit már nem tekintik többé embereknek. Gondold csak át, nincsenek akkor az emberek veszélyben? A kormány megengedi, az állam megengedi, a nép megengedi, sőt ezen a szellemi látókörödn, a tudatodban még te is egyetértesz valamivel, de az nem feltétlenül jó. Ezért – nézd csak meg magadnak a mai társadalmat – kábítószer-fogyasztás, kábítószer-kereskedelem, kábítószergyártás, a nem megváltoztatása, homoszexualitás, szexuális felszabadulás és maffia, egyik a másik után tűnik fel. Az önzés és mohóság oda vezetnek, hogy mindenki ellenségesen kezeli a másikat, és hogy nem létezik egyetlenegy őszinte gondolat sem. Azok a jelenségek, amelyek az emberi társadalmat megrontják, mindenütt megtalálhatók: olyasvalami, mint a modern művészet minden foglalkozásban, olyasvalami, mint a rockzene, a futballpályán az ember hevesen hagyja kitörni a démon-természetet, és így tovább. Ez áthatja az egész társadalom minden területét. Az emberszív rosszá válása ahhoz vezetett, hogy a nézetek az ellenkező irányba csapnak át. A jót rossznak tartják, a rosszat jónak tartják; az emberi nézeteket teljesen a fejük tetejére állították. Dicsőséget és gazdagságot rabolnak, dicsőítik a harci filozófiát, az alvilág első számú tagja belép az előkelő társaságba. Mit gondoltok, ezek még emberek?

Én látom most, hogyan hordják a nadrágjukat a tanulók a középiskolában. A derékszíj a hátsójukon lóg, a nadrágszárak úgy csavarodnak a cipők körül, mint a belek. Egy darab öv még ki is lóg. A fej két oldalán a haj le van borotválva kopaszra, és felül úgy néz ki, mint egy háztető. Szintén léteznek még némelyek, akiknél csupán egy hajcsík marad meg középen, ők úgy néznek ki, mint a kísértetek; és ezt szépnek találják. De most szép ez vagy sem? Ha az ember hagyja, hogy hasson rá, úgy találja, hogy egyáltalán nem rendelkezik a szépség jelentésével. A nők feketébe öltöznek, ördögi

frizurákat hordanak, és megkeményítik az arcukat, pontosan úgy, mint a holtak birodalmának a kísértetei. Az emberi nézeteket tehát a fejük tetejére állították, a démonok szabotálják az emberiséget, a sötét és komor oldalt szépnek tartják.

Azt mondtam, hogy az ördögi alakokban megjelenő játékokat annál gyorsabban adják el, minél csúfabbak és gonoszabbul néznek ki. A csinos babákat viszont senki sem veszi meg. Az emberi nézetek teljesen mássá váltak. Gondoljátok csak át, ez nem ijesztő? Az emberiség fejlődése valóban ciklikusan folyik. Ha az emberiség el akarja kerülni az ilyen dolgok megtörténését, csak egy módszer létezik, nevezetesen, hogy megőrizze az emberi erkölcsöt. Láttatok, hogy a társadalmi problémák egyik a másik után tűnnek fel megszakítás nélkül. Egyetlen kormány sem tudja megoldani őket. Etnikai problémák, államok közötti problémák, népek közötti konfliktusok, egy népen belüli konfliktusok, különböző területek sok-sok társadalmi bűnözése; mindegyik kormány töri rajtuk a fejét, egyik sem tudja megoldani őket. Miért nem lehet megoldani őket? Mert a módszereik csak arra korlátozódnak, hogy a jelenségek keretén belül oldják meg a jelenségeket. De ha ezt a jelenséget elfojtják, szorosan mögötte még rosszabb jelenségek bukkannak fel újra. Ha te továbbra is megpróbálsz ellenőrzés alatt tartani őket, megint csak még rosszabb jelenségek fognak feltűnni. Azok a törvények, amelyeket az emberiség alkot, gépiesen korlátozzák az embereket, és bezárják az embereket, bezárólag azokkal, akik a törvényeket hozzák. Az emberek állandóan bezárják magukat, és a végén olyannyira bezárják magukat, hogy az embereknek többé egyetlenegy kiútjuk sincs. Túl sok törvényt alkottak, az embereket úgy ellenőrzik, mint az állatokat. Nem létezik többé semmilyen kiút, és így már senki sem találhat megoldást.

Én azonban mondom nektek, a valóságban az emberiség minden rossz dolgának a gyökere az emberi erkölcs hanyatlása. Ha az emberiség nem ezzel kezdi, egy problémát sem oldhat meg; ha viszont ezzel kezdi, minden problémát megoldhat. Ez nincs így? Gondoljátok csak át, ha mindenki a szíve mélyéből követeli meg, hogy jó ember legyen, ha mindenki meg tudja fékezni saját magát, ha a cselekvésnél mindenki másokra gondol, nem sebez meg másokat, és arra gondol, hogy vajon mások el tudják-e viselni azt, akkor mit gondolsz, hogyan fog aztán kinézni a társadalom? Mire kellenének még törvények? Szükség lenne-e még rendőrségre? Mindenki saját maga fékezi meg és ellenőrzi magát. Ezzel szemben politikai propaganda és kényszerellenőrzés nem vezethet ahhoz, hogy az erkölcs újra megemelkedjen, hanem teljesen ellenkezőleg. A világ a mai állapotig fejlődött, és mindenki nagyon jónak találja a jogrendszert, a valóságban ez csak egy módszer arra az állapotra, amelyiknél többé már nem léteznek más módszerek. Az emberiségnél, amelyik néhány ezer éven keresztül fejlődött – korábban sohasem létezett olyan sok törvény az emberek ellenőrzésére. Csak a király egyszerű törvényei léteztek; és az egyedüli mérce a jó és a rossz megítélésére az erény volt. Ámde az emberek erkölcsége az ókorban sokkal nemesebb volt, mint manapság. A mai emberek nem találják jónak az ókorban élt embereket, mert te az ókor embereit a mai emberek megromlott nézeteivel szemléled. A korábbi emberek a legcsekélyebb mértékben sem voltak kevésbé okosak, mint a maiak. Az emberi agynak az a része, amelyet használni lehet, sohasem lett nagyobb. Csak a mai emberek hiszik azt, hogy ők csodálatra méltóak és okosak.

A társadalom fejlődését szintén az istenségek rendezik el. Megengedik neked, hogy eddig a lépésig fejlődj, és hogy a korszerűsített gépek, a korszerűsített készülékek és a korszerűsített életeszközök felbukkanjanak. Az ókorban élt emberek nem gondoltak arra, hogy ilyesmit állítsanak elő? Csak az istenségek akkoriban még nem rendezték el ezt. A modern emberek a legcsekélyebb mértékben sem okosabbak, mint az ókorban élt emberek. De normális módon az úgy van, hogy az emberek annál mélyebbre süllyednek ebbe az anyagi valóságba, minél tovább fejlődnek ki az anyagiak. Csodálatra méltónak tartják magukat, és azt gondolják, hogy az ókorban élt emberek ilyesmit nem tudtak előállítani, és hogy a mai emberek már közelebb jutottak az istenségekhez. Tegnap a repülőgéppel Európából Amerikába repültek, hiszen ez már olyan, mintha istenségek lennének. Én mondom nektek, ebben a felmérhetetlen világegyetemben mindez már régen ott van. Más világokban ez már régen ott van. Az emberek rosszak lettek és leestek, ők az emberiség helyére, erre a Földre estek le. Minden ember gondolataiban létezik az ősi tudat, csak saját maguk ennek nincsenek tudatában. Ugyan mondják, hogy a technika már ilyen és olyan messzire fejlődött volna, és az úgynevezett tudományos és technikai eszközökkel olyasmiket hoztak létre, mint repülőgépek, autók és a korszerűsített dolgok. Én mondom nektek, a valóságban csupán úgy van, hogy a korábbi dolgok léteznek a tudatodban, és te ebben a szemétkupacban ugyancsak szemétből, a legmesszebb kívül fekvő durva anyagokból újra előállítottad őket. Az emberek ezt mégis jónak tartják.

Természetesen, az emberek éppen így estek le, mert bizony rosszak lettek; ők egészen idáig estek le, keserves, ámde el kell viselniük. Tehát az emberiség fejlődését nem lehet úgy meghatározni, hogy az emberek hogyan akarnak így vagy úgy fejlődni, vagy hogyan akarják csinálni. Az emberek így vagy úgy akarják csinálni, amíg jól érzik magukat; ezt egyáltalán nem engedik meg, ezért vannak az emberek veszélyben. Ez *jie*-katasztrófákról beszél, az *jie*-katasztrófákról beszél, én sohasem beszélek ilyesmiről, az semmit sem használ. Hogy léteznek-e vagy sem, arról sem beszélek. Ha léteznének is, semmi közük sem lenne a mi gyakorlóinkhoz, a jó emberekhez. Ámde mi ténylegesen láttuk, hogyan fejlődtek az emberek a mai állapotig, ők nem tudják többé megoldani a problémákat, kellemtlenségekbe ütköznek, és az emberiségnek nincs többé kiútja – ez valóban és ténylegesen az emberi erkölcs romlottságára vezethető vissza. Mivel mi előbb az élet összetételéről és a dimenziókról beszéltünk, egy másik oldal szempontjából nézve beszéltünk az emberiségről. Az anyagok alkotják az embereket, mert a részecskék az emberek különböző felszíni anyagait állíthatják össze, ha különböző anyagokat állítanak össze. Ha a molekulákat úgy rendezik el, mint a csont részecskéinek a sorrendje, akkor ez a felszíni anyag csont. Ha úgy rendezik el, mint a hús molekuláinak a sorrendje, akkor az hús. Ami szerint elrendezik őket, azzá lesznek. Ezen a módon lehet megalkotni az életedet. Ha ezt világosan kimondjuk, akkor ez nagyon egyszerű.

Előbb még megvitattam egyvalamit. Sok-sok ember mondja, hogy az istenségek embereket teremtettek. Némelyek azt mondják, hogy az embereket földből teremtették, így és úgy. Nem beszélünk arról, hogy konkrétan hogyan teremtették őket. A valóságban a legkülönbözőbb módon teremtették őket. A még nagyobb istenségeknek csak egyszer szükséges arra gondolniuk, és már megteremtettek téged. Minden tárgynak van élete; miután megteremtették a külső alakodat, a belső szerveidet teremtették meg. Az emberek nagyon bonyolultnak tartják az emberi testet, de a nagy bölcsességgel és megvilágosodással rendelkező istenségeknek ez egy parányi apróság. Amint a buddha arra gondol, már meg is teremti a belső szerveidet a rendkívül mikroszkopikusban levő anyagokkal, és ezt nagyon gyorsan. Minden alkalommal, amikor egy tárgy létrejön, életet öntenek belé. Természetesen az embernek még mellék-összellemei is vannak, sok-sok élőlény jött, így alkotnak meg egy embert. Ha ezt elmagyarázza az ember, ez pontosan így van.

Korábban a tudósok köreiből való emberek szívesen másztak be a bivalytülökbe, azt kérdezték, hogy a tyúk vagy a tojás volt előbb. Én mondom, sem tyúk, sem tojás nem létezett. Egyszerűen úgy van, hogy a mikroszkopikus anyagok alkotják a makroszkopikus anyagokat. A kis részecskék alkotják a nagyobb részecskéket. Azok, amelyeket még nem lehet anyagoknak megnevezni, alkotják az anyagokat. Ami egy nagyobb élőlényt és ezt a mi élőlényünket illeti: a térfogatuk szempontjából nézve azok a részecskék, amelyek a testet állítják össze, ugyan nem egyformák, és így a külső alak nagysága sem egyforma, de az anyagok felszíni részecskéinek az elrendezési sorrendje, amelyek az élet létezését alkotják, egyforma, mindegy, milyen nagyok vagy kicsik is a részecskék. Vegyünk például egy embert, amelyik egy réteggel nagyobb. Ha a testének minden részecskéje a csillagok rétegének egy részecskéje, akkor a húsa molekuláinak az elrendezése pontosan olyan, mint a mi emberi testünké. Ez azt jelenti, hogy a csillagok elrendezési sorrendjének egyformának kell lennie a mi húsrunk molekuláinak az elrendezési sorrendjével. Ezért azokat az embereket, akik egy réteggel kisebbek, szintén így alkotják meg, és ez megy tovább a még mikroszkopikusabb felé. Ennyit erről a kérdéstről.

A mai napig már teljesen elmagyaráztam ennek a világegyetemnek a szerkezetét. Természetesen a részleteket nem szabad elmagyarázni. Némelyek megkérdezték: „Tanár, mi szeretnénk tudni, hogyan él a buddha.” Én azt mondtam: „Akkor műveld magad buddhává.” Mert az embereknek nem szabad tudniuk, hogyan él a buddha. Az embereknek semmi esetre sem lehet meg az a képzetük. Még ha el is magyaráznák ezt neked, te az ember örömezzel, az emberi gondolatokkal, logikával és érzületekkel szemlélnéd őt. Ez azt jelentené, hogy káromolnád őt, és nem tisztelnéd. Ezért nem szabad ezt a továbbiakban konkrétan elmagyaráznunk. Én csupán összefoglalva magyarázhatom el a korlátolt emberi nyelvvel. A valóságban az a legmegfelelőbb, hogy ma a kínai nyelvet válasszuk ki, hogy ezt elmagyarázzuk. Mert a kínai az a nyelv, amelyik a legalkalmasabb, hogy valamit kifejezzünk, és amelyiknek a belső értelme a legnagyobb ezen a világon. Ha én ezt angolul vagy más nyelveken magyaráznám el, semmit sem tudnék elmagyarázni. Hogy világosabban elmagyarázzam, én néhány nyelvjárást használtam. Mert a szabványosított modern kínai nyelv szintén nincs abban a helyzetben, hogy világosan elmagyarázza. Ezért talán észrevettétek, hogy a beszédemben helyi nyelvek léteznek, amelyek egész találóan leírhatják. Azonkívül a szavakat nem a

szabályoknak megfelelően használom, az új irodalmi stílus szintén nem birtokol mélyebb értelmet. Máskülönbem nem lehet kifejezni.

Most egy másik kérdéstről beszélek, amelyik miatt már az egész idő alatt aggódtatok. Némelyek azt mondják: „Tanár, én gyakorlok, de semmit sem tudok látni.” Most mi elmagyarázzuk ezt a látást és nem-látást. Amikor az égi szemet magyaráztam el, tulajdonképpen már beszéltem erről. A követelmények az emberekkel szemben viszonylag magasak, és az alapelvek folyamatosan emelkednek. Tehát ha tovább magyarázom, ez túlmegy azokon a felismeréseken. Ámde megpróbálom – olyannyira, mint lehetséges – összefüggésbe hozni azzal, amit utolsó alkalommal magyaráztam el. Én tovább magyarázom nektek ezt a kérdést.

Az itt jelenlévők túlnyomó többségének nagyon jó alapja van. Még akkor is, ha csak nagyon rövid ideje művelted magad, időközben tulajdonképpen látnod kellett volna néhány dolgot. Mivel mi a *Zhuán Fálun*-ban kihangsúlyozzuk, hogy nagyon szigorú követelményeket állítunk fel az ember ragaszkodásainak az eltávolítására, megint csak sok ember nem mer látni. Még akkor is, ha sok ember valóban látott homályosan valamit, nem meri elhinni. Létezik néhány ok, amiért nem láthatod. Az első az, hogy némelyek úgy vélik: „Csak ha olyan tisztán látok valamit, mint ahogyan ezt az anyagi világot látom, akkor számíthat annak, hogy láttam.” Ez egy nagyon erős akadály. Ők mindig az emberi gondolatokkal és képzetekkel próbálják megérteni. Ez nincs így. Ha te valóban olyan tisztán tudod látni, már eljutottál a megvilágosodáshoz, és ez százszázalékos. Azonkívül az istenségeket még tisztábban fogod látni, mint az embereket. Mert a háromdimenziós érzékelés abban a világban sokkal erősebb, mint nálunk, a levegő ott átlátszóbb, mint nálunk, az anyagok valóságosabbak, mint nálunk, ezért tisztábban látja őket az ember. Éppen azért, mert nekünk ilyen meglátásunk van, nevezetesen, csak ha tisztán láthatja az ember, akkor számít, hogy valóban látta. Ez nincs így. A művelésed folyamata közben nem szabad hagyni, hogy tisztán lásd, még ha láthatod is. Ezért csak homályosan láthatsz. Még valamit, egynéhány kevés ember viszonylag tisztán láthat, de amit látnak, csak egy része annak, és a látómező nagyon keskeny. Az a rész, amit tisztán látnak, csak egy darab. Ha a látómező szélesebb lenne, az ember garantáltan viszonylag homályosan látná a dolgokat. Nem szabad olyan tisztán látnia, vagy csak nagyon alacsony és nagyon kevés dimenziót szabad látnia. Ezért nem kellene hagynunk magunkat akadályoztatni az emberek képzeteitől, ahogyan ők az úgynevezett valóságos anyagokat szemlélik. Ez az egyik ok. Léteznek azonban kivételek. Azok, akik születésüktől fogva már tisztán láthatnak, a kisebbséget jelentik. Erről már nem beszélünk.

Létezik még egy ok. Sok-sok embernél közöttünk nincs úgy, hogy nem láthatják azt; láthatják, de mindig illúzióknak tartják, mindig képzelgésnek tartják. A kezdeti szakaszban léteztek ilyen emberek is, mivel én külön beszéltem erről a „*Zhuán Fálun*”-ban, és azt mondtam nektek, hogy nem kellene arra gondolnotok, mert az átváltozik a szív által; ha arra gondolsz, átváltozik, megváltozik a szíved szerint. Némelyek közülünk nem tudják helyesen kezelni ezt a kapcsolatot. A ragaszkodásod és örömezed oka mellett létezik még egy akadály. Melyik? Az, amire gondolsz, és azoknak a tárgyakkal az alakjai, amiket látsz, az agy ugyanazon területén tükröződnek vissza. Az, ami ennél hat, az agynak ugyanaz a része. Azoknak a tárgyakkal az alakjait, amiket az emberek látnak, nem a szemek elemzik ki, hanem a látóidegeken keresztül tovább vezetik őket az agy tobozmirigyének a területére, és ott láthatók. Ha viszont te gondolsz valamire, és elképzelsz magadnak valamilyen alakokat, szintén ugyanaz a terület működik. Ez egyfajta illúzióhoz vezet. Ha te valóban látsz valamit, és az tulajdonképpen homályos, akkor te képzeletnek tartod. A valóságban nem képzelet, hanem valóban láttad.

Amikor korábban némely kis utak tanítványait képezték ki, szándékosan felszólították őket, hogy képzeljék maguk elé: Ha nem láthatod, elképzeled magadnak. A végén egyre valóságosabb és valóságosabb lett a gondolkodás során, így képezték ki őket. A kis utak művelésénél nehéz a helyes gyümölcsöt megkapni, pontosan azért, mert mármost hiányos; ez önmagában véve ragaszkodás. Felszólították őket, hogy nézzenek meg egy tárgyat: Ha nem tudod látni, elképzeled magadnak; nézd meg magadnak pontosan, csukd be a szemeidet, és képzelj el még egyszer magadnak. A gondolkodás során egyre valóságosabb lesz, úgy tűnik, hogy az, amit elképzelsz az ember, lassan valósággá válna. Korábban így képezték ki a kis utak tanítványait. Mivel persze csak kis utak, nem vehették észre, hogy ez egyfajta ragaszkodás. Mert ők éppenséggel nem beszélnek a beteljesülésről.

Mi viszont nagy hangsúlyt fektetünk az ilyen dolgokra, minden ragaszkodás befolyásolhatja a beteljesülést. Én mondom nektek, ezt tisztán meg kell különböztetnetek. Nagyon is lehetséges, hogy

te már láttál valamit, de képzeletnek tartottad. Nem szabad azonban ezen a módon gyakorolnod. Amikor valaki például homályosan látja ezt a *Fálunt*, de úgy érzi, hogy ez a képzelete lenne. Ő látja, hogy a *Fálun* mozog és forog. Én mondom neked, te valóban láttad azt. Ti nyugodtan kipróbálhatjátok egyszer, hogy megnézzétek a magyarázatom szerint. Én csak azokra a tanítványokra gondolok, akik már láthatják, de képzeletnek tartják. Azoknak, akiknek nincs ez az érzésük, nem kell kényszeredetten elképzelniük, különben ez ragaszkodás. Én most azért magyaráztam el nektek, hogy eltávolítsam a pszichológiai akadályaitokat. Semmi esetre se legyetek makacsok, semmi esetre sem kellene ragaszkodnotok hozzá.

Fá-magyarázat a New York-i összejövetelen

1997. 03. 22

Holnap van a konferencia, ha ma van valami, megmondhatjátok nekem.

Kérdés: Az a de elvesztésének számít, ha egy asszony elkölti a férje pénzét?

Mester: Férfi és nő között mármost ez a fajta kapcsolat van, ez a probléma nem létezik. Miért tetted fel ezt a kérdést most? Éppen azért, mert az emberek saját maguk rontották el ezt a fajta emberi etikát. Most léteznek némely emberek, akik a nők emancipációjáról beszélnek. Ez a kérdés nagyon kényes. Némelyek azt mondják: „Mi, nők túl sokat szenvedünk; a nőket emancipálni kell, férfit és nőt egyenjogúan kell kezelni, nekünk, nőknek éppenséggel egy picit erősebbnek kell lennünk.” Miért van ez így? Éppen azért, mert néhány férfi a nőket túlságosan zaklatja, és a nők ezáltal megaláztatásokat szenvednek el. Én mondom nektek: Ha ez a társadalom megromlik, az embereknek nagyon nehéz belátniuk, hogyan okozták a romlás tényezőit és állapotát. Mindenki szívesen kommentálja a dolgokat a dolog szemszögéből nézve.

Én mondom nektek, a valóságban a nők emancipációjának ez a fajta propagandája is azután bukkant fel, miután az emberiség megromlott. Az nincs úgy, hogy a férfiak zaklatják a nőket, hanem a férfiak a férfiakat is zaklatják, a nők is zaklatnak nőket, és a férfiak is zaklatnak nőket; mégis viszonylag feltűnően mutatkozik meg, hogy a férfiak zaklatják a nőket. A valóságban léteznek nők is, akik kezükben tartják a gyeplőt, és zaklatják a férfiakat. Ez onnan ered, hogy az egész társadalom erkölce megromlott. A valóságban a férfi és nő közötti kapcsolat olyan, mint a kemény és a gyengéd között; és akkor a nők zaklatása a férfiak által viszonylag feltűnően mutatkozik meg. Ámde én megmondom nektek, miért tartom hibásnak ezt a jelenséget, és miért tartom tévesnek ezt a propagandát a nők úgynevezett önállóságára és erősítésére. A mai emberek mindig a modern emberek megromlott nézeteivel ítélik meg a régi korok embereit, és úgy vélik, hogy a régi korok asszonyait zaklatták. A valóságban ez egyáltalán nincs így, ahogyan a modern emberek gondolják. A régi korok Kínájában, az egész világon, a nyugati társadalmakban szintén úgy volt: A férfiak tudták, hogyan kell bánniuk az asszonyaikkal; szeretettel gondoskodtak az asszonyaikról, és óvatosan bántak velük. Az asszonyok is tudtak szeretettel bánni a férjeikkel. A *yin* és *yang* éppen ezen a módon léteznek együtt. Ha két *yang* találkozik, harc van; az sem megy, ha két *yin* találkozik. A *yin* és *yang* éppen ezen a módon egészítik ki és segítik egymást, és összefüggenek.

De most gondoljátok csak át, mihelyt valaki fellép a női egyenjogúságért, a nők úgy találják, hogy zaklatják őket, és persze nekik védekezniük kell. De mi következik végül? Válás, veszekedés, a gyerekeket kiteszik, és így tovább, mindenféle társadalmi probléma merül fel. Az alapvető ok erre nem az, hogy a nők emancipáltak-e vagy sem, hanem az, hogy az emberi társadalom erkölce megromlott. Ez az oka vagy nem? Ez az alapvető oka. Ha a problémák megoldásánál nem a legalapvetőbb dolgot oldják meg, hanem csak a jelenségeket próbálják megoldani a jelenségeken belül, az csak úgy lehet, hogy új konfliktusok jönnek, alighogy a régieket megoldották, és hogy a társadalom egyre abnormálisabban fejlődik. A mai társadalomban sok ember gondolkodik el a problémákon, miközben a konkrét problémákon belül marad. Megpróbálják harcias módszerekkel megoldani a kríziseket, ámde úgy sohasem tudják megoldani őket. Az emberiség nem tudja, miért vált ilyenné az újkorban. Ha mindannyian a dolgon belül beszélnek a dolgról, különböző törvényeket fognak hozni, hogy ellenőrzés alá vonják. De az emberszív rossz lett, és megint új, elidegenedett és még rosszabb dolgok fognak felmerülni. Akkor megint hoznak valamilyen törvényeket. Éppen ezen a módon zárja be magát az emberiség, a végén olyan nagyon bezárja magát, hogy már egyetlenegy kiút sem létezik. Azonkívül ez aztán ennek megfelelően sok-sok társadalmi problémát is hozhat magával.

A *yin* és *yang* tanítása szerint a nőneműnek éppen gyengédnek és nem keménynek kell lennie. A hímnemű a *yang*hoz tartozik, és a keményhez, és így a nőnemű éppen a *yin*hez és a gyengédhez tartozik. Ha a gyengéd és a kemény összevegyül, az garantáltan nagyon harmonikus. Ma nincs úgy, hogy a férfiak szívesen zaklatnak nőket, hanem a társadalom romlott; mindegy, hogy férfiak vagy nők, mindannyian zaklatnak másokat. Ehhez jön még most az újkorban a *yin* és *yang* felcserélődése.

Ez Kínában mutatkozik meg a legfeltűnőbben. Nézd csak meg a sportolókat, több nő nyert díjakat, de a férfiak nagyon keveset. Ezt mármost így gondolom. Miért van ez így? A *yin* mindennél nagyon erős lett, és a *yang* nagyon gyenge. Ez a tényező a *yin* és *yang* felcserélődéséhez vezethető vissza. Ehhez jön még az úgynevezett női emancipáció propagandájának a mellékhatása. A társadalom erkölcsének a romlottsága okozta az emberszív átváltozását a társadalomban. A valóságban a szíve mélyén egy nő sem szereti, ha a férje olyan, mint egy birka, mint egy nő, nem igaz? Felmérgelődik azon, hogy a férje nem olyan, mint egy férfi, és nem tud kemény lenni. De ha valóban kemény lesz, az asszony ezt megint csak nem tudja elviselni. Az nincs úgy?

Az emberiség összes jelenségének a romlottságánál, főként az összesnél az emberek nem tudnak az alapvető ok után kutatni. A konkrét problémákat a konkrét problémákon belül oldják meg. Ha itt merülnek fel problémák, törvényeket hoznak; ha ott merülnek fel problémák, törvényeket hoznak. A végén már úgy be van zárva az ember, mint egy ketrecbe, és már mozogni sem tud. A végén a törvények szemszögéből nézve többé már nincs kiút. Mindannyian, akik törvényeket hoznak, másokat akarnak megzabolázni, nem gondoltak arra, hogy másfelől a törvények őket is megzabolázzák. Így az emberek elviselik mindazt, amit saját maguk számára teremtettek. Nem ilyen az alapelv? Ezért nem kellene követnetek e társadalom nézetei elidegenedésének a tendenciáját és elősegítenetek őket – a hétköznapi emberek így akarják csinálni, és mi is velük csináljuk. Miért mondom én, hogy nem szabad a hétköznapi emberekhez hasonlóknak lennünk? A hétköznapi emberek nem tudnak ilyesmit belátni.

Az emberiség alapvető kiútja nem abban rejlik, hogy az embereket valamilyen törvényekkel ellenőrzés alá vonják, hanem abban, hogy a *de*-t műveljék a világon. Ha az összes ember erkölcsé megemelkedik, többé nem létezik majd az, hogy emberek embereket zaklassanak. Mindenki tiszteletet mutat másokkal szemben, létezhetne akkor még olyan sok rossz ember? Még csak rendőrökre sem lenne szükség többé. „Ráadásul még jobban is viselkedem, mint hogyha te, a rendőr ellenőriznél engem – akkor miért lenne szükségem még rendőrökre?” Mindenki nagy hangsúlyt fektet a *de*-re, miért lenne szükség törvényekre? Tudjátok, hogy sem a régi korok Kínájában, sem a világ más tájain nem léteztek azok a törvények, mert az emberek erkölcsi mércéje nagyon magas volt. Hol léteztek törvények? Csak a király nagyon egyszerű szabályai léteztek. Az emberek az erkölcs mércéjével ítélték meg a jót és a rosszat. Hogy te egy dolgot jól vagy rosszul csináltál, egyedül csak azon múlt, milyenek voltak az erkölcsi nézeteid. „Ennek az embernek nincs *de*-je.” Ezzel az egy mondattal már ítéletet is mondtak róla. A bíró a jogi eljárásnál szintén ezen a módon ítélkezett: *De* nélküli emberek botütéseket kaptak; a még rosszabbakat lefejezték; ez az ember már nem ember többé, fejezd le, megrontotta az emberi etikát, és nem kellene többé élnie. Egy ember a világon él, és vannak emberi erkölcsi normái, emberi erkölcsé van, és irányvonalai a cselekvéshez. Ha ezt elvesztette, akkor hasonló egy állathoz; minek kellene akkor még élnie? Akkor nem fogják kiselejtezni? Az már nagyon nehéz, ha a mai emberek gondolatait meg akarja változtatni valaki. Ti láttátok a nő-jelenséget, ami ma felmerült, – más területeken talán nincs szintén így? Túlságosan sok probléma létezik az emberi társadalomban, és az egyedüli kiút az emberszív helyreigazítása.

Kérdés: *A fiatalok házasodni akarnak, ez ragaszkodás?*

Mester: Ha szerzetes lettem volna, és a templomban terjesztettem volna ezt a *Fát* – nem szükséges a fehéréről, más népek embereiről beszélnünk, még a szárazföldi Kínában sem megy sok ember a templomba –, úgy nem lett volna lehetséges, hogy még több ember, aki valóban megkaphatja a *Fát*, kapja meg a *Fát*. Mivel mármost a társadalomban terjesztem, és egy ilyen formát használok, annak érdekében, hogy megkapjátok a *Fát*, akkor nekünk meg kell felelnünk ennek a társadalmi formának, a normál emberek életének és annak a magatartásnak, amelyik egyúttal lehetővé teszi a művelést az embereknek. Tehát az effajta terjesztés formáinál és az összes különböző részleteinél gondos elrendezéseket végeztünk.

Ha a templomba mentem volna, nem lett volna szükséges megházasodnom. Azt is tudom, hogy a jövőben különösen sok ember létezik majd, aki ezt a *Fát* tanulja. A jövőben minden ember tudni fogja; mindegy, hogy fehér, sárga vagy valamilyen más fajta ember vagy, teljes bizonyossággal tudni fogod. Akkor egy nagyon nagy probléma merül majd fel – mit lehet tenni, ha többé senki sem házasodik? Az emberek persze utánozni akarnak engem. Hiszen én a *Fát* magyarázom, miközben a saját viselkedésemet is tanítom. Úgy tűnik, ha bármit csinálok, némelyek utánozni akarnak, még abban is, hogy milyen ruhát veszek fel, vagy milyen kalapot viselek. Ezért nagyon odafigyelek az

ilyen nagy és kicsi dolgokra. Én nemcsak az ortodox *Fát* terjesztem, hanem őszintén is kell viselkednem. Láttatok azt a fényképet, amelyiken kasaját viselek, ezt a jövőben hivatásosan művelődő tanítványok számára hagyják hátra. És az, hogy én a *Fofát* a hétköznapi emberek társadalmában terjesztem, miközben nyugati öltönyöket viselek – ez az első alkalom a menny és föld teremtése óta; ilyesmi még sohasem létezett. A *Fát* ilyen módon terjesztjük, és így a művelésünknek meg kell felelnie ennek a társadalmi formának.

Ha a viselkedésben valahol hibák léteznek, akkor a jövőbeli emberiség nagyon nagy változást fog megtapasztalni. Ti mindannyian tudjátok, hogy a buddha nem eszik húst. Nagyon sok művelési iskola létezik, bár nem mindegyik iskolában szemlélik olyan abszolút módon a húsevést, mint a buddhizmusban, de a művelésnél nem kell makacsul ragaszkodni a húshoz. Ha én ezt a *Fát* a hétköznapi emberek között terjesztem, és a művelőket a hétköznapi emberek között hagyom művelődni, és olyan sok ember létezik, aki tanulja, tehát ha én nem ennék húst, akkor a jövőbeli emberek sem fogják enni azt; az emberiség életmódbeli szokásai és élelmiszerei mind meg fognak változni. Azonban az istenségek is tudják, hogy a húseteleknek ténylegesen az a hatásuk, hogy kielégítően megerősítik az emberi testet; ezeket nem lehet vegetáriánus ételekkel helyettesíteni. Ez biztos. Természetesen mi, művelők másak vagyunk. Ha a művelők nem esznek húst, annak ellenére a testük nagyon jó, mert ők művelik magukat. Ha valaki egy hétköznapi ember, és nem műveli magát, ha nem eszik húst, garantáltan alultápláltságban szenved. Ez biztos.

Ha az ember nem házasodik meg, ha az emberiségnek nincsenek utódai, akkor nincs mindennek vége? Minderre tekintettel voltunk. Egy buddhista művelő számára, aki szerzetes vagy apáca, tényleg létezik az előírás, hogy nem házasodhat meg; a különböző művelési módszereknél azonban ez nincs feltétlenül így. Korábban, a különböző történelmi korszakokban, az emberiség különböző történelmi korszakaiban, az emberiség különböző civilizációs korszakaiban azok a követelmények, amiket a művelés állított fel az emberekkel szemben, szintén különbözőek voltak.

A nem-házasodás célja két dolognak, az ember vágyának és az erotikus vágyakozásának az eltávolítása. De ha valaki a hétköznapi emberek között műveli magát, és már az elején ilyen módon jár el, ez nem megy, mert az emberiségnek még tovább kell szaporodnia. Hiszen nálunk sokan vannak, akik a hétköznapi emberek között művelik magukat; tehát ha hagyod, hogy a művelők a hétköznapi emberek társadalmában műveljék magukat, de ugyancsak mindnyájuktól megköveteled, hogy szakadjanak el a hétköznapi emberek társadalmának az életétől – ha a hétköznapi emberek társadalma valóban nincs többé ott, ez egyáltalán nem megy! Bár látod, hogy az emberiség nem jó, de egy része ennek a mi világegyetemünknek, amelyik fentről lefelé áthúzódik; és szintén egy része e *Fá* megtestesülésének a legalacsonyabb szinten. Nem megy, ha az emberiség nincs többé ott. Néhány egyedi ember számára azonban, ha ti nem akartok házasodni, az sem tesz semmit. Ez a ti saját ügyetek, és szintén nem téves. De egyvalamit: Ha ő nem házasodik meg, ennek nem kellene ragaszkodásnak lennie nála. Nem kellene téves módon egy akadályt felállítanunk, nevezetesen, hogy csak akkor juthat el a beteljesüléshez az ember, ha szerzetessé válik.

Például az emberek azoknál a műveléseknél, amelyeket néhány ezer éven keresztül hagytak hátra – mindegy, hogy buddhista vagy taoista iskolák, vagy eredeti katolicizmus, a kereszténység –, vagy azok, akik a hegyekben művelik magukat, mindezek az emberek nem házasodnak meg. Így az emberek megértésének a szemszögéből egy ilyen nézet keletkezik: Ameddig az ember műveli magát, nem házasodhat meg. Ez egy nagyon nagy zavarás a mi *Dafánk* mai terjesztése számára a világon. Ennek az akadálynak semmi esetre sem kell ahhoz vezetnie, hogy azok a tanítványaink, akik nem hivatásosan művelik magukat, ne házasodjanak meg. A mi mai művelési formánk éppenséggel pontosan ilyen, hogy te ebben a legbonyolultabb embertömegben emelkedsz meg; és nem csak olyan, hogy a melléktudat emelkedik meg, vagy valami mást művelsz. Így a legbonyolultabb hétköznapi emberek között kell megacéloznod a szívedet. Azoknak a tanítványoknak, akik nem hivatásosan művelik magukat, feltétlenül meg kell felelniük a hétköznapi emberek társadalmi állapotának. Ez egy szigorú része ennek a *Fának*. Vajon megértettetek engem? A vágy és az erotika azonban ragaszkodás, amelyet feltétlenül el kell távolítani. Ne hagyjátok, hogy a korábbi ősi művelések vagy az ősi vallások művelési módszerei téves benyomást keltsenek, mintha nekünk a művelésnél szintén ugyanúgy kellene cselekednünk. Nem, az nincs úgy. A mai művelési formánk pontosan az a művelési módszer, amit én hátrahagytam nektek; minden, bezárólag e *Fánk* mai terjesztésének a különböző követelményeivel és formáival, a későbbi embereknek hagyandó hátra.

Mindannyian ismeritek a kifejezett szabályozásainkat, mint például: nem avatkozunk be a politikába, nincs semmilyen hivatalos szervezetünk valaminek az igazgatására; nincs semmiféle hierarchiánk, és nem kerülünk érintkezésbe pénzzel; ez a *Fá* teljes bizonyossággal nem adhat hivatalos címet az embereknek. Teljesen mindegy, hogy mit is csinálsz a társadalomban, vagy milyen magas a hivatalod, mindez nem probléma, és ez nem is befolyásolja a művelésedet. – Ezek a hétköznapi emberek társadalmának a dolgai. A te művelésed művelés, azokat a dolgokat, amiket a hétköznapi emberek között csinálsz, el kell választani a művelésedtől, ez két dolog. A hétköznapi emberek közötti munkád például előnyös a hétköznapi emberek társadalmának és az emberiségnek, eközben *de*-t gyűjtesz, és ez nem művelés, ez két különböző dolog, semmi esetre sem kellene egy kalap alá venni őket. Némelyek azt mondják: „A munkám által *de*-t gyűjtök, és jótetteket csinálok, és így a jövőben eljutok a beteljesüléshez.” Ha egy ember nem műveli magát valóban, ha ő egy vallás elnöke, vezetője – még ha templomokat és buddha-szobrokat is épít, nem juthat el a beteljesüléshez. Ez önigazolás. A munka az mármost munka, és sohasem helyettesítheti a művelést. A művelés az mármost művelés, a hétköznapi emberek dolgai azok mármost a hétköznapi emberek dolgai, ha a vallásokért csinál valamit az ember, akkor ezt szintén a hétköznapi embereknek csinálja, a szerzetesek és az apácák nem buddhák. A buddha az emberszívet ismeri el, és nem a vallást, ez két különböző dolog, ezt nem kellene egy kalap alá venni.

Kérdés: *Tanár, a shenzheni és guangzhoui tanulók nevében köszöntöm Önt. Amikor idejöttem, azt mondták nekem, hogy feltétlenül át kell adnom az üdvözlőleveleket.*

Mester: Mondd meg nekik, hogy minden tanítvány az egész idő alatt a Tanár szívében van.

Kérdés: *A gimnáziumi tanulók előtt az egyetemi felvételi vizsga áll, nagyon elfoglaltak az iskolával, és így picit kevesebbet végzik a gyakorlatokat. Mit lehet tenni?*

Mester: Ez nem probléma. A mi művelésünkénél a gyakorlatok segédeszközök a beteljesüléshez. Bár nagyon fontosak, de ami még fontosabb nálunk, az az ember szívének a művelése. Ha a szívedben te egész idő alatt művelőnek tekinted magad, ha te egy bizonyos időn belül – még akkor is, ha egy nagyon hosszú időn belül – annyira elfoglalt vagy, hogy valóban nem tudsz gyakorlatokat végezni, de a szívedben egész idő alatt művelőnek tekinted magad, és ennek megfelelő követelményeket állítasz fel magaddal szemben, akkor a művelési energiád növekedni fog. De egyvalamit: „Mivel a Tanár mármost így mondta, többé nem végzünk gyakorlatokat”, ez nem megy, akkor a másik végletbe megy az ember. A különleges esetekre különleges elrendezések léteznek. Mert a *Fofá* határtalan; mit jelent az, hogy a *Fofá* határtalan? Elégséges eszköze és útja van, mindenféle módszere van, hogy megváltsa az embereket, és ez minden egyes valaki helyzetére irányul.

Kérdés: *Tanár, holnap megengedett videofelvételeket készíteni?*

Mester: Talán mindannyian hallottatok arról, hogy a szárazföldi Kínában nagyon sok ember létezik, aki az általunk terjesztett *Fát* tanulja; és most egyáltalán nem is tartok többé tanfolyamokat. A szárazföldi Kínában nem is találkozok többé a tanulókkal, a valóságban már három éve nem találkozom többé a szárazföldi Kínában élő tanulókkal. Mégis egyre több ember tanulja, és ez felkelti a társadalom figyelmét. Látszik, hogy olyan sok ember tanulja, azonkívül az emberek jónak találják, mihelyt megtanulták. A ti szavaitokkal: Miután az emberek megtanulták, mindannyian nagyon állhatatosak a művelésnél. Tehát ha az emberek száma nagyon nagy lett, ez talán ahhoz fog vezetni, hogy egyes emberek a kínai társadalomban elgondolkodjanak erről. Sok ember fog engem és a *Fát* a hétköznapi emberek gondolataival megítélni. Az is nagyon nehéz, hogy valami jót tegyél az embereknek, mert az emberszív nem őszinte. El kellene kerülnünk az ilyen szükségtelen problémákat, és ezért nem engedtem meg, amikor újabban egyes országokban a tanulókkal találkoztam, hogy hangszalagra vagy videokazettára vegyék fel. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy ezeket a dolgokat a lehető legkevésbé kell továbbítani Kínába. Ámbár mi nem avatkozunk be a politikába, és természetesen semmilyen politikai problémák nem léteznek, a rossz emberek mégis ki fogják tépni a szövegkörnyezetből, hogy sabotáljanak, mert az utolsó dolog, amit akarnak, az a béke. Mindenekelőtt nem akarunk problémákat előidézni, hogy ezt a mi *Fánkat* helyesen, hibátlanul és egyetlenegy eltérés nélkül lehessen hátrahagyni az emberiség és a jövő számára. Ha valami szükségtelen kárt szenvedünk el, ez a jövőben egy nagyon sajnálatraméltó dolog lesz. Nem szabad csak mostanra felállítanunk elgondolásokat.

Legyenek azok hangszalag- vagy videofelvételek, a jövőben teljes bizonyossággal nem lehet megtartani őket, ez biztos. Tudjátok, hogy némelyeket ezek közül már letöröltek. Némely korábbi videofelvételeknél tehát most nincsenek többé képek, és a hangszalagoknak sincs többé hangjuk. Fokozatosan le fogják törölni őket. Némely dolgokat nem szabad ezen a módon megtartani. Én ezt határozottan a ti helyzetetekre jellemzően magyaráztam el; ha más emberek hallják ezt, náluk egy másik állapot fog felmerülni, és ők máshogyan fogják megérteni. A „*Zhuán Fálun*” mindenki számára megfelelő. Így van ez. Ti saját magatok mérlegelhetitek, ennél a dolognál semmi abszolút dolgot nem mondtam.

Kérdés: *Mester, én Sanghajból jöttem. A sanghaji tanítványok valóban nagyon hiányolják Önt. Amikor a legutolsó nemzetközi tapasztalatcsere-konferenciáról hazajöttem, és meséltem nekik az Önnel való találkozásról, könnyű szökött a szemükbe. Üdvözlésüket küldik velem.*

Mester: Mondd meg nekik, hogy nagyon sajnálom, hogy akkoriban a művelési út terjesztésénél nem sikerült eljutnom Sanghajba. Mert akkoriban, azért hogy ennek a *Fának* egy helyes utat hagyjak hátra, nem úgy cselekedtem, mint azok a másféle *qigong*-mesterek, akik úgy csinálták, mint azok, akik gyógyfüvekből készített orvosságokat árulnak az utcán, vagy körbeutaznak, hogy kiskereskedést folytassanak. Csak ha egy helyi *qigong*-szervezet, *qigong*-kutatótársulat vagy egy kormányzati részleg hívott meg, akkor mentem oda. De Sanghaj egész idő alatt egyszerűen nem hívott meg, és így ez a dolog elmaradt. Amikor aztán ott volt a meghívás, már abbahagytam a művelési út terjesztését. Úgy találok azonban, nagy kár volt, hogy egész idő alatt nem terjesztettem a *Fát* Kínának ebben a nagyvárosában. Peking mellett Sanghaj a legnagyobb város Kínában. Természetesen tudom, hogy most Sanghajban nagyon sok ember létezik, aki a *Fát* tanulja. Ami örömmel tölt el, az az, hogy úgy találok: Ámbár sohasem voltam ott, Sanghajban a *Dáfá* egész terjesztési és fejlődési folyamata mégis nagyon egészséges, és az emberek nagyon alaposan megtanulták, ez jó.

Kérdés: *Li tanár, én egy pekingi tanítvány vagyok. Az összes pekingi tanítvány üdvözli Önt.*

Mester: Tehát Peking, a valóságban nem csak Peking, a tanulóknál sok helyen ugyanaz van: Én is nagyon hiányolok benneteket. Mégsem merek találkozni veletek. Mert ha találkozom veletek, ha egy ember meglát engem, néhány óra alatt emberek tucatjai fognak jönni. Egy napon belül talán néhány ezernyi ember fog jönni, a következő napon talán több mint tízezer ember fog jönni. A más vidékekről valók is jönni fognak, úgy, ahogyan ma is sokan vannak, akik más vidékekről jöttek. És így néhány negatív megjegyzést lehetne előidézni a társadalomban. Ezért nem tudok találkozni veletek. Úgy gondolom azonban, hogy mi egy ilyen szigorú társadalmi rendszerben eltérések nélkül tudtuk továbbadni ezt a *Fát*, ez tehát azt jelenti, hogy a történelemben egy nagyon szigorú időszakban jutottunk át egy vizsgán, ezért a jövő minden történelmi időszakában elpusztíthatatlanok maradhatunk, nem igaz?

Kérdés: *Némely tanulók „Zhuán Fálun” könyveket hoztak magukkal Hongkongból és Kínából, szabad árusítani őket a konferenciateremben?*

Mester: Ha nekünk kéznél van a „*Zhuán Fálun*”, és a konferencián valami jót akarunk tenni másoknak, kedvező feltételt teremteni azoknak a tanulóknak, akiknek nincsen könyvük, úgy gondolom, hogy ez nem hibás. Ezt lehet csinálni. Mert ezáltal nem fogtok dicsőségre és gazdagságra törekedni. Ennél nincs probléma. De hogy elkerüljük a negatív hatásokat más területeken, tudomásukra kell hoznunk az USA-ban levő illetékeseinknek, mielőtt ilyesmit csinálunk. Úgy gondolom, ennél nem létezik semmilyen probléma.

Miután ti – az itt jelenlevők – utolsó alkalommal találkoztatok velem, egy időn át már átmentetek egy művelési folyamaton. Én úgy gondolom, hogy nektek, mindnyájatoknak már van egy bizonyos megértésetek a *Fá* számára, és nem fogtok könnyelműen cselekedni. Miért hagyatkozhatok ilyen nagyon rátok? Mert ti tudjátok, mit terjeszték én. Mi semmit sem kérünk, csak az emberszívet. De ha az emberszívet még csak meg sem lehet változtatni, akkor ennek a *Fának* semmi haszna sincs. A kényszer semmilyen formája sem tudja megváltoztatni az emberszívet, ezért nem olyan módon csináltuk, hogy ezeket vagy azokat az előírásokat állítsuk fel, hogy megköveteljük tőletek, hogy így vagy úgy cselekedjete. Mi nem így csináltuk. Az ok, amiért ez a *Fá* egészségesen tud fejlődni, és egyre több ember tanulja, és amiért olyan jó hatást lehet megcélozni a társadalomban, éppen abban rejlik, hogy a *Fá* már a szívetekben van, és tudjátok, hogyan kell csinálnotok. Nem szükséges többé, hogy valaki megmondja nektek, mit kell tenni; nem szükséges megmondanom nektek, mit kell tenni;

ezért rátok bízhatom magam. Ha valaki közülünk, jelenlevők közül nem cselekszik jól, a többiek ezt azonnal látják. Mert a *Fá* itt van, létezik a *Fá* a megítéléshez. Ez garantáltan így van.

Kérdés: *A Tanár a Fát terjesztéséről beszél; nemcsak nekünk, kínaiaknak terjeszti, hanem más fajoknak is. Remélem, hogy a Tanár adhat nekünk útmutatásokat, hogyan terjeszthetnénk ezt a Fát nagy terjedelemben másoknak.*

Mester: Itt sincsenek különösebb szabályaink, mert a *Fát* éppen azért terjesztjük, hogy az embereknek adjuk. Most létezik már a könyv németre lefordított változata, a japán, koreai, francia, angol, és még az orosz változat is és így tovább. Mindenesetre már sok létezik. Az olasz változatot, úgy tűnik, szintén éppen most fordítják. A más nyelvekre történő fordítás is gyorsan halad.

Ezen a területen a fordító-csoportok már elvégezték a munkát. Mert ha az anyagok ott vannak, az emberek elolvashatják őket. Ami azt illeti, hogyan kell terjeszteni, ennél sincsenek szabályaink, hogy így vagy úgy kell csinálnotok. Gondolom, ha ezt a *Fát* terjesztjük, arra is gondolunk, hogy ez a *Fá* jó, ezért tudjátok értékelni. Pontosan azért akarod másoknak elmondani, mert jó. Tehát ennek a *Fának* az egész terjesztése ilyen úton és módon zajlik, hogy szívtől szívhez, embertől emberig terjeszted. Nagyjában és egészében véve egy ilyen formát használunk. Kínában már több mint húszmillió ember van, aki valóban műveli magát. Ezekhez jönnek még azok, akik fél szívvel művelik magukat. Jelenleg száz millióan vannak. A társadalomban azonban, a felszínen úgy tűnik, mintha teljes nyugalom lenne, és senki sem tudna róla. Mert mindannyian szívtől szívhez, szájról szájra adják tovább. Ez egy nagyon nagy tendencia. Nem léteznek különleges szabályok; saját indíttatásból csinálja az ember. Bizonyára megértettétek, mire gondolok? A forma tekintetében semmiféle dolgot sem rögzítettünk le, mert a buddhista rendszerben minden lény átfogó megváltásáról beszélnek. Tehát emberek megváltása – ezzel nem arra gondoltunk, hogy te váltasz meg embereket, mert te még a művelésnél vagy, teljes bizonyossággal nem válthatsz meg embereket. Tehát ha másoknak bemutatsz a *Fát*, ez a legjobb segítség másoknak, hogy megkapják a *Fát*. A jövőbeli emberek tudni fogják, milyen értékes ez. Teljesen mindegy, hogy mennyi pénzt, mennyi jó dolgot adsz nekik, az nem olyan jó, mint ezt a *Fát* adni nekik. Lehetővé teheti, hogy egy vidék, egy nép, egy ország, sőt az egész emberiség erkölcsé újra megemelkedjen, és az emberek boldogan és harmonikusan élhessenek. Csak ha ilyesvalami van itt, akkor tud az emberiség egészségesen fejlődni.

Kérdés: *Miután megtanultam a Fálun Fofát, az első gondolatom az volt, hogy jól dolgozzak; jól végzem a munkámat, és ha valóban van szabad időm és nincs semmi tennivalóm, akkor olvasom a könyvet.*

Mester: Nem ez a legjobb akkor? Némely dolgok, amelyekbe a mindennapokban, a munkánál vagy a társadalomban botlasz, talán valamilyen ragaszkodásra vonatkoztatva hagyhatnak téged megemelkedni. Amivel találkozol, talán arra szolgál, hogy eltávolítsd a ragaszkodásodat, vagy valaminél segítsen neked. Mihelyt egy ember a művelés útjára lép, a jövődő életében nem fognak véletlen dolgok létezni. Mert a művelést egy sorrendbe rendezik el, nincs olyan sok idő, az lehetetlen, hogy bármilyen véletlen dolgok adódjanak; mindent nagyon szorosan rendeznek el. Azokat az apróságokat, amelyekbe a mindennapokban botlotok, és amelyek látszólag véletlenül merültek fel, ne tekintsétek valami véletlennek, mert nem úgy lesz, hogy sok furcsa dolog merül fel, vagy, hogy egy másik dimenzióba mentek, és ott művelitek magatokat – úgy nem emelhetitek meg ezt az emberszívet. Még mindig ez a földi dolgokon belüli állapot marad, még mindig a hétköznapi emberek közötti konfliktusok maradnak, még mindig a hétköznapi emberek életmódja marad; az, amibe ütköztök, nem sokkal másabb, mint korábban. De ha pontosan utánagondolsz a dolgoknak, úgy találod, hogy ez mégsem ugyanaz. Mindez azért merült fel, hogy hagyjon téged megemelkedni a művelésnél.

Kérdés: *Ön a Zhenről, Shanról, Renről beszél. Bizonyos körülmények között valaki talán elárult másokat, és mi segítséget ígértünk nekik, e körülmények között elkezdtünk segíteni nekik, hogy figyelmeztetést adjanak annak a gazembernek.*

Mester: Mi ezt így gondoljuk – a könyvben is minden benne van. Tehát ha valami normális dologba ütközöl, ami feldühít, és aztán közbeavatkozol – mi nem mondjuk, hogy ez nem megy; az is rendben van, hogy egypár szót szólj ehhez, ha ebbe ütközöl. Talán nincs hatásuk a szavaidnak, talán nem stimmel az, amit mondasz. Mert te nem láthatod, mi áll a két ember konfliktusa mögött, tehát mi a sorsszerű összefüggés. Például valaki egy ökolcsapást ad egy másiknak; te úgy találod, hogy annak,

aki a másikat üti, a hétköznapi emberek szempontjából nincs igaza. Miért üti meg őt? De ha visszatolod az időt a múltba, észre fogod venni, hogy ő az élete már elmúlt részében vagy az előző életében adott neki egy ökölcsapást. Ha mi, művelők megnézzük az embert, nem szabad ennek az embernek csak ezt az egy életét megnéznünk, nekünk az összes életét meg kell néznünk. Tehát ő tartozott neki valamivel.

Ha a rendőrök foglalkoznak ilyesmivel, az megfelel az alapelvnek. Ha hétköznapi emberek hétköznapi embereket zaboláznak meg, úgy az megfelel a világi alapelveknek. Ez nincs a szabályok ellen. De én amellet lépek fel, hogy egy művelőnek nem kell olyan sokat törődnie ilyesmivel, lehetőleg ne törődjön ezzel. Miért? Mert ha beleavatkozol, könnyen cselekedhetsz hibásan, mert az nincs úgy, mint ahogyan látszik. Tehát te művelő vagy; ha feltétlenül úgy akarod csinálni, talán karmát hozhatsz létre. Feltartottad és szabotáltad ezt a dolgot. Tulajdonképpen az az istenség úgy rendezte el, hogy ő ebben az életében visszafizesse a karmáját, ez azonban nem sikerült. Akkor azoknak ketten valamikor még egyszer konfliktusba kell kerülniük. Pontosan ez a szavaim jelentése. De ha te valóban gyilkosságba vagy gyújtogatásba botlasz, és nem törödsz vele, akkor ez a *xinxing* kérdése. Te művelő vagy, még egy istenségnek is kell törődnie ezzel, nem igaz? De másfelől a tanulóink természetszerűleg alig vagy egyáltalán nem fognak ilyesmivel találkozni. Ez azt jelenti, hogy nem rendeznek el ilyesmit számadra a mindennapjaidban. Mert előnyösnek kell lennie a *xinxing*ed emelésére. Aminek semmi haszna, azzal természetszerűleg nagyon ritkán fognak találkozni a tanulóink. Szinte senki sem találkozik vele.

Ami azt illeti, hogy valaki másokat elárul, vagy a hétköznapi embereknek valamit megígért, ezek mind a hétköznapi emberek dolgai. Ha műveli magát az ember, a *Fával* kell megítélnie azt, és egy művelő mércéit megkövetelnie magától. Ha mindent a hétköznapi emberek mércéivel ítél meg – olyasmit, mint az elárulás, vagy valaminek a megígérése a hétköznapi embereknek –, akkor nem csupán egy hétköznapi ember?

Kérdés: *Az USA-ban tanuló kínai egyetemisták mindannyian egyfajta ragaszkodással tanulmányoznak néhány nagyon unalmas természettudományt.*

Mester: Holnap talán beszélni fogok erről. Elmagyarázom ezt az alapelvet: Az emberiség történelme és az emberiség tudománya a valóságban egy tévedés. A fejlődésük kiindulópontja és az emberiségről, a természetről és az anyagokról való ismeretek kiindulópontja téves, ezért okozták az emberi társadalom erkölcsének a mai pusztulását. Ez a probléma nagyon nagy, erről holnap fogok beszélni. Mégis létezik egyvalami: Ha az embereknek nincs tudásuk, ma nem olvashatnák a „*Zhuán Fálun*”-t, legalábbis nem láthatnák meg a még magasabb és még mélyrehatóbb belső értelmét. Tehát talán nem is véletlen, hogy te tudományt tanulsz. A jövőbeli emberiség egy új tudományos álláspont szemszögéből fog fejlődni, ehhez is szükség van tudásra.

Úgy gondolom, hogy *Dáfá*-tanítványként akkor már természetes módon tudni fogod, hogy mi a teendő. Mindez talán nem véletlen, ezért tanul, amit most tanulnod kell. Nem kellene olyasminek tekintened, amihez ragaszkodsz. Hallottam, hogy egy tanuló otthagya az egyetemet, mert valamit rosszul csinált, amikor éppen az USA-ba érkezett. Azt mondom, az elején talán csinált valami hibásat, és most még egy további hibát csinált. Mivel ez mármost így lett, az embernek nem kellene saját kezüleg nehézséget okoznia a későbbi életének: Némely hibás tetteket nem lehet ugyanolyan módon jóvátenni; a szívében felismeri az ember a hibát, és tudja, hogy később már ne csinálja úgy, ameddig az ilyen dolgokat később jobban csinálja, és a hibákat teljesítményekkel egyenlíti ki, az megy. Úgy gondolom, ha így csinálja, akkor egy probléma sem létezik. Ilyen dolgoknál nem követeljük meg tőled, hogy feltétlenül visszajukra fordítsd és visszafizesd őket, mert hibásan csináltad. Nem fogjuk így csinálni. Ez azt jelenti, hogy nem kellene nehézségeket okoznod a művelésednek és az életednek. Neked, mint egyetemistának, most csak azt mondhatjuk, hogy jól kell tanulnod; mivel egyetemista vagy, jól kell tanulnod.

Még akkor is, ha valamilyen más munkát végzel, mivel az a hétköznapi emberek társadalmának egyfajta munkája, a hétköznapi emberek társadalma alapelveinek a szempontjából ennek a rétegnek a dimenziójában az emberi társadalomnak szolgál, és neked szintén jól kell elvégezned azt. Mert az emberiség szintén a kozmikus *Dáfá* egyik élet-jelensége a legalacsonyabb szinten.

Kérdés: *Tanár, a német tanítványok nevében köszöntöm Önt.*

Mester: Láttam a Németországból érkező meghívást is. A múlt év novemberében, amikor hideg volt, Oroszország is meghívott. Ha melegebb lesz, találok majd időt arra, hogy odamenjek.

Kérdés: *Tanár, tulajdonképpen én is kivándoroltam Japánba, mi mindig is óhajtottuk, hogy Ön Japánba jöjjön, ha később lehetősége lenne rá.*

Mester: Amikor *Guangzhou*-ban tartottam tanfolyamot, egy Japánból való ember is hallgatta az előadást. A tanfolyam után visszatért Japánba, és megszervezett ott néhány embert; mindannyian japánok voltak, láthatólag mindannyian idősebb emberek, akik tanulták. Ő tanult és tanult, és mégsem tudta letenni a korábbi *qigong*-ját, ezért egész idő alatt nem vettük fel vele a kapcsolatot. Mivel azok, akiknek megtanította, szintén nem voltak tiszták, így az egész idő alatt nem vettük fel vele a kapcsolatot.

Kérdés: *A férjem persze japán, de nagyon szereti a Dáfát, nagyon jónak találja.*

Mester: Ez talán a kulturális különbség. Ámde úgy gondolom, ha a japán valóban tudja tanulni, könnyebben tanulhatja, mint egy fehér. Mert a keleti emberek gondolkodásmódja azonos. A nyugati emberek gondolkodásmódja más, mégis miután a nyugati emberek megtanulták, az sem rossz. Egyszer voltam Japánban. De csak körülnéztem egyszer, hogyan volt a japánokkal.

Kérdés: *Ha ez a Dáfá a jövőben az emberek szívének a Fája lesz, hogyan lesz akkor a társadalomtudományok területén, tehát a filozófiánál, irodalomnál és így tovább, hogyan fognak kinézni?*

Mester: Minden meg fog változni. Azonkívül teljesen új lesz. Az emberek ismeretei erről a társadalomról, az emberekről, mindenről meg fognak változni. Tehát ma Pekingben sok tanulóknak létezik, aki tudja, hogy ő más, mint a többiek; közöttük terjed egy mondat: „Mi vagyunk az új emberiség.” Természetesen én nem hagytam helyben ezt a kijelentést; mármint így gondolom. A gondolkodásmódok és felismerési módok teljes bizonyossággal másnak lesznek, mint a mai emberekéi. Ez biztos. Miközben egyre mélyebben tanulod ezt a *Fát*, mindenről megújított ismereteket fogsz kapni. Minden jelenlévő viszonylag magas tudományos fokozattal rendelkezik, sokan közülük egyetemisták, akik külföldön tanulnak. Ha megpróbáljátok fokozatosan érzékelni, észre fogjátok venni, hogy az emberiség minden dolga és a te felismeréseid is változnak. Mert éppen most mondtam, hogy az emberiség fejlődése, az emberiség ismeretei az eredetéről és a forrásáról – az az evolúciós elmélet egyáltalán nem létezik. Az anyagról való ismeretek, a világegyetemről való ismeretek, az életről való ismeretek, a mi valós világunkról való ismeretek és ezekről a kozmikus terekről való ismeretek, minden egy hibás álláspontból kiindulva fejlődött ki.

Kérdés: *Mikor megy be a fő-összellelem a...*

Mester: A fő-összellelem normális módon röviddel a születés előtt megy be. A pontos idő azonban nincs lerögzítve. Talán éppen a születés előtt, talán némi idővel a születés előtt, egy fél hónappal előtte, egy hónappal előtte vagy még korábban, ez is lehetséges.

Kérdés: *Mi a véleménye arról, hogy az emberiség embereket klónoz.*

Mester: Ha az emberiségnek nincsenek többé erkölcsi normái, minden lehetőséget meg fog csinálni. Ha ilyen emberek születnek, nincs elképzelésük a szülőkről, és nincs elképzelésük az emberi etikáról és erkölsről, ez nagyon szörnyű. Ráadásul pontosan ugyanolyannak is klónozhatnak egy embert, hogy kicseréljék ezt az embert, és aztán megölik ezt az embert. Csak ha az emberiség erkölcsé megromlott, akkor bukkan fel ilyesmi. De nálatok, úgy gondolom, nem fog ilyesmi felmerülni, hogy embereket klónozzanak, mert az istenségek nem engedik meg ezt. Még ha valóban klónoztak is egy embert, ő nem ez az ember, csak egy démon tapadhat rá, az istenségek nem fognak neki összellemet adni.

Kérdés: *Ha a félvérek művelik magukat, melyik világba jutnak akkor?*

Mester: Emberként egy félvér már elvesztette a mennyben levő emberfajnak való megfelelést. Művelőként tehát nem fektetnek hangsúlyt a külsejére, ez akkor az összellemén múlik. Ha az összelleme fehér, akkor fehér; ha az összellelem sárga, akkor sárga; ha az összellelem fekete, akkor fekete. Ha műveli magát, az egy másik dolog.

Kérdés: *Művelhetik magukat sikeresen a félvérek?*

Mester: Az, hogy egy ember művelheti-e magát, hogy sikeresen művelheti-e magát, saját magától függ. Ha egy félvér tovább tudja művelni magát, éppúgy eljuthat a beteljesülésig. Ha sikeresen művelte magát, oda fogják besorolni, ahonnan az összelleme származik.

Kérdés: *Mit vesztett el egy félvér, ahogyan Ön legutóbb mondta?*

Mester: A testeit vesztette el, amelyek fentről lefelé áthúzódnak. Én úgy mondom, a sárga emberek számára fent sárga emberek léteznek, a fehér emberek számára fent fehér emberek léteznek, ezt a szálát vesztette el.

Kérdés: *Ön azt mondta, hogy a babának csak azután van összelleme, miután megszületett. Akkor ez azt jelenti, hogy a terhesség alatt nincs élete? Kérem, magyarázza el ezt.*

Mester: Nem. Bármilyen tárgy – én egy ilyen mondatot mondtam... Ha bármilyen tárgy létrejön, már bele is megy egy élőlény. Ha egy terméket állítanak elő a gyárban, bármit – te látod, hogy így néz ki; mindennek van élete. Ha a baba embriója még nagyon kicsi az anyjának a testében, mihelyt ez a kis húspontocska létrejön, már van élete. De hogyan lehetne akkor élete összelleme nélkül? Összelleme nélkül – önmagában is van életereje. Mert egy embernek a saját énjén kívül van – a korábbi műveléseknél talán nem beszéltek három lélekről és hét szellemről? Természetesen nagyon pontatlanul mondták. Mármost így gondolom. Ez azt jelenti, hogy a fő-összellemed mellett még más tényezők is léteznek a testedben, amelyek egy ember életét alakítják. A hús-vér testnek önmagában is vannak még olyan élőlényei, amelyek a szülei alakjával rendelkeznek. Az apa és az anya alakjainak is van életük. Az emberi test önmagában véve mármost nagyon bonyolult.

Kérdés: *Akkor a magzatelhajtás szintén ölésnek számít?*

Mester: Ez így van. Ha valaki terhes, és elhajtja a magzatot, az pontosan ölés. Teljesen mindegy, milyenné vált az emberi erkölcs, hogy az emberiség és a törvények ezt elismerik vagy sem – a törvények nem képviselhetnek istenségeket –, ha te öltél, akkor pontosan öltél. Te azt mondd, hogy a törvények szempontjából nem öltél, de ezt az emberek mondták. Mi észrevettük, hogy a női klinikákon sok baba létezik – a közelükben levő dimenziókban sok élőlény létezik hiányzó végtagokkal, vagy teljes végtagokkal, de nagyon kicsi lények, gyerekek, ők ott tartózkodnak, és sehova sem mehetnek. Tulajdonképpen ezek az élőlények újrászülettek volna, talán meglett volna a jövőjük, talán így vagy úgy sok évet éltek volna, és aztán újra a reinkarnáció körforgásába léptek volna. De mielőtt megszületett, te megölted. Így ezt a hosszú időt nagy szenvedéssel kell elviselnie, egy ilyen kicsi élet, egyedül, és olyan szánalomra méltó! Addig kell várnia, amíg az idő, amelyet az ég határozott meg számára az embervilágban, teljesen elmúlik, csak azután léphet be újra a reinkarnáció körforgásába. Tehát te egyszerre egy ilyen szenvedéssel teli helyzetbe hoztad, mit gondolsz, ez nem ölés? Azonkívül még a karma is nagyon nagy.

Kérdés: *Művelheti még magát valaki, ha ez a karmája van?*

Mester: Igen, természetesen művelheti magát. Én mégis azt mondom, mivel a kozmikus *Fá* harmonizáló, ha a *Fát* egy fix szinten szemléli az ember, akkor az abszolút. Különböző szinteknek különböző *Fájuk* van. Minél magasabbak a szintek, annál világosabbak a felismerések az alapelvekről. Mert ha valóban a beteljesülésig tudod művelni magad, ők teljes bizonyossággal a te világegyetemedben lesznek élőlények. Így némelyek azt gondolnák: „Akkor hát öljünk.” Aki így gondolkodik, teljes bizonyossággal nem művelheti magát sikeresen. Ha nem művelheted magad sikeresen, még csak vissza sem tudod fizetni azoknak az élőlényeknek, amelyeket megöltél. Jól megértettétek, mire gondolok? A művelés újra jóvá tehet ilyesmit, de valóban művelnie kell magát az embernek, a beteljesülés után megnézik az okot és a hatást.

Kérdés: *Feltéve, hogy az ember hús évvel ezelőtt hajtotta el a magzatot, akkoriban nem tudott semmit erről, és a magzatelhajtás megengedett volt. Ha most művelni akarja magát, akkor mi van? Hiszen olyan nagy karmája van?*

Mester: Neked csak művelned szükséges magad. A valóságban sokan közülünk, ki tudja, hogy az összes életük során melyikben mit csináltak, és ki tudja, melyik életükben adósodtak el nagy karmával. Minden mai ember meghempergett a karmában, és idáig jutott. Már senki sem létezik többé, akinek nincs karmája. Úgy tűnik, mintha olyanokat sem lehetne találni, akik sohasem ölték. Az ölés nem vonatkozik feltétlenül az emberi életre. Mivel mi meg tudunk váltani téged, mivel te művelheted magad, és már megkaptad a *Fát*, nem kell többé ilyesmire gondolnod. Műveld magad

nyugodtan tovább, én mindent el fogok rendezni. Ha el fogsz jutni a beteljesülésig, nagyon jól meg lehet oldani ezt a dolgot.

Kérdés: *Németországban néhány Fálun Dáfá-tanuló vadász. Ezek azt mondják, hogy a rókák rátapadhatnak az emberre, és nem jók. Mostanáig ezt még nem fogadtam el.*

Mester: A rókákról önmagukban nem beszélünk, a jövőben talán nem fognak többé létezni. De művelőként lehetőleg minél kevesebbet csináljunk olyasmit, mint ölés, mi még együttérzéssel is rendelkezünk. Azonkívül, ami azt illeti, hogy a rókák rátapadnak az emberre: sok róka kapott intelligenciát; intelligencia nélkül némely rókák nem tapadhatnak rá az emberre.

Kérdés: *A jövőben az emberiségnek tovább kell művelnie magát felfelé?*

Mester: Ha az emberiség a jövőben eljutott ahhoz az időhöz, akkor közületek már majdnem mindenki befejezte a művelését. Ez azonban szintén nagyon gyorsan jön. A jövőben a hang- és videofelvételeket nem hagyják hátra a jövőbeli embereknek. A jövőbeli emberek semmit sem fognak tudni az alakomról. Néhányan azt mondják, hogy én sok mennyei titkot árultam el. Valójában a jövőbeli emberek nem hallottak engem a *Fát* magyarázni. A mai emberek az utcán nem tudják, ők nem hallották a *Fát*. Természetesen, ha ti mindannyian valóban a beteljesülésig műveltétek magatokat, és elmentek, akkor én az istenségeknek magyaráztam el a *Fát*. Ezért hát nem árultam el ezeket a mennyei titkokat az embereknek. A jövőbeli emberek egy nagyon szép korszakba fognak belépni, a jövőbeli embereknek, mindnyájuknak nagy szerencsájuk van. A mostanival összehasonlítva a művelés nehezebb lesz, mert a környezet jobb lesz, és nem létezik olyan sok szenvedés, ezért egyáltalán nem olyan egyszerű művelniük magukat. De másképpen mondva ez megint csak normális is. Az embervilág többé nem is olyan fájdalmas és rossz, a normális művelés korszakába lép be az ember.

De a művelés nagyon fájdalmas. Nem csak az a szenvedés létezik, amit elviselsz. Korábban én mondtam egy mondatot: Rettenetes hideg a magasban⁴. De amire én gondolok, az más, mint az, amire a hétköznapi emberek gondolnak. Ez azt jelenti, miközben emelkedik a színted, emelkedik a művelési energiád, velük együtt emelkedik mindened, a gondolkodásmódod is megváltozik, ezért észre fogod venni, hogy nagyon kevés ember létezik, aki a nyelvedet beszéli. Ezen a ponton az lesz az érzésed, hogy egyedül vagy; a szívedben egyfajta keserűséget is fogsz érezni. És ennek megfelelően megjelenik aztán egy állapot: Úgy tűnik, hogy kevés szavad és kevés kapcsolatod van a hétköznapi emberekkel, még a családtagjaiddal is, ez garantáltan így van. De mindez normális, nekünk – olyannyira, mint lehetséges – jól kell kezelnünk ezt az összefüggést. Mert titeket valóban nem lehet a hétköznapi emberekhez számítani. Mivel ti istenségek vagytok, mivel ti nem vagytok többé hétköznapi emberek – mihelyt a korábbi szerzetesek, akik művelték magukat, beléptek a hontalanságba, félistenek lettek. A mai szerzetesek természetesen már nem azok, ők nem is birtokolják ezt a minőséget. Miért mondták, hogy egy ember félistenné válik, mihelyt belép a hontalanságba? A korábbi művelésnél így volt: Mihelyt egy ember szerzetes lett, elválasztották a földi sorskapcsolatoktól. Mit gondolsz, akkor ő még ember? Természetesen már nem lehet hasonló az emberekhez. Az emberek nem tudnak eltávolodni az emberek hétköznapi érzéseitől. Ha a művelés által valóban megemelkedtetek, észre fogjátok venni, hogy ti nem ragaszkodtok ahhoz, amihez az emberek ragaszkodnak, és hogy azt, amiről az emberek nagyon szívesen beszélnek, túl unalmasnak találjátok.

Így elkerülhetetlenül egy nagy távolság van köztetek és az emberek között, és ez a nagy szakadék egyre nagyobb lesz. De nektek itt megint csak nem kellene túl sokat gondolkodnotok ezen. Mert ha beléptek ebbe az állapotba, lassanként és fokozatosan kapcsolatba fogtok kerülni azokkal a dolgokkal, amelyekkel kapcsolatba kell kerülnötök, fokozatosan el fogtok jutni a művelési energia felnyitásához és a megvilágosodáshoz. Neknek megvan a ti szórakozásotok, az embereknek megvan az emberek szórakozása, természetesen az istenségeknek megvan az istenségek szórakozása.

Kérdés: *Azok a gyerekek, akik az USA-ban nőttek fel, nem tudnak olyan jól kínaiul. A jövőben vissza kellene küldeni őket Kínába?*

Mester: Én mondom nektek, én sok helyen voltam külföldön, és mindenhol észrevettem ezt a problémát. Ezért, amikor találkoztam a tanítványaimmal, sokszor mondtam nekik: Neked feltétlenül meg kell tanítanod a gyermekeidet kínaiul, és sárga emberként ne veszítsd el a sajátosságaidat; mert a fehér emberek világában te nem létezel, hiszen a sárga emberek világába fogsz visszatérni; ha a *Fá*

tanulásánál nem tudod megérteni a *Fá* igazi értelmét, akkor ez igazán a legrosszabb. A lefordított könyvek, amelyek ma jelennek meg, szintén arra szolgálnak, hogy az átmeneti korszakban egy felismerési folyamatot kínáljanak az embereknek, úgy, mint a mi „Kínai *Fá* *lun Gong*” könyvünk, az csak a felismerési folyamat közbeni valami, a valódi műveléshez a „*Zhuán Fá* *lun*” van ott. Az idegen nyelvekre lefordított könyvek szintén a felismerési folyamatot szolgálják. Ha te valóban művelni akarsz magad, akkor az eredetét kell olvasnod. Csak az eredetiből tudhatod, hogy mi ez vagy az. Teljesen mindegy, milyen jól fordítják le, nagyon felületes, és nincs belső értelme. Ezért sokan közülünk az olvasásnál minden alkalommal valami mást láttak; ha te ugyanazt a mondatot különböző szinteken nézed meg, az teljesen más.

Kérdés: *Némely sokéves tanulók nem akarnak tapasztalatot cserélni az új tanulókkal, helyes ez?*

Mester: Mi nem határoztuk meg szigorúan, hogy mindenkinek feltétlenül a gyakorlólhelyen kell végeznie a gyakorlatokat. Én csak azt mondom nektek: Ha a gyakorlólhelyen közösen végzik a gyakorlatokat és egymással beszélgetnek, gyorsabban tudnak megemelkedni, és ennek előnyei vannak a tanulók megemelkedése számára. Ha valaki a gyakorlatokat otthon akarja végezni, akkor hát otthon gyakorol, ez nem tesz semmit. Némelyek közülünk nem művelték magukat rosszul; tényleg nem kevesen léteznek, akik otthon gyakorolnak. Némelyek azonban egyszerűen nem tudnak folytonosan előrehaladni. Nem kevesen léteznek azokból, akik otthon maradnak, és nem jönnek ki. Ezért nem használhatod mindig ugyanazt a sablont erre, és nem is szabad kényszerítened őket. A művelés az emberszív egy kérdése. Ha egy ember szíve nem akarja művelni magát, mit használ az, ha te feltétlenül arra unszolod, nem igaz? Ha ő nem akar buddha lenni, akkor a Buddha sem tehet semmit. Az csak akkor megy, ha saját maga akar valamit, és saját maga akar csinálni valamit. De te úgy találsz, hogy ő látszólag segíthet nekünk a *Fát* terjeszteni, ha kijön; te ezt jónak találod, és így rábeszéled, hogy segítsen másoknak – a valóságban ennek nem kell feltétlenül így lennie. Az ugyanaz, hogy otthon vagy kint műveli magát az ember.

Most még egy dolgot észrevettem, természetesen ez nem az, amiről te beszéltél. Mi észrevettük a szárazföldi Kínában, hogy sok sokéves tanuló, aki már kezdettől fogva azon van, nem jön ki többé a gyakorlásra. Szinte mindenki, aki kint gyakorol, nem hallotta az én *Fá*-magyarázatomat; nagyon sok létezik belőlük. Mivel ez a mi *Dáfánk* terjesztési formája, ezt a formát hagytuk hátra nektek, és a későbbi emberek szintén így csinálják, ez nagyon jó. Az nincs úgy, hogy azok, akik már nem gyakorolnak kint, már nem jók. Sokan közülük már nagyon jól művelték magukat. Észreveszik, hogy nincs közös nyelvük azokkal a tanulókkal, akik éppen beszálltak, és akiknek nincs magas megértésük a *Fá* számára. Ez a probléma fog felmerülni. Olyan dolgokat, amikről a tanulók nagyon szívesen beszélnek, ragaszkodásnak tartanak, ők rosszul érzik magukat a szívükben. Ez lehet az oka, amiért már nem jönnek. Így lehet. Ha az emberek csinálnak valamit, akkor ennél normális módon valamilyen ragaszkodásuk van, és eközben valamilyen célt követnek. Ha egy ember nagyon jól művelte magát, és már nem rendelkezik a hétköznapi emberek egyetlenegy ragaszkodásával sem, nem tud együtt lenni az emberekkel. Az emberek egyetlenegy mondatát sem tudja elviselni; minden mondat, minden érzület és a gondolkodásban levő minden gondolat célokat követ. Ha a gondolataid nagyon tiszták, és semmi sem létezik bennük, mindent tudhatsz, amire mások gondolnak. Így másoknak még csak egy gondolatát, egy tettét, egy mozdulatát vagy egy mondatát sem tudod elviselni. Az idegeidre megy, és úgy találsz, hogy persze nem is magyarázhatod el nekik világosan, ezért nem jössz többé, ilyen emberek is léteznek. Nem mindenki ilyen. Mégis úgy gondolom, hogy az új tanulóinknak leginkább kint kellene gyakorolniuk. Miért? Mert ez valóban előnyös a megemelkedésük számára. Ha te nem kint gyakorolsz, ha otthon gyakorolsz, és megpróbálsz saját magad felismerni – természetesen felismerheted, de nagyon lassan. Ki nem akar folyamatosan előrehaladni? Ki nem akar – olyan gyorsan, amennyire lehetséges – megemelkedni?

Kérdés: *Ha csinálunk valamit, nem tudjuk, hogy meg kellene-e csinálnunk vagy sem. Hogyan kellene a Zhen, Shan, Ren által irányítottunk magunkat?*

Mester: A valóságban az nincs úgy, hogy valamit meg kellene tenni vagy sem. Te azt nem tudod. Az emberek gyakran belebonyolódnak konkrét dolgokba, és eközben megpróbálják megítélni a jót és a rosszat, és aztán nem tudják megítélni. Miért érthetek meg én mindent az emberiség mai fejlődéséből, és miért magyarázhatok el mindent világosan? Mert nem vagyok benne. Ha kérdéseket nézel meg, nem kellene még tovább beléjük gabalyodnod és megnézned őket, ha te benne vagy a

konkrét dolgokban, nem kellene megítélned őket. Ki kellene ugranod belőlük és aztán megnézned őket, hogy lásd, megfelelnek-e vagy sem a *Zhennek*, *Shannak*, *Rennek*. Ha egy magát jól művelő ember, egy istenség, egy bódhiszattva teszi ezt a dolgot, akkor ők hogyan fogják megtenni ezt? Ha így gondolkozol, mihelyt felbukkan az őszinte gondolat, te már tudod.

Kérdés: *A bonyolult környezetben magasra művelődött emberek jönnek létre. A szárazföldi Kínában a környezet biztosan sokkal bonyolultabb, mint az USA-ban, a szárazföldi Kínában gyorsabban fogja művelni magát az ember.*

Mester: Mindkettő bonyolult, a bonyolultság rendje és módja más. A szárazföldi Kínában élő embereknél az emberek közötti súrlódás az emberi szívre vonatkoztatva nagyon erős. Harcolnak, és nagyon átverik egymást. Az USA-ban viszont nagyon erősen szabotálták a felszínen levő kultúrát, a démontermészet nagyon erős. Ezért mind a két környezetben művelheti magát az ember.

Kérdés: *A légszennyezettség nagyon erős, ennek nagy hátrányai vannak a művelésre?*

Mester: Nem, ez semmit sem okozhat a művelőinknek. Mivel a testedet fokozatosan magas energiájú anyagok helyettesítik, ezek a dolgok nem szennyezhetnek be.

Kérdés: *Hagyhatja-e a művelés a külső környezetet, bezárólag a természettel, a társadalmi környezettel vagy a művelő környezetével és életterével, a jó és a Zhen, Shan, Ren irányába fejlődni?*

Mester: Megvan ez a hatása, csak alig észrevehető, és nem könnyű látni. Minden, ami veled kapcsolatban van, alig észrevehetően változik. Kétféle változás létezik: Az egyiknél egyre jobban eltávolodik tőled; a másiknál egyre közelebb jön hozzád. Vagyis egyre jobb lesz. Némelyik dolog egyszerűen ellened fog menni; ha nem megy, akkor ellenkezik veled.⁵ Így lesz. A változások nagyon finomak.

Kérdés: *Tanár, mi a hatása végül is a féllótusznak és a teljes lótusznak a gyakorlásnál?*

Mester: Ennél létezik a művelés egy tényezője, egy mechanizmus. A teljes lótusz mechanizmusa ezekben a gyakorlatainkban – olyan, mint egy gépezet, ennek a gépezetnek a fogaskerekeit így állították be, és te feltétlenül máshogy akarod beállítani őket, így semmit sem lehet előállítani. De ez nincs teljesen így, mert némelyeknél létezik a fokozatos előrehaladás és megemelkedés folyamata. Ha nem tudod megcsinálni a lótuszülést, gyakorold nyugodtan tovább. Erre van elég módszerünk. Neked – olyan gyorsan, mint lehetséges – be kellene pótolnod.

Kérdés: *Ha a lótuszülésnél nem tud nyugalomba jutni az ember, és a „meditációt” sem tudja elérni, ez azt jelenti, hogy nagyon alacsony szintje van, és nem juthat magas szintekre.*

Mester: Ha már a meditációba tudsz lépni, mihelyt leülsz oda, akkor a szinted már most nagyon magas. A könyvben ezt már leírtam. Ha te valóban nem tudsz belépni a meditációba, akkor azokat a gondolatokat, amelyeket nem tudsz elnyomni, tartsd valaki másnak. Én mondom neked, a valóságban ők tulajdonképpen nem te vagy, ők a születés után kialakított gondolatoknak és a gondolati karmának egy kombinációja. Tulajdonképpen te meditálni akarsz és nyugalomba jutni, de ők miért nem jutnak a nyugalomba? Ők nem hallgatnak rád, akkor ők lehetnének te? A karma az, amelyik feljön. Ezért kell őket egy másvalakinek tekintened. Miközben könnyedén veszed a ragaszkodást, idővel egyre könnyebb neked, hogy nyugalomba juss, a szinted is megemelkedik veled.

Kérdés: *Ha a gyakorlásnál mindig aludni akar az ember, mit szól Ön ehhez? Aludnia kellene, vagy ez a démonoktól jön? Vagy harcolnia kellene velük?*

Mester: Maga az alvás nem démon. Egyfajta tényező, hogy az embernek ki kell pihennie magát; és ez is egy dolog, a világegyetem képződményének egyfajta tényezője. De egy művelő számára, ha te a művelésnél alszol, akkor lehet a démonok egyfajta hatása, nem hagyja, hogy műveld magad. Önmagában nem démon; ez a hatása lehet. De másféleképpen mondva arra szolgál, hogy az akaraterődöt erősítse. Az akaraterődöt nem neked kell művelned? Neked meg kell erősítened a saját akaratodat. Ennek az elnyomása éppen az akarat erősítését jelenti, és ez szintén művelés. Az, hogy a gyakorlásnál aludni akar az ember, önmagában véve szintén a gondolati karma hatása.

Kérdés: *Csak azt szeretném megkérdezni, hogy tulajdonképpen mi a qi-mechanizmus.*

Mester: A *qi*-mechanizmus egyfajta mozgó mechanizmus, amelyik a művelési energia nagyon mikroszkopikus anyagaiból képződött, amelyeket az emberek nem láthatnak. Ennek a fajta

mechanizmusnak van formája, de az emberek nem láthatják. Ha később az ember egy bizonyos szintig művelte magát, és az égi szeme viszonylag jól ki van nyitva, láthatja azt. Olyan, mint egy szalag, egy fehér szalag, amelyik a testen kívül köröz. Ámde kapcsolatban áll azzal a *Fálunnal*, amelyik az elixírmezőben található. Amikor a gyakorlatokat végzed, állandóan erősödik. Minél erősebb, annál jobban elősegíti az automatikus gyakorlásodat. Ez azt jelenti, ha nem is végzed a gyakorlatokat, köröz. Segít neked az automatikus gyakorlásban. Mind az öt gyakorlatban, amelyet átadtunk, léteznek ezek a fajta mechanizmusok, és mozgásban vannak. Ezért bár látod, hogy állás közben nem mozogsz, de a tested mechanizmusai ide-oda mozognak, egy teljes átváltozásba vonják a testedet.

Kérdés: *Létezik a Fálun világban egy Fálun-dal?*

Mester: Ez olyan lenne, mint reklámot csinálni, mint olyasmit csinálni, ami az emberi érzésekből fakad. Hogyan lehetne a *Fofá* ilyen komolytalan?! Most az emberek elembesítették a buddhákat. De a buddhák összehasonlíthatatlanul nagyszerű istenségek. Ha korábban a Buddháról beszéltek, a határtalan tisztelet szíve emelkedett fel. De most kedvük szerint beszélnek erről. A temetőben buddhák, bódhiszattvák és Mária alakjait vésik be, és ez egyszerűen a buddhák, bódhiszattvák és Mária semmibevétele. Körülöttük mindenhol a halottak sírkövei vannak. Az emberek nem tudják, mit csinálnak. Az emberek ezt igazán jónak találják, a buddhákkal, bódhiszattvakkal és Máriával akarják felügyeltetni a halottakat. Ez olyan, mintha az istenségeknek parancsolnának. Ez nincs így? Valójában mindezt az emberek bűnös gondolatai gondolták ki. Sok *qigongnál* olyasmit csinálnak, mint tánc és éneklés. Mi köze ennek a dolognak a műveléshez? Azonkívül elősegíti az emberek ragaszkodását az érzelmekhez. Emberi gondolatokkal, emberi gondolkodásmóddal tekintenek a buddhákra, *daó*okra és istenségekre. A valóságban egyáltalán nem szabad emberi gondolkodásmóddal gondolatokat teremteni erről. Csak ha nagyon jól művelted magad, és szintűgy nincsenek ilyen emberi gondolataid, csupán akkor juthatsz el a beteljesüléshez.

Kérdés: *Mi egy tevékeny állapotban élünk, és el kell távolítanunk a normál élet vágyakozásait. Így néha nem vagyok pontosan tisztában ezzel, és nagyon felidegesítem magam.*

Mester: Te úgy véled, hogy mi a művelésnél azt találjuk, hogy úgy tűnik, van egy bizonyos megértésünk a *Fáról*, és meg kellene emelkednünk és néhány gondolatot eltávolítanunk. Mégis észrevesszük, hogy némely gondolatok még mindig ott vannak, és akkor úgy tűnik, hogy nagyon aggódunk emiatt: „Hogyhogy még mindig ilyen gondolataim vannak?” Nagyon ellentmondásosnak találjuk magunkat. Így van? Én mondom nektek, amikor legutolsó alkalommal beszéltem, már beszéltem erről; tehát ha mi minden olyan emberi gondolatodat teljesen eltávolítottuk volna, amivel a hétköznapi emberek között rendelkezel, és ami fenntarthatja az életedet hétköznapi emberként, akkor még csak egyetlenegy napot sem tudnál maradni a hétköznapi emberek között. Mindegy, hogy mit csinálnak az emberek, őket a ragaszkodás irányítja; nem tudnád elviselni az emberek egyetlenegy gondolatát és egyetlenegy érzületét sem. Te nem tudod, milyen érzés az, ha neked nincsenek meg azok a gondolataid, és együtt vagy az emberekkel. Ezért, hogy lehetővé tegyük neked a művelést a hétköznapi emberek között, az átváltozás csak a beteljesülésnél fogja elérni az ember legfelszínesebb rétegét, és minden ragaszkodást eltávolítunk.

Kérdés: *Melyik világokba mennek a fehérek a beteljesülés után?*

Mester: Ezt a kérdést már elmagyaráztam. Talán némelyek közülünk látják a „*Zhuán Fálun*”-ban, hogy minden a buddhák alakjával bír; némelyek látják az angol „*Zhuán Fálun*”-ban, hogy mindannyian istenségek, akik úgy vannak öltözve, mint Mária és Jézus, és akik a fehérek alakjával bírnak. Minden szónál így van. Bár látod, hogy te a mi *Dáfánkat* műveled – én azt mondtam, hogy mi a buddhista rendszerhez tartozunk, de amit én terjeszték, az egész világegyetem tulajdonsága, a világegyetem alapelve és a világegyetem *Fája*. Természetesen azok az istenségek is beleszámítanak. Tehát ha valaki fehér ember, és eljutott a beteljesüléshez, az a művelési energia, amelyet a testén művelt ki, szintén a fehérek alakjával bír. A beteljesülés után a fehérek világába megy. A kisdedeknek, akiket kiművelnek, mind szárnyaik vannak. Természetesen ez éppen így érvényes a taoista rendszerben is.

Kérdés: *Hogyan fizetik vissza az ölés karmáját?*

Mester: A tanítványaink közül nagyon sokan ütköztek valami veszélyes dologba a művelés közben, elütötte őket egy autó, vagy leestek a magasból, és így tovább. Azután a tanulóink nagyon

örültek a szívükben, ez megéri az örömet. Természetesen én a *Fában* elmondtam, hogy ez ahhoz hasonló, hogy az ember nagyon nagy karmát vagy még életet is, amellyel tartozott, visszafizetett. Ha te valóban visszafizetted azt az életet, a nevedet valóban el fogják távolítani a pokolból, mert már visszafizetted azt az életet.

A valóságban nem kellene úgy gondolnod, hogy az összeütközésnél semmi sem történt veled. Egy te viszont valóban meghalt, egy te, akit karmából alakítottak ki. Azonkívül a testén léteznek azok a gondolatok, amelyek a te rossz karmádból alakultak ki, szíve és végtagjai vannak, és ő ennél⁶ meghalt, őt teljes egészében karmából alakították ki. Mi egy ilyen nagy jó dolgot tettünk meg számodra, ilyen nagy karmát távolítottunk el, és arra használtuk, hogy visszafizessük az életet – senki más nem csinál ilyesmit. Csak azért tesszük meg ezt, mert művelni tudod magad. Ha tudomást szereztek erről, ti nem tudjátok, milyen hálásnak kell lennetek velem szemben.

Kérdés: *Hogyan jutunk el a beteljesüléshez?*

Mester: A mi *Fánknak* ezt a sorát pontosan azért terjesztjük, hogy buddha-testté változtassuk át az ember *bentijét*, mi éppenséggel pontosan ezt az utat járjuk; mi nem járjuk a nirvána útját vagy egy fénysugárrá való átváltozását, mi a taoista rendszer azon módszerét sem használjuk, amelynél egy bambuszbotot emberré változtatnak át, és a koporsóba fektetik – tehát a „holttest számára való megoldás” módszerét. Mi nyíltan és őszintén hagyjuk majd látni az embereket, hogy a beteljesüléshez jutsz, mert a tested már átalakult.

Kérdés: *A Tanár azt mondja, hogyha valaki a hétköznapi emberek között műveli magát, jól kell végeznie a hétköznapi emberek munkáját... Szeretnék olyan munkát találni, amelyikbe nem kell túl sok időt befektetnem, és amit már jól tudok csinálni. És azután a művelésre fordítom az időt.*

Mester: Nekünk mind megvan ez a gondolatunk, mindannyian egy picikét lazább munkát akarnak találni, úgy, hogy nagyon sok idejük lehessen a művelésre, és talán a munkát se végezhessek rosszul. A gondolatok végül is gondolatok. Az indíték talán abból az elgondolásból jön, hogy művelni akarják magukat. De sokszor van úgy, hogy nem mindent lehet úgy valóra váltani, ahogyan elképzeljük magunknak. Mert minden egyes valaki helyzete más. Amíg nem nagyon ragaszkodsz hozzá, és nem akarsz feltétlenül úgy csinálni, a *fashenem* mindent nagyon jól fog elrendezni számodra. A normál munkánál szintúgy művelheti magát az ember.

Kérdés: *Némelyek úgy találják, hogy az más, amikor a „Zhuán Fálun”-t az ősi kínai írásjegyekkel olvassák, mint amikor az egyszerűsített írásjegyekkel olvassák; más érzése van az embernek.*

Mester: Látszólag nincs így, egyformának kell lenniük. De egyvalamit: A „kulturális forradalom” után a szárazföldi Kínában nagyon megváltoztak az emberek gondolatai. És a tajvaniak és a külföldi, Délkelet-Ázsia más vidékeiről való kínaiak gondolatai ezen a területen egy picikét másfolyenak. Neked talán könnyen eszedbe jutnak a korábbi nézeteid a „Zhuán Fálun” ősi kínai írásjegyekkel történő olvasásakor? Mihelyt az egyszerűsített írásjegyeket olvasod, úgy találod, hogy ez összekeveredett Kína ezen oda nem illő dolgaival. A valóságban ez egyfajta akadály a szívedben.

Kérdés: *Néha az olvasásnál nem akarom letenni a kezemből a „Zhuán Fálun”-t, és gyakorlatokat sem akarok végezni többé.*

Mester: Ha az olvasásnál nem akarsz letenni a kezemből a „Zhuán Fálun”-t, akkor olvasd hát tovább. Ez nem tesz semmit. Rendben van, még akkor is, ha későbbre tolod el a gyakorlatokra szánt időt. Az, hogy többet olvasod a könyvet, jó dolog, a *Fá* tanulása a fődolog.

Szójegyzék

Amitábha	szanszkrit, egy buddha neve, a Szukhávati világ irányítója
Arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Benti	szó szerint: „tulajdonképpen test”; Egy összefoglaló kifejezés az alacsony szinteken való művelésnél, a különböző dimenziókban levő testekre vonatkozik, bezárólag a hús-vér testtel
Bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Dáfá	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
Dao (Tao)	hagyományosan „Taóként” fordítják le – Út – taoizmus – a legmagasabb igazság, amiről a taoista rendszerben beszélnek – a <i>dao</i> (tao), egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a Taót
De	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
Fá	Törvény, a kozmikus Törvény; a buddhizmusban „Dharmának” hívják
Fá lun	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fá lun Dáfá</i> szimbóluma
Fashen (Fá-test)	a <i>Fá</i> teste, amelyik művelési energiából és <i>Fá</i> ból áll
Fofá	szó szerint: „Buddha- <i>Fá</i> ”, a világegyetem legmagasabb igazsága
Han-terület	a hagyományos kínaiakat „han-embereknek” nevezték, miközben a <i>han</i> -terület körül sok kisebbség létezett
Jie	– a buddhák számjegye, egy nagyon hosszú időköz, két milliárd évnek felel meg – nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egy egyedülálló embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
Kasaja	szanszkrit, a buddhisták öltözete – Kasaja – Wikipédia
Nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér testet levetik és az őszellem a művelési energiával a mennybe jut
Qi	formátlan, alakatlan anyag
Qigong	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
Ren	Türelem, Tűrés, Tolerancia, Türelmesség
Reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
Shan	Könyörületesség, Jószívűség
Szukhávati világ	a nyugati paradicsom, egy mennyország Amitábha buddha igazgatása alatt
Tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Tang Seng	egy ismert szerzetes a <i>Tang</i> -dinasztiából (618–907 Kr. u.), tulajdonképpen <i>Xuan Zang</i> nak hívták. Indiába ment, hogy elhozza a buddhista szútrákat. Az ő naplója szolgáltatta a témát a „Nyugati utazás” című világhírű klasszikus regényhez
Xinxing	„a szív természete”, „a szív minősége”
Yang	a két oldal egyike, amelyet az ókínai taoista tanok szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yin</i> ellentéte. A hímneműt <i>yang</i> ként szemlélik.
Yin	a két oldal másika, amelyet az ókínai taoista tanok szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yang</i> ellentéte. A nőneműt <i>yin</i> ként szemlélik.
Zhen	Igazság, Igazságosság, az Igaz
Zhen, Shan, Ren	a világegyetem legmagasabb tulajdonságai, szó szerint: Igazságosság, Könyörületesség, Türelem

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
bagua	pakua	pakua
benti	pentí	pênt'í
Dafa	Tafa	Tafa
Dafan	Tafan	Tafan
dao	tao	tao
Dashizhi	Tasicse	Tashihchih
de	tö	tê, teh
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Fofa	Falun Fofa	Falun Fofa
fashen	fasen	fashên
Fofa	Fofa	Fofa
Guangzhou	Kuangcsou	Kuangchou
han	han	han
Hetu	Hotu	Hêt'u, Hot'u
jie	csie	chieh
Kunlun	Kunlun	K'unlun
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Luoshu	Losu	Loshu
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
Shenzhen	Sencsen	Shênchên
taiji	tajcsi	t'aichi
Tang Seng	Tang Szeng	T'ang Sêng
Xuan Zang	Hszüan Cang	Hsüan Tsang
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
yang	jang	yang
Yi jing	Ji csing	Yi ching, I ching
yin	jin	yin
Yuan	Jüan	Yüan
zhao	csao	chao
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2012. 05.
A magyar fordítás elkészült:	2009. 10. 22.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 10. 31.

A fordítás az alábbi német változatok alapján készült:

Fa-Erklärung in New York

https://de.falundafa.org/buecher_online/usa1997/newyork.html

Fa-Erklärung in den USA - Fa-Erklärung in New York (falundafa.org)

Fa-Erklärung in San Francisco

https://de.falundafa.org/buecher_online/usa1997/sanfrancisco.html

Fa-Erklärung in den USA - Fa-Erklärung in San Francisco (falundafa.org)

Fa-Erklärung bei der Versammlung in New York

https://de.falundafa.org/buecher_online/usa1997/versammlung_newyork.html

Fa-Erklärung in den USA - Fa-Erklärung bei der Versammlung in New York (falundafa.org)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fálun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ mégis ez is egyike az egész világegyetem által fentről lefelé átszőtt szinteknek – az angol változat fordítása: mégis ez is egyike az egész világegyetemet fentről lefelé átszövő szinteknek

² „... az emberi társadalom pontosan közepén található, a legkülső és legfelszínesebb rétegen...” – idézet a következő *jingwen*ből: 15. Mi a bölcsesség? – egy cikk az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1995. október 09.

³ csillagokat – az angol változat fordítása: bolygókat

⁴ Rettenetes hideg a magasban – Egy vers címe a *Hong Yin* című versgyűjteményből: (37.) *Rettenetes hideg a magasban*

⁵ Némelyik dolog egyszerűen ellened fog menni; ha nem megy, akkor ellenkezik veled. – az angol változat fordítása: Némelyek teljesen elhagynak téged; azok, amelyek nem elég jók, távoznak – ez történik.

⁶ ennél – az angol változat fordítása: a balesetben